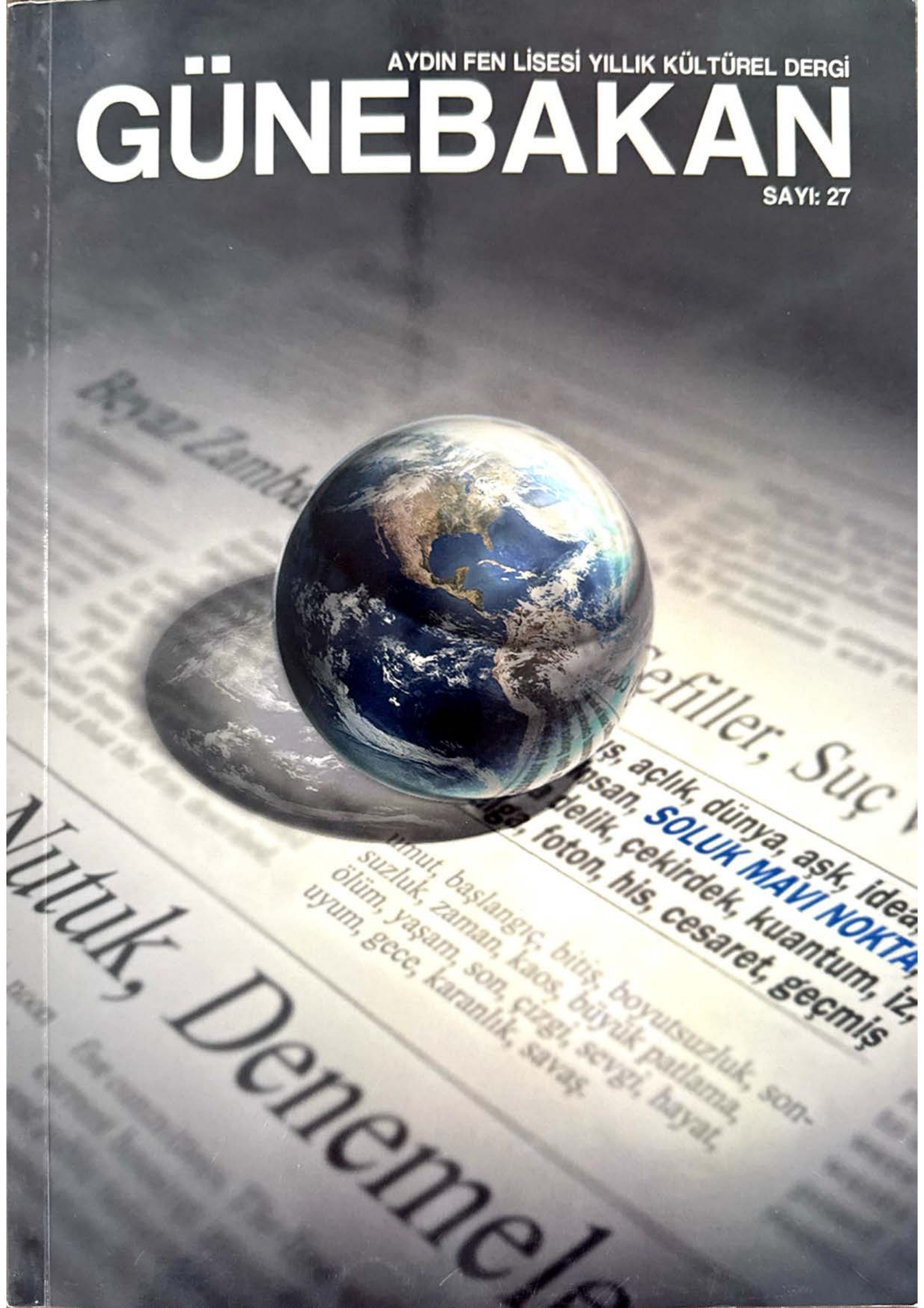
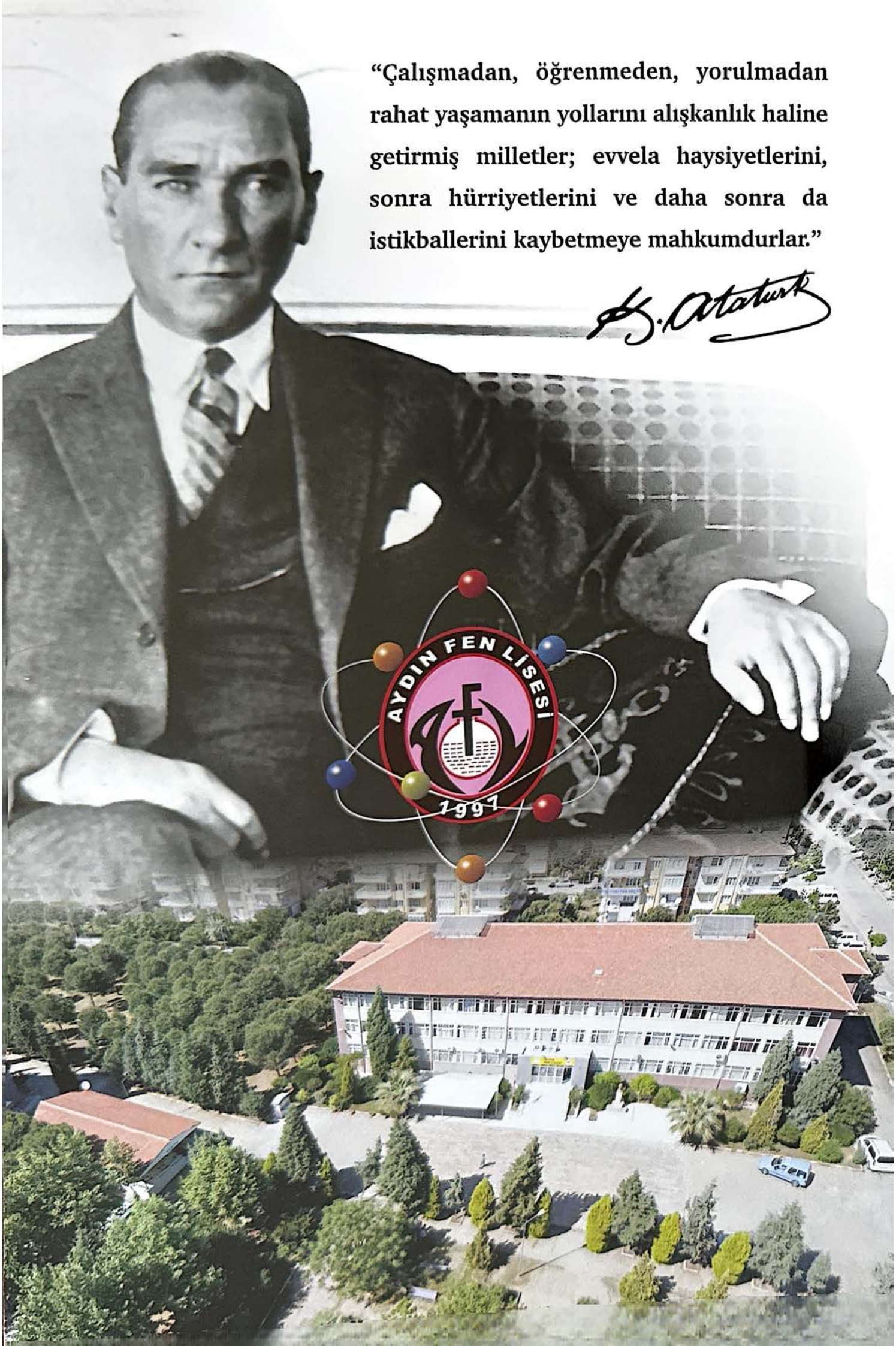
AYDIN FEN LİSESİ YILLIK KÜLTÜREL DERGİ

GÜNEBAKAN

SAYI: 27

"Çalışmadan, öğrenmeden, yorulmadan rahat yaşamanın yollarını alışkanlık haline getirmiş milletler; evvela haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini ve daha sonra da istikballerini kaybetmeye mahkumdurlar."
M. Atatürk
AYDIN FEN LİSESİ
1991

AYDIN
FEN LİSESİ
Sayı: 27 - 2018

Sahibi
Aydın Fen Lisesi adına
Okul Müdürü
Şenol ARSLAN

Genel Yayın Yönetmeni
Emine ALTINSOY
Esin ÇARMIKLI

Editörler
Ege DEVECİ
Öykü OKUR
Merve DEMİR
Yağmur AKARKEN

Kapak Tasarım
Cüneyt Emre YAVUZ

Grafik Tasarım ve Baskı
İtimat Ofset Matbaacılık
Muharrem KÖSE
0256 215 01 41
Gıda Çarşısı, Efeler / AYDIN
www.itimatofset.com

Yazışma Adresi
Aydın Fen Lisesi
Kültürel Öğrenci Dergisi Günebakan
Girne Mah. 2203 Sok.
No:4 Efeler / AYDIN
Tel: 0256 219 14 98
Faks: 0256 219 23 66
e-posta: 756120@meb.k12.tr
http://aydinfenlisesi.meb.k12.tr

Tamamen Aydın Fen Lisesi Öğrencilerinin özgün eserleri ile bakış açısıyla hazırlanan Günebakan, Milli Eğitim Bakanlığı Sosyal Etkinlikler Yönetmeliği'ne uygun olarak Kültür, Edebiyat, Yayın ve İletişim Kulübü tarafından yayına sunulmaktadır.
Dergi içindeki yazı, çizim vb. tüm eserlerin sorumlulukları eser sahiplerine aittir.
Ücretsiz olarak dağıtımı yapılan bu dergi üzerinden hiçbir maddi kazanç elde etmemektedir.

Editörlerden

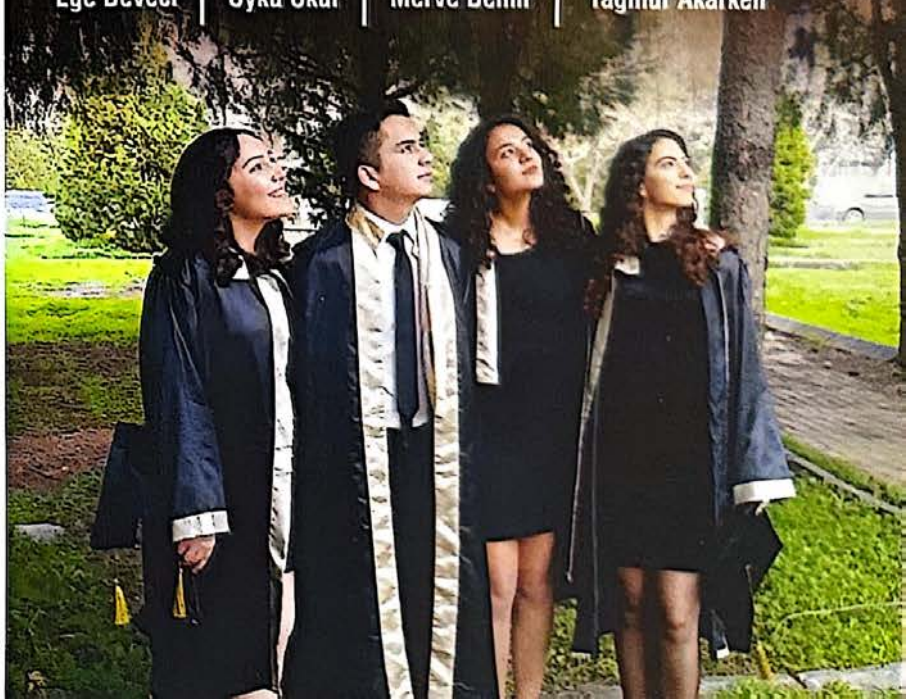
Sevgili okurlarımız,

Eğer şu anda bu yazıyı okuyabiliyorsanız biz bu dergiyi çıkarabilmişiz demektir. İtiraf etmeliyiz ki bu süreç sandığımızdan çok daha zorlu ve uzundu. İlk toplantılardaki enerjimiz zamanla azalırken "Abi bitmeyecek galiba!" feryatları her zaman Merve tarafından bastırıldı. Seçilen sınıf temsilcileriyle kurduğumuz ağda pek çok git gel yaparak teslim süresi uzatılmış yazıları topladık. Dergi yazıları asla zamanında toplanamadığı gibi bazı tembel editörlerce de zamanında okunamayabiliyor. Yazıları okumamız her ne kadar bir yıla yakın sürse de yazın sonunda yaptığımız bir atakla işin son kısmına gelmeyi başardık. 11. sınıfın başından bu dergi çıkana kadar işte şunlar yaşandı;

- 2 başkanlık seçimi
- 2 müdür yardımcısı değişimi
- 47 anma töreni ve kutlama
- 3 editörümüzün gözlük numarasının 1.5 diyoptri artması
- 1 bahar şenliği
- 3 karne töreni
- 4 dönem gezisi
- 19 ciğer yemeği ziyafeti

Umarız bu verilerle sürecin ne kadar uzun ve zahmetli olduğunu kavratabilmişizdir. Ama sonuçta ortaya çıkarttığımız dergi her türlü emeğe değdi. Artık 12. sınıf olmamıza rağmen yaptığımız birçok toplantıdan büyük keyif aldık ve biz Günebakan olmayı çok sevdik. Bundan sonraki Günebakanlara tavsiyemiz: ne kadar uzun veya yorucu olsa da asla vazgeçmeyin ve sabırlı olun, "Paralel Evrende AFL" yazısının devamını getirin, dizgiyle uğraşan kişiyi her gün rahatsız edin ve bir yılın sonunda derginizi herkesin elinde gördüğünüzde artık büyük bir mutlulukla etrafta dolaşabilirsiniz.
Bize bu süreçte yardımcı olan Emine Altınsoy'a, Müdürümüze, Esin Çarmıklı'ya diğer bütün öğretmenlerimize, yazılarıyla bize destek olan siz okurlarımıza ve mezunlarımıza çok teşekkür ederiz. Keyifli okumalar diliyoruz.

Ege Deveci | Öykü Okur | Merve Demir | Yağmur Akarken

içindekiler

Müdürümüzden 1
Bozdağ Gezisi 2
BITEG Öğrenci Topluluğu 3
Atatürk'ü Anma Günü 4
İstiklal Marşı Okuma Yarışması'nda İkincilik 4
Nefnidya'dan Dünya'ya 5
Projelerimiz 7
2017 Yerleştirme Sonuçları 8
Anlıklar - Foto Galeri 9
Mezunlardan 14
Edebiyat
- Bir Noktadan İbaret 22
- Çıkmaz 24
- İnsan 25
- Noktalı Virgül 26
- Beyaz Güzel Tavan 26
- Maria de la Cruz "Semanat" 27
- Ses Çıkaramadı 28
- Noktalara Devam 29
- Noktalarcasına 30
- Umut 31
- Son mu Sonsuzluk mu? 32
- Varolusum Sorunu 33

Araştırma
- Bilim Felsefesi, Hurafeler ve Komplo Teorileri Üzerine 34
- Kara Delikler 37
- Alternatif Yaşam 38
- Doğanın X-Menleri 40
- Kuantum Biyolojisi ve Diğerleri 42
- Nereden Çıktı Bu Nokta 44
- Otizm Hakkında Ne Biliyoruz 45
- Soluk Mavi Nokta 46
- Ulaşımın Geleceği Elektrikli ve Hibrit Otomobiller 47
- Gülümse Çekiyorum 48

Tarih
- Bismark 50
- Cumhuriyetin Bilim Dalı: Antropoloji 51
- Roma'nın Büyük Korkusu: Hannibal Barca 53

Müzik 55
Kitap 59
Film 60
Spor 62
Şenlik
- Paralel Evrende AFL 64
- AFL'ye Yeni Gelenlere Hayat Kurtaran Tavsiyeler 66
- AFL'nin Önemli Noktaları 67
- Kaç Yıl Oldu 68

Müdürümüzden

Okulumuzda her yıl olduğu gibi bu yıl da büyük bir özveride bulunarak uzun soluklu bir çalışmanın sonucunda "Günebakan" isimli dergimizin 27. sayısının basıma hazırlanmasında emeği geçen öğretmen ve öğrencilerime teşekkür ediyorum.

Okulumuz, eğitim öğretime başladığı 1997 yılından itibaren başarıları ve çok yönlü yetiştirdiği örnek öğrencileri, kaliteli eğitimi, bireysel ve kitlesel başarıları, öğrencilere sağladığı huzurlu ve güvenli ortamı ile emsal okullar arasında her zaman seçkin bir yere sahiptir olmuştur.

Okulumuzda tüm öğrencilerimizi hür ve bilimsel düşünen, milli ve manevi değerleri benimsemiş, topluma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek en büyük idealimizdir. Bu ideale ulaşmamız öğrencilerimizin okulumuzda elde ettikleri bilgi donanımı ve akademik kazanımları yanında gerçekleştirdiğimiz sosyal ve kültürel çalışmalarımızın gücüne de bağlı olduğunu düşünmekteyim. Okul dergilerinin bu çalışmalar içinde çok önemli bir yer tuttuğu tartışılmaz bir gerçektir. Tüm zorluklara rağmen öğretmen ve öğrencilerimizin özverili çalışmalarıyla dergilerimizin basılmasını sağladık. Amacımız bu sayede öğrencilerimizin yaratıcı yeteneklerini geliştirmek, iyi, güzel ve yararlı çalışmalarımızı kulaktan kulağa, kalpten kalbe yaymaktır. Dergimizin 27. sayısının bu anlamda bize güç kattığı gibi okuyucularımızın da beğenisini de kazanacağını ümit ediyorum.

Öğrencilerimizin memleketimizin gelecekte parlak ve yüksek çizgiye ulaşması için çalışacaklarına, başarı seviyemizi daima artıracaklarına, toplumsal hayatımızın gerçekleri ile bütünleşerek, Atatürk İlke ve İnkılâpları ışığında yöneticilerimiz ve öğretmenlerimizden aldıkları eğitimle yüce milletimizin refah ve mutluluğuna katkıda bulunacaklarına yürekten inanıyorum.

Tüm öğrencilerimden Aydın Fen Lisesi camiasını unutmamanızı ve her zaman kaybetmeyi, ahlaksızca bir kazanca tercih etmenizi istiyorum.

Bu yıl okulumuzdan mezun olacak tüm öğrencilerimize girecekleri sınavlarda başarılar diler, okulumuzu bu konuma getiren tüm çalışanlarımıza teşekkür ederim.

Şenol ARSLAN
Okul Müdürü

BOZDAĞ GEZİSİ

Saygıdeğer Günebakan Okurları,
Bu yıl birinci dönemin son haftalarında 11. Sınıf öğrencilerinin arkadaş ortamındaki en eğlenceli muhabbetleri -yaptıklarının aksine- farklı bir gezi hayali kurmaktı. Taa o zamanlarda maceraperest AFL `18`liler kimse gelmese bile 10-15 kişi bir yolunu bulup çıkarız Aydın'ın Bozdağlarına diyordu.Şubat tatilinin ardından geziyi kafaya koymuştuk ve gezi deyince hepimizin aklına gelen, yurtdışı gezilerinin mimarı, okulumuzun gezi kulübü sorumlusu Emine Tiriç'in kapısını çaldık. Yaptığımız konuşmada küçük bir grubun fikri olan bu küçük gezi, dönemce herkesin katılabileceği bir etkinliğe dönüştü. Rota olarak Bozdağ'dan başlayan gezi, İzmir'in Ödemiş ilçesi, doğal güzelliği ile telefon galerilerimize yeni ve büyüleyici manzara fotoğrafları ekleyebileceğimiz Gölcük ve Unesco tarafından korunan Aydınoğullarının başkenti olan bizler için tam anlamıyla bir kültür zenginliği oluşturan Birgi'ye uzanan bir yolculuktu. Gezi hazırlıkları Sedat Hoca'mızın yardımlarıyla tamamladık. Hazırlık sürecinde çıkan aksilikler, dosya hazırlama, araç ayarlama diye sürüp gitti.
Derken gezi günü geldi çattı. Herkes kat kat giyinmiş, otobüslere doluşmuştu. İlk durağımız Ödemiş oldu. Ödemiş'te daha önce hiç tatmadığımız içinde yumurta, yeşillik, kıyma ve peynir bulunan meşhur Tengül pidesini keyifle yedik. Karınlarımızı doyurduktan sonra Gölcük'e ayak bastık. Gölcük'e çok ısınmıştık çünkü daha önce Batı Karadeniz'de gördüğümüz göllere benziyordu. Bu manzaraya hiçbir AFL öğrencisi kayıtsız kalamadı ve sarıldı telefonlara. Serbest zaman sonunda gezinin heyecanla beklediğimiz kısmına gelmek için hiç vakit kaybetmeden otobüslere döndük .Otobüslerde rehberlerimiz bizleri gezdiğimiz yerlerin tarihî olayları ve doğal oluşumları hakkında bilgilendirdi. Kısa zamanda dağın büyük bir bölümüne tırmanmıştık bile. Hafta içi olan çığ yüzünden kayak merkezinin kapanmış olduğunu gördük. Hayal kırıklığına uğramamıza rağmen modumuzu hiç düşürmeden günlerdir stratejileri hazırlanan kar topu savaşları için kolları sıvadık .Başlarda bireysel başlayan savaş , bazı koalisyonlar sonucu grup bulamayanlar için

kabusa dönüştü. Sonlara doğru hatırladığım tabloda ; yerde üst üste boğuşanlar, yaptıkları koalisyon sonucu zarar görmemiş keyifle kimi nasıl alt ettiğini anlatanlar, yüzüne yediği karlardan kıpkırmızı kesilmiş, muzdaripler istemsiz ağlayanlar ve her şeye rağmen bu hallerimizi ölümsüzleştiren hocalarımız... Kar topu savaşından yorgun ayrılan AFL'lilerimiz gezide enerjilerini sıfırlamaya kararlı olacaklar ki serbest zamanda yüksek tepelere çıkıp yuvarlandılar, poşetlerle kaydılar ve sıfırı tükettiler. O sırada bizleri çocukları gibi seven hocalarımız da acıkmış olacağımızı tahmin edecekler ki mangal için kolları sıvadılar. Biz de otobüslerde üstümüzü değiştirdikten sonra büyük bir iştahla sucuk ekmeklere saldırdık. Vedat Hoca ve Şenol Hoca bizleri doyurmakta çok kararlıydılar. Kişi başı 10 dilim sucuk yediğimizi bilirim. Yedek kıyafet getirmiştik ama ayakkabı sorunumuz için de Eyüp Hoca'mız imdadımıza yetişti. Yaratıcılığıyla hasta olmamamız için Eren'e ayran kutusu ve poşet kullanarak terlik yaptı. Hepimiz çok üşümüştük, bu yüzden Bozdağ köyüne gidip orda bir kahvehanede çay içip ısınmaya karar verdik. Sedat Hoca hasta olmamamız için Birgi'ye gitmek istemedi ama biz "Ölmek var dönmek yok!" dedik, Sedat Hoca'yı ikna ettik .Birgi'yi ayaküstü gezdik. Birgi'de tarihi bir camiye girdik. Caminin müezzini bize ordaki imgeleri anlattı. Camiden çıktıktan sonra otobüse binip dönüş yoluna koyulduk.
Bu gezi sayesinde gözlerinden uyku akan öğrencilerimizin AFL hayatlarına, yüzlerinden de anlaşılacağı üzere , güzel bir anı eklenmiş oldu.

Delfin SAVAŞ

AYDIN FEN LİSESİNİN İLK ÖĞRENCİ TOPLULUĞU BİTEG

AFL-BİTEG; yani Aydın Fen Lisesi Bilim ve Teknoloji Grubu, hem okulumuz öğrencileri olarak, 2016-2017 Eğitim Öğretim Yılında başlattığımız bir sosyal girişimcilik projesi hem de bu projeyi gerçekleştiren ekibin adı... Projemiz Aydın Fen Lisesi öğrencilerini akademik ve sosyal anlamda geliştirerek onları nitelikli bireyler hâline getirmeyi amaçlıyor. Bu amaç doğrultusunda BİTEG'e üye olan öğrenciler, yıl içerisinde haftalık programlara katılıp bilgi birikimlerini arttırma, kendi sunularını düzenleyerek bilimsel ve teknolojik anlamdaki fikirlerini aktarma, yapacakları projelerde AFL-BİTEG ekibinden teknik destek sağlayıp ve ekip arkadaşlarının çalışmalarına katkıda bulunma fırsatı yakalıyor. Gelin, kurulduğu dönemin başından itibaren BİTEG'le geçen bir yılı birlikte inceleyelim.

4-9 Aralık 2016 AFL-BİTEG Tanıtım Haftası:
Okulumuzdaki sınıfların rehberlik derslerinde, öğrencilere kısa tanıtım programları ile ekibimizi ve projemizi tanıttık. BİTEG'in çalışma prensipleri, hedefleri ve sürdürülebilirliği hakkında bilgiler verdik. Projeye duyulan ilgiyi ve katılımı arttırması planlanan "BİTEG: Ödüllü Logo Tasarım Yarışması'nı" duyurduk.

11-16 Aralık 2016 AFL-BİTEG Katılım Haftası:
Zemin katta açılan BİTEG standı ile üye başvurularının ve logo tasarım yarışmasına katılan eserlerin alımı başladı. Ekibimize katılabilmek için başvuran öğrenci sayısı bu hafta içinde 39 iken, sene sonunda 60'ı bulmuştu. Katılım haftasının ardından logo tasarım yarışmasının birincisi belirlenip yeni BİTEG logosu ilan edildi. Yönetim kurulumuz başvuru formlarını değerlendirerek haftalık toplantıların yapılması için en uygun günü kararlaştırdı. Programlara katılmak için zaman yönetiminde sıkıntı yaşayan üyelerle görüşülüp katılımın artması sağlandı. Böylece her pazartesi "Bugün günlerden BİTEG!" demekti.

Haftalık Sunum Programları:

Okulumuz konferans salonunda üyelerimizin katılabilmenin mümkün olduğu her hafta pazartesi günleri saat 19.00'da BİTEG toplantıları düzenlendi. Toplantılarımızda ekip üyelerimiz bilim tarihinden bilince, robotikten genetiğe pek çok konuda profesyonel sunumlar yaptılar. Haftalık toplantılarımızın genel işleyişi kırk dakika sunum + on dakika kahve molası + kırk dakika sunum şeklindeydi. Bu şekilde öğrencilerimiz bir taraftan bilimsel ve güncel konularda fikir sahibi olurken, bir taraftan da birbirleriyle kaynaşıyordu. İşin rengi işte tam da bu noktada değişti. BİTEG bir ekip olmanın da ötesinde, artık bir aileye dönüşmüştü. Aydın Fen Lisesindeki BİTEG çalışmaları Türkiye'deki pek çok seçkin eğitim kurumunun dikkatini çekti, olumlu geri dönüşlerle motive edildi. Hatta AFL-BİTEG'in ardından, Yozgat Şehitler Fen Lisesi öğrencileri YŞFL-BİTEG adı altında ikinci bir BİTEG ekibi kurmak için çeşitli girişimlerde bulunup, okulları çapında verimli işlere imza attılar.

Bizi Sosyal Medyada Takip Edin:

Sürdürülebilir bir proje olan BİTEG, serüveni henüz sona ermiş değil. Umarız uzunca bir süre de öyle kalır. BİTEG yönetim kurulu, her yıl sonu toplantısında aday olan üyeler arasından yeni bir yönetim kurulu başkanı seçiyor. Proje hakkındaki bu tür duyuruları ve çeşitli içeriklerimizi Twitter ve Instagram üzerinden paylaşıyoruz. Üstelik birlikte video oyunları oynayabileceğimiz bir Steam grubumuz bile var! Siz de bu sürece ortak olmak için sosyal medya hesaplarımızı takip edebilirsiniz:
instagram.com/aflbiteg
twitter.com/aflbiteg
steamcommunity.com/groups/aflbiteg

SAYILARLA 2016-2017 BİTEG:
- 60: Ekibe üye olan öğrenci.
- 55: Ödüllü logo tasarım yarışmasına katılan eser.
- 10: Haftalık toplantı.
- 157: Çeşitli çalışmalarımızın tanıtımı için basılan afiş.
- 213: Basılan yönetim kurulu raporu.
- 50: Instagram gönderisi.
- 45 Atılan Tweet.
- 141: Ekibin birlikte geçirdiği saat.

B. Alp GÜLBAHAR
AFL-BİTEG Kurucu Yönetim Kurulu Başkanı

ATATÜRK'Ü ANMA GÜNÜ

Her 10 Kasım'da büyük bir minnet ve üzüntüyle gerçekleştirilen Atatürk'ü Anma Günü il törenini bu yıl okulumuz üstlendi. Titiz bir çalışmanın ürünü olan anma büyük bir başarıyla gerçekleştirildi. Edebiyat öğretmenlerimizin hazırladığı orotoryo senaryosu ve öğrencilerimizin disiplinli çalışmasıyla ortaya çok güzel bir program ortaya çıktı. Bu önemli görevi üstlenen öğretmen ve öğrencilerimiz öğle aralan, etüt saatleri demeden çalışmalara devam etti. 10 Kasım geldiğinde ise herkes kostümünü eline alıp Hidayet Sayın'a doğru yola çıkmıştı bile. Orada yapılan birkaç provadan sonra sahneye çıkılmış Atatürk büyük bir gururla anılmıştır. Sadece 10 Kasımlarda değil Atatürk'ü her zaman hatırlamalı ve anmalıyız. Bugün yaşadığımız çağdaş Türkiye 'nin miman olan Atatürk, cumhuriyeti biz gençlere emanet etmiştir. Onun emanetine sahip çıkmalı, böyle önemli günleri unutmamalıyız.

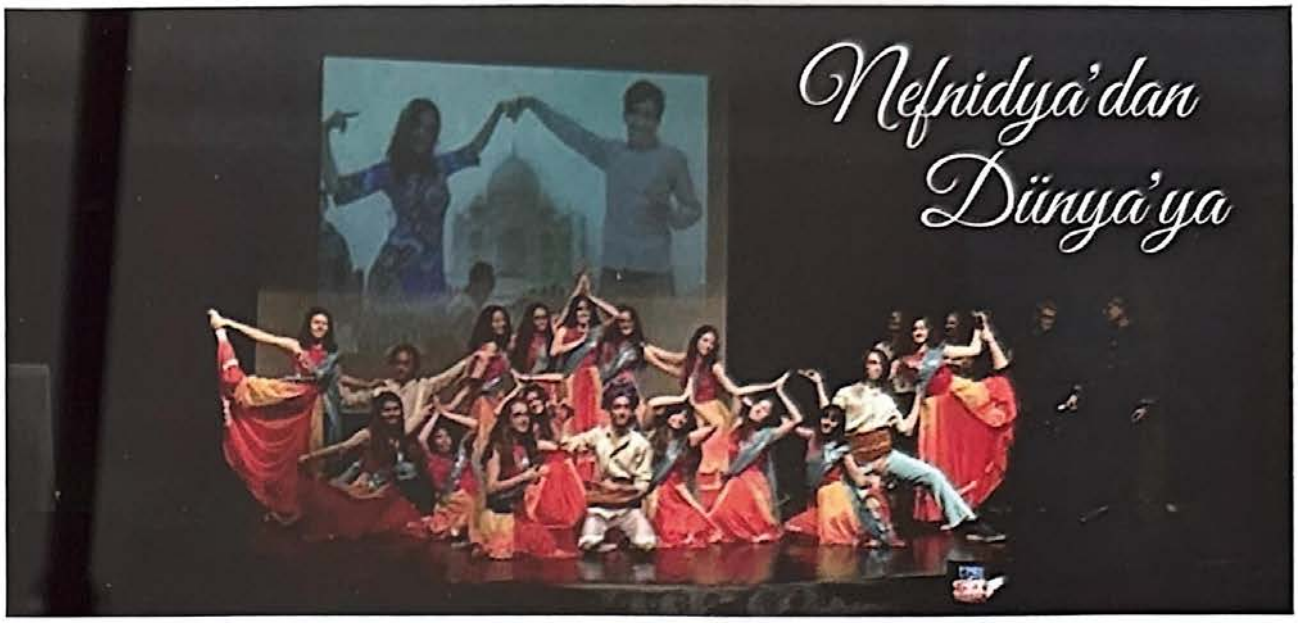

İSTİKLAL MARŞINI OKUMA YARIŞMASI'NDA İKİNCİLİK

2016-2017 yılında düzenlenen İstiklâl Marşı'nı Şiir Olarak Okuma Yarışması'nda ilçe elemelerinden geçerek il elemelerine katılmaya hak kazanan Deniz Yılmaz, Aydın halkına oldukça duygulu anlar yaşattı.

Yalnızca şiir okumayıp Ege Deveci'nin canlandırdığı Mehmetçik'e "ana" olarak oyunculuğu ve mimikleriyle bizlere o anları yaşattı. Milli Mücadele'de kınalı kuzusunu feda eden, canla başla mücadele eden kahraman Türk kadınını ve canını ve yüreğini ortaya koyarak savaşan Mehmetçik'i ve yaşadıklarını bütün gerçekliğiyle aktararak özgürlüğün ne zorluklarla kazanıldığını bizlere bir kez daha hatırlattı. Gözlerimizi yaşartan bu anların hakkını jüri üyesi vererek Deniz'i il ikincisi ilan etti. Başarılarının devamını dileriz Deniz.

YILSONU GÖSTERİSİ

Müzik yaparız, şiir okuruz, dans ederiz de bunları gizli saklı mı yaparız sanırsınız? Aydın Fen Lisesi olarak geleneklerimizden ödün vermeyip bu yıl da Hidayet Sayın Gösteri Salonu'nu becerilerimizle hayretler içinde bıraktık. Senenin başında başladı hazırlıklarımız. Bir tarafta ailemize yeni katılan müzisyen ruhlu arkadaşlarımızla büyüyen dinleti grubumuz, her yaşa ve zevke hitap edecek müzikler seçerek, çok çeşitli enstrümanlarla kulaklarımızı şenlendirmek yolunda, keşfettiği yeni solistlerle gelişerek ve her çalışmada rengârenk kişilikleriyle ve emekleriyle bizlere bir müzik şöleni yaşatmak için hazırlandılar.

Bir başka tarafta 9. sınıflar için gelenek haline gelen halk oyunu ile tanışmak ve folklora sevgi kazanmanın garantilendiği, her derste ter dökmenin kaçınılmaz olduğu bir süreç gerçekleşiyordu. Yani anlayacağınız 9. sınıflarımız kültürlerimizi yaşatmak için ellerinden geleni yapıyordu.

Öbür taraftan ise birkaç fikir babasının ortaya atmasıyla ve kocaman bir grubun kollarını sıvamasıyla bir müzikal için hazırlıklar yapılıyordu. Gruplar halinde birkaç toplanma ile bütün fikirler ortaya atıldı ve 3 kişilik bir ekip ve Emine Altınsoy'un yardımları ile senaryo ortaya çıktı. Bundan sonra hızlanan süreç içinde kimimiz çarşambaları modern dans öğreniyor kimimiz rol ezberliyor karakterine bürünüyor kimimiz kostümle dekorla uğraşıyor ve hatta çoğumuz bunların hepsiyle uğraşıyorduk. Dans eğitmenlerimiz, hocalarımız, rejimiz, müdürümüz ve elbette çalışkan bizlerin yardımıyla videolar hazırlandı, öğlenleri çalışmalar yapıldı, şakalar da bol bol yapıldı ve her şey hazırdı.

Bütün bunların bir araya gelmesiyle 4 dönem el ele uzun mu uzun (ailelelerimiz için az bile) bir gösteri ortaya çıktı. Süreçte kazanılan beceriler (LED döşemek de buna dahil) , o an yaşanılan heyecan ve daha birçoğu hepimizin içinde tekrar tekrar her yıl bunu yaşamak isteği uyandırıyor. Fakat tabii bu arzumuzu gelecek nesillere miras bırakıyoruz ve eğer şu an bu yazıyı okuyorlarsa onlara kati surette ve acilen bir gösteri hazırlamalarını şiddetle tavsiye ediyoruz. Müzikle, dansla, tiyatroyla, edebiyatla kalın...

Öykü OKUR

TÜBİTAK 48. LİSE ÖĞRENCİLERİ ARAŞTIRMA PROJELERİ YARIŞMASI'NDA COĞRAFYA VE SOSYOLOJİ ALANLARINDA ÜÇÜNCÜLÜK

Bu yıl okulumuz öğrencileri Tübitak 48. Lise Öğrencileri Araştırma Projeleri yarışmasında çifte başarı elde etti! Coğrafya alanında "İnceğiz Kanyonu'nun Alternatif Turizme Yatkınlığının CBS Programı ile Gösterilmesi ve GZFT(SWOT) Analizi Yardımıyla İncelenmesi" isimli projeyle Boran Mandaş ve Onur Kır isimli öğrencilerimiz, danışman öğretmenimiz Emine Tiriç yardımıyla bölge üçüncülüğünü yakalarken, bir diğer başarı da sosyoloji alanında danışman öğretmenimiz Ayşegül Metin ile birlikte "Yerel İstatik Bir Çalışma Kapsamında Kadına Yönelik Aile İçi Fiziksel Şiddet Uygulayan Eş/Partnerin Bazı Sosyo-Ekonomik, Demografik Özelliklerinin Belirlenmesi (Aydın İl Etkinliği)" isimli proje üzerinde çalışan Melike Zeynep Arabacı ve Barış İlayda Yorulmaz'dan geldi.

İNCEĞİZ KANYONU'NUN ALTERNATİF TURİZME YATKINLIĞININ CBS PROGRAMI İLE GÖSTERİLMESİ VE GZFT (SWOT) ANALİZİ YARDIMIYLA İNCELENMESİ

Öğrenciler: Boran MANDAŞ, Onur KIR
Danışman Öğretmen: Emine TİRİÇ

Bu proje ile " İnceğiz Kanyonu'nun alternatif turizme açılabilecek ögeleri nelerdir ve bu bölgede yapılabilecek alternatif turizm faaliyetleri nelerdir?" sorularına cevap aranmıştır. İlk olarak yapılabilecek faaliyetler belirlenmiştir. Bu çerçevede seyir terası, ahşap bungalov evler, restoran, dağ yürüyüşü (trekking) ve dağ bisikleti parkuru, kaya tırmanışı, deniz kayağı merkezi, asma köprü ve olta balıkçılığı yapılabilecek yerler önerilmiştir. Belirlenen faaliyetlerin ArcMap programı üzerinde gösterimi yapılmıştır. Kanyon hakkında daha detaylı bilgi almak ve GZFT (SWOT) analizi sorularını sormak için çevre mühendisi Eren Çoban, DSİ'den jeofizik mühendisi Kemal Aydın, Aydın Büyükşehir Belediyesi CBS Şube Müdürlüğünden Hasan Höl, Kale Belediyesinden inşaat mühendisi Ali Çemen ve mahalle muhtarı "Yüksel Pekçok" ile görüşülmüştür.

ArcMap programı bilgisayara kurulmuştur. Haritalar hazırlandıktan sonra tekrar Büyükşehir Belediyesine gidilerek yapılan projenin uygunluğu hakkında fikir alınmıştır. Daha sonra kanyona gidilerek proje bölgesinde fotoğraf çekimi yapılmıştır. Çekilen fotoğraflardan yararlanılarak ArcMap programında topoğrafya haritası üzerinde alternatif turizm faaliyetlerinin gösterimi yapılmıştır. Topoğrafya haritası üzerinde yapılan gösterim Google Earth üzerinde uyarlanmıştır. Gerekli kişiler ile iletişim kurulduktan sonra çözüm önerilerinin daha iyi anlaşılabilmesi için GZFT(SWOT) Analizine başvurulmuştur. Proje tamamlandıktan sonra Aydın Büyükşehir Belediyesinin ilgili bölümlerine gidilerek proje gösterilmiştir. Eleştiriler doğrultusunda proje yeniden düzenlenmiştir. Kanyonun daha iyi tanıtılması için kanyon adına bir sosyal medya hesabı açılmıştır.

YEREL İSTATİK BİR ÇALIŞMA KAPSAMINDA KADINA YÖNELİK AİLE İÇİ FİZİKSEL ŞİDDET UYGULAYAN EŞ/PARTNERİN BAZI SOSYO-EKONOMİK, DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİNİN BELİRLENMESİ (AYDIN İL ÖRNEĞİ)

Öğrenciler: Melike Zeynep ARABACI, Barış İlayda YORULMAZ
Danışman Öğretmen: Ayşegül METİN

Yerel istatistik bir çalışma kapsamında kadına yönelik aile içi fiziksel şiddet uygulayan eş/partnerin, bazı sosyo-kültürel özelliklerinin belirlenerek bu özelliklerin şiddet davranışı ile olan ilişkilerinin ortaya konulması çalışmamızın temel amacıdır.

Ayrıca oluşturulan bu veri tabanının yaşanan problemlerin aydınlatılmasına, uygulanacak politika ve programlara rehberlik etmesi; vaka dosyaları incelenerek bilinen kadın ve eş/partner profili üzerinden şiddeti engelleyici/azaltıcı bireye yönelik çözüm önerilerinin geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Aydın ili adliyesinde 2015-2016 adli yılında (20.07.2015-19.07.2016) kapanmış aile içi kadına şiddet vaka dosyaları araştırmanın evrenini oluşturmuştur.

Bu bağlamda Efeler ilçesinin yanı sıra Aydın Adliyesine bağlı Koçarlı, İncirliova, Köşk ilçelerinin dosyaları da incelenmiştir. Bunlardan 421 tanesi aile içi kadına şiddet dosyasıdır. Veri analizi, istatik analiz programı SPSS(Statical Package for the Social Sciences) kullanılarak yapılmıştır.

Araştırmamızın verileri değerlendirilirken, yüzdelik hesaplama, aritmetik ortalama, Crosstabs, Frequencies analiz işlemleri kullanılmıştır. Bireyin yaşadığı yakın sosyal çevrede mağdurlara yönelik hizmetlerin yetersizliği şiddetin ortaya çıkışını kolaylaştırmaktadır.

Uygulanan şiddetin tekrarlanmadığı 256 dosya(%61,10) dosya incelenirken 130 dosya(%31,03) iki ila beş arası tekrara uğramıştır. İncelenen dosyaların %47,97'si ilkokul mezunudur (201 dosya).

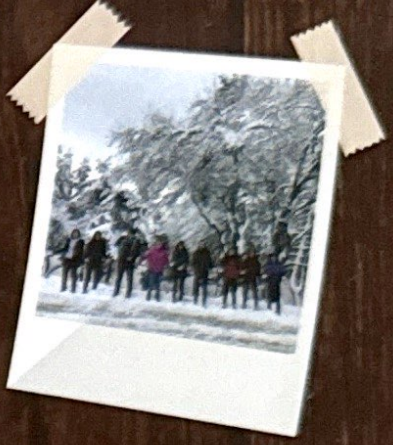
Zorunlu eğitim uygulamalarındaki uygulama ve kontrol eksikliklerinin şiddet eğilimini etkilediği söylenebilir. Kadının ekonomik ve toplumsal alandaki zayıflığı toplumdaki cinsiyet eşitsizliğinin giderek artmasına sebep olmaktadır.

Toplumsal cinsiyete dayalı şiddet anayasal hakkın ihlali anlamına gelmekte, bu ihlalin önlenmesi için devlete önemli sorumluluklar düşmektedir.

Çatışmaların çözülmesi konularında iletişim becerilerinin ve empati becerilerinin geliştirilmesi, Aydın ilinde yerel basın organlarında konuya dikkat çekilmesi, tiyatro oyunlarının hazırlanması, çok sayıda erkek çalışan istihdam eden kuruluşlarda kadına yönelik şiddet konusunda zihniyet dönüşümünü sağlayacak eğitim programları oluşturulması önerilerimiz arasındadır.

AYDIN FEN LİSESİ 2017 ÖSYS YERLEŞTİRME SONUÇLARI					
SIRA	ADI SOYADI	PROGRAM ADI	ÜNİVERSİTE ADI	TERCİH SIRASI	PUAN TÜRÜ
1	MERT ÖZEL	Elektrik-Elektronik Mühendisliği	KOÇ ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
2	TUĞBA UYSAL	Endüstri Mühendisliği (And. Burs.)	KOÇ ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
3	BARIŞ İLAYDA YORULMAZ	Elektrik-Elektronik Müh. (And.Burs.)	KOÇ ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
4	YEŞİM DEMİR	Endüstri Mühendisliği	KOÇ ÜNİVERSİTESİ	3	MF4
4	ÖMER BARIŞ ERKEK	Bilgisayar Mühendisliği	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
6	ARDA DURUKAN	Makine Mühendisliği	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ	2	MF4
7	RABİA KONUK	Makine Mühendisliği	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ	3	MF4
8	BERKİN ARAL	Makine Mühendisliği	BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ	3	MF4
9	TUĞBA TÜMER	Bilgisayar Mühendisliği	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
10	BEYZA NUR UYSAL	Havacılık ve Uzay Mühendisliği	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
11	NAZMİ BERK BOZTEPE	Endüstri Mühendisliği	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	3	MF4
12	SILA AKGÜN	Elektrik-Elektronik Müh.	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	3	MF4
13	BERFU KULE	Makine Mühendisliği	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	11	MF4
14	AHMET IŞIK	Bilgisayar Mühendisliği	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNV.	1	MF4
15	EMİR DİNÇER TURAL	Elektrik-Elektronik Mühendisliği	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNV.	1	MF4
16	CEM ÜNLÜ	Makine Mühendisliği	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNV.	1	MF4
17	MERİÇ ÇALAŞYER	Endüstri Mühendisliği	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNV.	2	MF4
18	SEHER COŞKUN	Matematik (Tam Burslu)	İHSAN DOĞRAMACI BİLKENT ÜNV.	2	MF1
19	UMUTCAN ARSLAN	İşletme Mühendisliği	İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
20	OSMAN ÖZMEN	Endüstri Mühendisliği	İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	4	MF4
21	BERZAH GÜRBÜZ	Mimarlık	İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
22	AYŞENUR ÇERÇİ	Endüstri Mühendisliği Programları	SABANCI ÜNİVERSİTESİ	2	MF4
23	ÖZKAN MUTLU DAŞCAL	Elektrik-Elektronik Mühendisliği	TOBB EKONOMİ VE TEKNOLOJİ ÜNV.	3	MF4
24	ANIL BARIŞ ALTUNTAŞ	Elektrik-Elektronik Mühendisliği	BAHÇEŞEHİR ÜNİVERSİTESİ	4	MF4
25	OSMAN SAİT ÖKSÜZ	Bilgisayar Mühendisliği	EGE ÜNİVERSİTESİ	3	MF4
26	OSMAN ÇAĞATAY ÇELİKER	Endüstri Mühendisliği	DOĞUŞ ÜNİVERSİTESİ	2	MF4
27	BERKAY DEMİRTAŞ	Cerrahpaşa Tıp (İngilizce)	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ	2	MF3
28	RIDVAN TATLI	Tıp (İngilizce)	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ	3	MF3
29	HİLAL SUDE EKSELİ	Tıp	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ	1	MF3
30	TEVFİK OMAÇ	Tıp	KOÇ ÜNİVERSİTESİ	1	MF4
31	MELİKE ÇAY	Tıp Fakültesi	EGE ÜNİVERSİTESİ	1	MF3
32	BERAT YAĞIZ YAKIŞAN	Tıp Fakültesi	EGE ÜNİVERSİTESİ	1	MF3
33	ELFİN BURCU YILMAZ	Tıp Fakültesi	EGE ÜNİVERSİTESİ	1	MF3
34	BATUHAN DURŞEN	Tıp Fakültesi	EGE ÜNİVERSİTESİ	6	MF3
35	ESMA NAZLI	Tıp Fakültesi	MARMARA ÜNİVERSİTESİ	3	MF3
36	DİLAN TOZYILMAZ	Tıp Fakültesi	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	4	MF3
37	DUDU NUR GÖKÇE	Tıp Fakültesi	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	2	MF3
38	TUĞBA TAŞCI	Tıp Fakültesi	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	2	MF3
39	EKİN ERDEM	Tıp Fakültesi	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	4	MF3
40	LEYLA MELİSA ÜŞÜMEZ	Tıp Fakültesi	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	5	MF3
41	TUĞCAN BAŞTUĞ	Tıp Fakültesi	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	5	MF3
42	DİLARA KARAASLAN	Gülhane Tıp	SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ	3	MF3
43	MEHMET ERDEM AVERBEK	Tıp Fakültesi	ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNV.	4	MF3
44	HACER OYAMAK	Tıp Fakültesi	ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNV.	9	MF3
45	YASİN ÖZTÜRK	Tıp Fakültesi	ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ	1	MF3
46	YEŞİM ÇİMEN	Tıp Fakültesi	ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ	1	MF3
47	FATMA NUR OĞUZ	Tıp Fakültesi	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ	5	MF3
48	BEYZA NUR GÜMÜŞ	Tıp Fakültesi	UŞAK ÜNİVERSİTESİ	3	MF3
49	HASAN ŞAHİN ŞAHAN	Tıp Fakültesi	MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ	6	MF3
50	CANSU KIRKÖSE	Tıp Fakültesi	ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ	3	MF3
51	HİLAL ERGUN	Tıp Fakültesi	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	9	MF3
52	ERTUĞRUL GAZİ GÜLER	Tıp Fakültesi	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ	8	MF3
53	İLAYDA UZUN	Tıp Fakültesi	DÜZCE ÜNİVERSİTESİ	16	MF3
54	EGE ERCAN	Diş Hekimliği Fakültesi	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	14	MF3
55	GÜLİZ TELLİOĞLU	Diş Hekimliği Fakültesi	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ	1	MF3
56	ALPASLAN GEZER	Veteriner Fakültesi	ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ	5	MF3

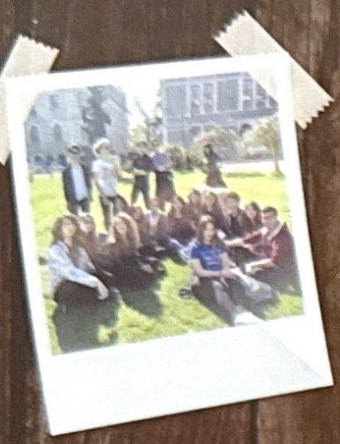

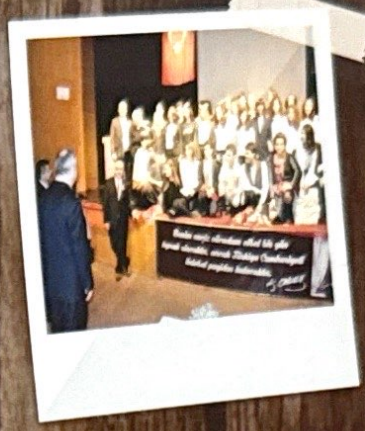

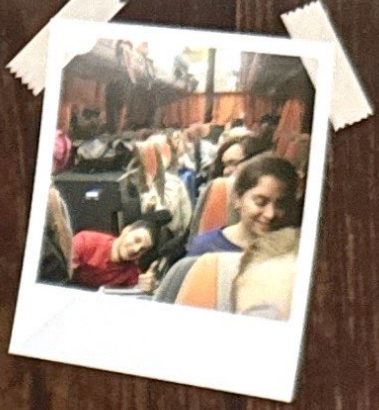

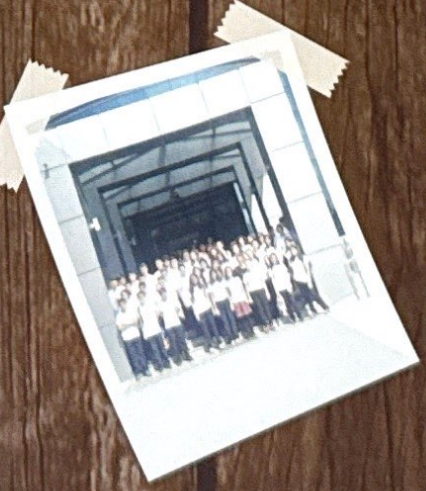

anlıklar

"Merhaba ..."
Öğrencilerimizin bu yıl çıkaracağı dergide mezunlarımızla ilgili bir sayfa hazırlıyoruz.

Bunun için altta sıraladığım sorulara cevap verirsen çok seviniriz." girişiyle Messenger'dan ulaşabildiğimiz mezunlarımıza şunları sorduk:

- Hangi dönem mezunusunuz?
- Eğitim süreci: Üniversite, yüksek lisans , doktora vs..
- İş süreci: Hangi işlerde çalıştınız, şimdi hangi işte çalışıyorsunuz, neler yapıyorsunuz?
- Olmak istediğiniz yerde misiniz, başka hedefleriniz var mı?
- AFL'nin sizin için anlamı nedir?
- Varsa unutamadığınız şeyler AFL ile ilgili:
- Hani büyüdünüz ya, bizlere vermek istediğiniz tavsiyeler nelerdir? (tabii varsa)

Mehmet ÜNSAL

Mezuniyet: 2000
Yüksek lisans: Yeditepe Elektrik Elektronik Ve Marmara Yönetim

10 yıl sağlık sektöründe çalıştım (mühendis olarak girdim, her kademede çalıştım.

En son genel müdür yardımcısıydım) Şu an Türkiye'nin en yoğun AVM' sinde proje müdürüyüm. (Amerikan firmasında çalışıyorum)

AFL birçok kişinin dönüm noktasıdır, eğitim yanında arkadaşlık ve hayati yönetmeyi öğrendiğimiz yerdir (ki bu daha önemli)

İş yaşamında tavsiyem arkadaşların sabırlı olmaları, ne yazık ki kimse altın tepside kariyer sunmuyor, hiçbir zaman bu is benim değil demeden sorumluluk alıp kendilerini göstermeleri lazım, yönetici olmak istiyorlarsa teknik bilgi %20, %80'ini kişilik ve liderlik vasıfları fark ettiriyor, bunların ortaya çıkması için de tecrübe lazım.
Olmak istediğim yerdeyim diyebiliriz, ancak hedefler hiçbir zaman bitmez.

Mert ARIKAN

Herkese merhaba.
-Adım Mert Arıkan.
Aydın Fen Lisesi'nin kurucu öğrencilerinden birisi olarak 2000 yılında mezun oldum.

Mezuniyet sonrası 2000-2004 Yılları arasında İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi İşletme Bölümü'nde Eğitim hayatıma devam ettim. Kariyerim esnasında 2013 – 2015 döneminde Sabancı Üniversitesi Executive MBA Programı'nı tamamladım.

Üniversite mezuniyeti sonrasında 2005 – 2006 döneminde Aiesec ile Hindistan'a gittim. Hindistan'ın en büyük bilgi teknolojileri şirketlerinden bir tanesi olan Satyam Computer Services Şirketi'nin Pazarlama Departmanı'nda Pazar Araştırma analisti olarak staj yaptım.

Sonrasında Türkiye'ye dönüş ve askerlik sonrası Sabancı Holding'in enerji alanındaki şirketi olan Enerjisa'da Kurumsal Müşteriler satış sorumlusu olarak iş hayatına atıldım. Halen Enerjisa'da Pazarlama Başkanlığı altında Müşteri Deneyimi Takım Yöneticisi olarak kariyerime devam ediyorum.

Mevcut işimde, bizlerle çalışan bireysel müşterilerimizin elektrik aboneliklerini açtırmalarından fatura ödemelerine, çağrı merkezimiz üzerinden şikâyet iletmelerinden web sitemizi ziyaret etmelerine bizlerle ne kadar etkileşimleri varsa bunların her birini müşteri gözünden baştan sona bir süreç olarak tasarlayıp adlarına müşteri yolculuğu adı veriyoruz. Düzenli olarak müşterilerimizden aldığımız geribildirimler doğrultusunda bu yolculuklarımızı gözden geçirip müşterilerimizin Enerjisa ile yaşadıkları deneyimi en iyi hale getirip onları birer sadık müşteri haline getirerek kalıcı olmaların hedefliyoruz.

Müşteri Deneyimi kavramı ülkemizde yeni yeni kullanılmaya başlanmış olsa da dünyada bir müddettir var olan deneyim ekonomisi üst kavramının tamamlayıcısı olarak iş terminolojisinde yer almakta. Bugün, şirketler sizlere uçak bileti yerine uçuş deneyimi ya da otel odası satışı yerine seyahat deneyimi ya da bir bardak kahve satışı yerine kahve deneyimi pazarlıyor. Yeni dönemin müşteri profili sadece şirketlerin yaptığı pazarlama/reklam faaliyetleri ile yetinmiyor hatta kale bile almıyor. Tek güvendikleri husus daha önce benzer bir deneyimi yaşamış olan tüketicilerin yapmış oldukları yorumlara bakarak satın alma kararlarını veriyorlar. Olumlu bir deneyim iyi ihtimalle bir arkadaşa anlatılırken olumsuz bir deneyim ise jet hızı ile tüm ortamlarda yayılıyor. Müşteri ve müşteriye yaşatılan

deneyim hiç olmadığı kadar önem kazanıyor. Aydın Fen Lisesi'ne gelmiş olmak benim hayatımda kendim için iyi ki de yapmışım dediğim en önemli birkaç kararımdan bir tanesi ve ilki.

Her şeyden önce kurucusu ve ilk mezunu olduğum bir kurum olduğu için aramızdaki duygusal bağ inanılmaz. Bizim için AFL başta arkadaşlarımızla olmak üzere öğretmenlerimizle, idari ve teknik çalışan diğer büyüklerimizle okuldan da öte bir aile olmuş durumda. Yatılı okul arkadaşlıklarını samimiyeti ve uzun solukluğu tartışılmaz. Mezun olalı 17 sene olmuş olmasına rağmen bugün hâlâ en çok güvendiğim ve beraber görüştüğüm arkadaş grubumun başında kesinlikle AFL ekibi gelir. Aramızda evlenenler oldu, birçoğumuzun ailesi birbirini tanır, öğretmenlerimiz ile tanışırlar. Biz hâlâ öğretmenlerimiz ile bir araya gelerek eski günlerimizi yâd etmenin sevincini yaşarız. Elbette herkesin olduğu gibi benim için de unutulmaz birçok anı var. Biz ilk mezunlar için en anlamlı olanları sanırım kurucu öğrenci de olduğumuz için okulun binası dışında içindeki hemen her şeyin bizler tarafından taşınmış olması idi. Ranzalardan yataklara, okul sıralarından yemekhane masalarına her şeyi biz kurucu öğrenciler bizzat taşıdık. Bu sebeple de olsa gerek AFL bizim için unutulmazdır. En komik sahnelerden biri de okula gelen çok ağır demir para kasasının taşınması sahnesi idi. Oldukça ağır olduğu ve tutmak için çok fazla yeri olmadığı için kasayı tahta çubuklara oturtarak taşımak zorunda kalmıştık Benim AFL'de okuyan siz arkadaşlarıma tavsiye edeceğim birinci şey lütfen ama lütfen şu an Türkiye'nin en iyi okullarından bir tanesinde okuduğunuzun farkında olmanız ve bunun kıymetini bilmeniz. 17 yıl önce bizleri de mezun eden çok kıymetli birçok öğretmenimizin halen sizlere hem öğretmenlik yaptığı hem de aile sıcaklığını verebildiği, sizler gibi zeki ve çalışkan arkadaşların bir arada bulunduğu bir ortamda bulunmak gerçekten çok önemli. Bunun önemini mezun olduktan sonra çok daha iyi anlayacaksınız. Diğer bir husus ise çok okuyun. Edebiyat, araştırma, siyaset, felsefe, tarih, bilim, ekonomi, gezi, ne bulursanız okuyun. Gazete okuyun, dergi okuyun, okuyun da okuyun. Bu yaşlardan itibaren kazanacağınız vizyon hayatınıza sadece şu an için değil tüm yaşantınız boyunca yön vermekte önemli bir araç olacak. Diğer bir husus mutlaka yurtdışına gidin. Dünyanın neresi olursa olsun gezmek, eğitim, dil öğrenmek, çalışmak vs. sebeple yurtdışına çıkın ve diğer kültürleri gözlemleyin. Önyargılı olmayın. Dünyayı anlayın. Son olarak değişime ayak uydurmayı bilin. Bilindiği gibi sadece ve sadece değişen dinamiklere en iyi ayak uydurabilenler kazanır. Benim üniversiteye girdiğim senede bırakın Türkiye'yi dünyada bile şu an yaptığım iş olan müşteri deneyimi kavramı pek bilinmiyordu. Bugün ise herkes bu kavramdan bahsediyor. Siz üniversiteye başladığınızda bilmeyeceğiniz ama bir sonraki 10 yıl veya daha bile önce türeyecek yeni iş dallarına hızlı adapte olabilmeniz gelecekte başarılı olmanızın anahtarı olacak.

Sevgiler.

Zeynep NAL SEZER

Hangi dönem mezunu:2002 mezunuyum.

Eğitim süreci: üniversite, yüksek lisans, doktora vs..

İTÜ Bilgisayar Mühendisliği'ni bitirdim, daha sonrasında çalıştığım sırada Plato MYO'da Görsel İletişim Tasarımı ön lisansı yaptım.

İş süreci: Hangi işlerde çalıştınız, şimdi hangi işte çalışıyorsunuz, neler yapıyorsunuz?

2007'de İTÜ'den mezun olduktan sonra Siemens ve Siemens'e bağlı olan Evoline adlı bir şirkette yazılım mühendisi olarak çalıştım, bu sürecin 1 senesi Almanya'da geçti. Fakat burada potansiyelimi gerçekleştiremediğimi düşündüğümden 2010'da Görsel İletişim Tasarımı eğitimine başladım ve 2012'de işi tamamen bırakarak 1 sene kadar serbest tasarımcı-yazılımcı olarak çalıştım ve yeni medya alanında sanat eserleri üretmeye başladım. 2013'te sanat, tasarım ve teknolojiyi bir araya getiren, yaratıcı teknolojiler olarak adlandırılan bir alanda faaliyet gösteren Monolab isimli bir ajans kurdum. 2014 başında da uzun süredir birlikte projeler ürettiğimiz 4 arkadaşımla beraber İstanbul Kadıköy'de İskele47 adlı bir kolektif kurduk. Bu çatı altında, hem yeni medya alanında sanat işleri, hem de reklamcılık alanında yeni teknolojileri kullanan, fiziksel dünyayla dijitali bir araya getiren eğlenceli işler üretmekteyim. (Ör: üzerine konulan nesneleri tanıyarak sesli ve görsel olarak tepki veren akıllı masa, doktorların sanal gerçeklikte hastanın vücudunun içerisine girerek hastayı tedavi edebildikleri ya da müzede ziyaretçilerin kendilerini hamamda görüp yıkanabildikleri simülasyonlar)

Kurulduğumuzdan beri atölyemiz yerli ve yabancı basında çok defa haber oldu, BBC World News ve CNN International'da kültür belgesellerinde yayınlandı, Milliyet, Star, Posta, Yeni Şafak, TRT, 360TV, Habertürk'e röportajlar verdik. Aynı zamanda Türkiye maker hareketinin de organizatörlerindeniz. Bu sene de Tübitak Ar-Ge desteği almaya hak kazandık ve üretmeye devam etmekteyiz.

Olmak istediğiniz yerde misin, başka hedefleriniz var mı?

Tabi ki yapmak istediğim daha birçok şey var, henüz yolun başında olduğuma fakat girmiş olduğum bu yolun benim için doğru yol olduğuna içtenlikle inanıyorum. Küçüklüğümden beri hem sayısal hem de sözelde aynı oranda başarılıydım, her iki tarafı da

seviyordum. Fakat Türkiye'de yaşam başarısının sadece sayısaldan geçtiğine inanıldığı için seçenekler bir şekilde hep oraya çıkıyordu. Mühendislik okuduğum ve mezun olduktan sonra yazılım mühendisliği yaptığım sırada eksik kalan ve bana uymayan bir şeylerin olduğunu hissediyordum. Bu nedenle bir noktada, teknik altyapımı tümüyle bırakıp tasarıma kaymaya çalıştım. Fakat bu sırada teknoloji ve sanatı bir araya getiren yeni medyayla tanışmam benim için çok aydınlatıcı oldu, mühendisliğin özündeki yaratıcılığı keşfettim. Şu anda tüm yapmak istediklerimi yapabiliyorum ve bunlardan ticari olarak kazanç da sağlıyorum. Bir gün tasarım yapıp, ertesi gün fotoğraf çekiyorum, diğer gün video kurgulayıp bir yandan kendi kendine dilekçe yazan otomatik daktilo projem için mikro çip programlıyorum, çocuklar için sanal gerçeklik atölyeleri düzenleyip, giyilebilir teknolojiler üzerine seminer veriyorum. Özellikle sanat üretimi beni en çok tatmin eden kısım, işlerim Amber Festival, Mamut Art Project, Contemporary İstanbul, Uluslararası Sanat Fuarı ve Avusturya ArsElectronica festivali gibi alanlarda sergilendi. Bu sene de Designweek ve tekrar Uluslararası Sanat Fuarına katılacağım.

AFL'nin sizin için anlamı, varsa unutamadığınız şeyler AFL ile ilgili:

Ben lisede sessiz sakin bir öğrenciydim. Aslında hâlâ daha ağırlıklı olarak içe dönük bir insanım diyebilirim ve bu bana yaratım ve üretim sürecinde çok yardımcı olan bir şey, fakat bu durumun bir handikaba dönüşmesini engellemekte AFL'nin ve hocalarımın çok büyük etkisinin olduğunu düşünmekteyim. Kuru bir öğretimden ziyade sosyal tarafımıza da ağırlık veren hocalarımız, ortamımız ve düzenlenen etkinlikler benim açılmamı sağladı. Özellikle bu durum diğer fen liselerinden çok farklı ve ayrıcalıklı bir durumdu. Bu nedenle hep çok şanslı olduğumu düşünmüşümdür.

Hani büyüdünüz ya bizlere vermek istediğiniz tavsiye (tabii varsa)

Bence, bir insanın en büyük sınavı ne olduğunu gerçek anlamıyla keşfedip, anlayarak bunu kabullenmesi. Bu basit gibi görünen fakat gerçekte çok zor olan bir iş. Merak etmek, sorgulamak, çok okumak, araştırmak, düşünmek, insanlarla tanışıp konuşmak, denemek ve görmek gerekiyor. Gerçekten sizi heyecanlandıran bir şey gördüğünüzde ona yapışın, gözünüzü dikin ve asla bırakmayın. Kimsenin sizi kalıplara sokmasına izin vermeden, hayallerinize cesaret ve inatla tutunmanız gerekiyor. Bir işi gerçekten severek ve inanarak yapıyorsanız başarı eninde sonunda kaçınılmaz. Fakat dediğim gibi inatçılık çok önemli, çünkü yarı yolda sıkılıp işi bırakarak ya da başkasının üzerine yıkarak bir sonuca ulaşılmıyor. Hiç bir şey mücadele etmeden kazanılmıyor fakat başardığınız noktada bulacağınız tatminin tüm o yorucu süreçlere değeceğini bilin.

Metin Kaan UYGUNTÜZEL

Hangi Dönem Mezunu: 2002
Eğitim Süreci: Doktora
İş Süreci: Aile şirketimiz ve kendi şirketlerimde iş hayatımı sürdürüyorum.
Olmak İstediğiniz Yerde Misiniz: Daha değil.

Başka Hedefleriniz Var Mı:
Hedef biterse hayatın anlamı da biter...

Afl' nin Anlamı: Kardeşlik, büyümek ve eşim

Unutamadığım Şey: Bir gece yatakhanede uyumayıp diğer tüm öğrencilerin yüzünü ayakkabı boyası ile boyamıştım, Müdür Bey'i okul içerisine internet kafe kurmaya ikna etmiştim ve kafeyi ben işletmiştim

Asena DEVRİM

Hangi dönem mezunu: 2004
Eğitim süreci: Koç Üniversitesinde Endüstri Mühendisliği ve İşletme bölümlerinde çift ana dal yaptım. Son senemde değişim programıyla The Wharton School'a gitme fırsatım oldu. Sonrasında yüksek lisansımı Londra'da Cass Business School'da İşletme üzerine tamamladım.
İş süreci: İş hayatına Shell Türkiye'nin pazarlama departmanında başladım. Müşteriye direkt ulaşan işler yapmak ve marka yönetimi o dönemki işimin sevdiğim tarafları olsa da kariyer değişikliği yapmaya karar verdim ve yüksek lisansımı yapmak üzere Londra'ya taşındım. Bir-iki seneye dönerim demiştim ama hala Londra'dayım ☺
Master sonrası planlarım doğrultusunda finans sektörüne geçtim, 2012 yılından beri de Barclays'de yatırım bankacılığı yapıyorum. Genel olarak Avrupa'da şirket birleşme &satın almaları ve gerekli finansman işlemleri üzerine danışmanlık hizmeti veriyoruz. Türkiye de ilgilendiğim ülkeler arasında yer alıyor.
İşim haricinde son dönemdeki başarılı startup'ları (yeni girişimleri) da mümkün olduğunca takip etmeye çalışıyorum.
AFL'nin sizin için anlamı: Geçmişe dönüp baktığımda hem öğretmenlerin hem de bizim fark yaratma çabamız çoğumuzun kişiliğine dokunmuş, geleceğimizi çizecek yola fayda etmiş. Yatılı okul, zorlu derslerin üstüne bir de okul dergisi ve şiir dinletisi gibi aktiviteler çıkarmaya çalışırken aslında daha sağlam durmayı ve yaptıklarımıza derinlik katmayı öğrenmişiz.

Varsa unutamadığınız şeyler AFL ile ilgili: Güzel anılar çok. Sırrını çözemediğim nokta ise biz mezun olalı neredeyse 15 yıl olmuş, göz çevremizde artık kaz ayağı çizgileri çıkmış ama geçen seneler AFL öğretmenlerine hiç uğramamış!

Bizlere vermek istediğiniz tavsiye: Tavsiyeden ziyade kendime de sık sık hatırlatmaya çalıştığım birkaç nokta var.

Farklılıklara mümkün olduğunca açık ol, onlardan öğrenebileceğin çok nokta var. Tek doğru yok. Ayrıca gün geliyor, desteğe ihtiyaç duyduğunda tek el uzatanlar farklı olduğunu düşündüklerin oluyor.

Değişim için hiçbir zaman geç değil. Yaşadığın ülke, günlerini geçirdiğin iş/okul ya da hayatin akışı içine sinmiyorsa bunu değiştirmek için mutlaka bir yol var. Gözünde büyüttüğün zaman kaybı aslında hayatında kısa bir dönem.

İnsanlara ulaşmak, fikrini danışmak çoğu kez tahmin ettiğinden daha kolay. İster kariyer olsun ister yeni başlangıçlar, daha önce o yollardan geçmiş kimselerin tecrübelerini ilk elden dinlemeye çalış. On kişiden dokuzu dahi seninle ilgilenmese, onuncu kişinin açacağı kapılar hayatta seni daha iyi yerlere getirir.

Aylin GÖKE

1) 2005 mezunuyum

2) Bilkent Üniversitesi'nde Moleküler Biyoloji ve Genetik bölümünü bitirdim. Şimdi Kaliforniya Üniversitesi San Francisco'da doktoramı yapıyorum.

3) Olmak istediğim yerde miyim? Sanırım evet. Bilimi, bilim yapmayı gerçekten seviyorum ve şu anki okulumun olanakları çok iyi. Bundan sonra da bilim adamı olarak bir araştırma merkezinde çalışmayı planlıyorum.
İleride durumlar değişir ve belki geri dönerim diye düşünüyorum.

4) AFL hayatımda çok önemli bir yer tutuyor, moleküler biyoloji okumaya AFL'de karar verdim. Ayni zamanda sanatın benim için vazgeçilmez bir tutku olduğunu keşfettim. Tabii bunların hepsi çok özel ve değerli öğretmenlerimiz olduğu için! Yani kıymetini bilin diyorum

5) "Hani büyüdük ya" "tavsiyeler gençlere?" Lise yılları üniversite branşına karar verildiği zaman. Çok zor bir karar. Ben ne olmak istiyorum diye değil de, en çok ne yapmayı seviyorum diye sordum kendime, öyle seçtim bölümümü. Bu yüzden isimin zorluklarına daha kolay göğüs geriyorum.
Bir de mutlaka AFL dinletilerine katılın, derginin bir parçası olun.Yazın, çizin, şarkı söyleyin.

Çünkü hobi olmadan is çekilmiyor. Benim buradaki okulumda bir stüdyom var, deney boşluklarında resim yapıp kendimi dinlendiriyorum.

Hepinize bol şanslar ve mutluluklar!

Gonca AKYOL

Hangi dönem mezunu: 2006

Eğitim süreci: üniversite, yüksek lisans , doktora vs..Bilkent Üniversitesi Endüstri Mühendisliği (%100 burslu)

İş süreci: Hangi işlerde çalıştınız, şimdi hangi işte çalışıyorsunuz, neler yapıyorsunuz? Garanti Bankası ve ING BANK'ta IT alanında çalıştım. İş analistliği, proje yöneticiliği ve scrummaster olarak görev aldım. Şimdi İngiltere merkezli Türkiye'de yeni kurulacak olan bir şirkete geçtim ve Project Lead/Scrum Master olarak görev alacağım.

Olmak istediğiniz yerde misiniz, başka hedefleriniz var mı? :Genel olarak IT'de çalıştığım için olmak istediğim yerdeyim diyebilirim ancak içimde hep tiyatronun bir parçası olmak var. İleride sadece bu konuda çalışmayı düşünebilirim. Şu an bir topluluğumuz var, geçtiğimiz sene Almanya'da uluslararası tiyatro festivaline çağırıldık. Orada başrol oynadığım bir oyun sergilemiştik çok keyifliydi. Backstage veya oyunculuk olsun, tiyatroyla ilgili her konu hayatımda olsun yeter.

AFL'nin sizin için anlamı: Hocalarımıza ve birlikte 4 senemi geçirdiğim tüm arkadaşlarıma buradan da teşekkür etmek isterim. Hayatımdaki en'leri ve ilk'leri ifade ediyor. Ailemden ilk ayrılışım, ilk defa sanki öz kardeşmiş gibi arkadaşlarımla paylaşımlar yaşadığım; en çok güldüğüm, ağladığım, umutlandığım yerdi sevgili lisem.

Varsa unutamadığın şeyler AFL ile ilgili: Hiçbir anısını unutmuş değilim, zorluklarıyla da güzellikleriyle de benimle büyümeye devam ediyor.

Hani büyüdünüz ya bizlere vermek istediğiniz tavsiye (tabii varsa): İstediğiniz şey ne ise bulmak için doğru yerde ve zamanda olduğunuzu düşünüyorum; iyi değerlendirmeye çalışın derim:)

Bir de okulumuza iyi bakın! :))

Sevgiler!

Şükran DAMGALI

Hangi dönem mezunu: 2006
Eğitim süreci: Lisans: İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
Yüksek Lisans: Barselona Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
Doktora: İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi
İş süreci, hangi işlerde çalıştınız, şimdi hangi işte çalışıyorsunuz, neler yapıyorsunuz?: Lisans döneminde Novartis, MSD, Abbott İlaç firmalarında farklı pozisyonlarda ve son sınıfta Boston'da Massachusetts College of Pharmacy and Health Science'da gözlem elemanı olarak çalıştım. Lisans mezuniyetimden sonra Türk Eczacılar Birliği İthal İlaç Biriminde 1 sene uzman eczacı olarak görev aldım. Sonrasında doktora sürecimde açıktan çevirmenlik ve rehberlik işlerinde ve 2015-2016 yılları arasında araştırma görevlisi olarak Barselona Üniversitesinde çalıştım. Mayıs 2017'de doktoradan mezun olur olmaz
Boehringerlngelheim İlaç Firmasında Bölgesel Medikal Müdür olarak çalışmaya başladım. Tüm Ege ve Akdeniz Bölgelerinden sorumlu olmakla birlikte İzmir yerleşik olarak evden hizmet veriyorum. Sorumlu olduğum ürünler Kardiyoloji ve Metabolik Hastalıklar alanında ve benim temel sorumluluklarım; kilit hekim dediğimiz etki alanı ve bilgi düzeyi yüksek profesör ve doçentler ile firmam arasındaki ilişkiyi yönetmek, belirli hastanelerde ürünlerim ile ilgili sunumlar yapmak, satış mümessili arkadaşlarımızın eğitilmesi ve medikal bilgilerinin desteklenmesi, ürünle ilgili dünyada yayınlanan güncel makalelerin takibi ve özetlenerek Türkiye'de stratejik öneminin belirlenmesi.
Olmak istediğiniz yerde misiniz, başka hedefleriniz var mı?
Hayatta tek gerçek isteğim iyi ve mutlu bir insan olmak ve bunu da şimdilik başarıyorum. Doktora yapmak en büyük hayalimdi ve ne güzel ki gerçekleşti. Akademik hayattan özel sektöre yeni geçmiş biri olarak başlangıç pozisyonum; orta düzey yönetici. Gerek kariyer gerekse kişisel gelişim anlamında istediğim yerdeyim. Hedefim kendi gelişimime devam ederek çalıştığım pozisyonda farkımı ortaya koymak ve başarılı olarak yükselmek.
AFL'nin sizin için anlamı:
"İkinci Evim"
Varsa unutamadığınız şeyler AFL ile ilgili: O kadar çok ki! Bağıra bağıra şarkı söylediğim AFL koridorları, etüt-yurt arasındaki o kısa döşeme yol, ders aralarında oynanan voleybol, öğle yemeklerine koşuşlarımız, hafta sonu yurtta kalanların can yoldaşı 'basketbol sahası'... Elimde tırmık, tepemizde güneş, 2003 Mayıs'ında bahçedeki taşları toplayışımız ve diktiğimiz çiçekler...

Hayatımın gerçekten en uzun, en hızlı, en can yakan, en âşık olunası yılları... Ve tabi ki dünyanın en güzel ebeveynleri; öğretmenlerimiz.
Hani büyüdünüz ya bizlere vermek istediğiniz tavsiye nedir? (tabii varsa): Tavsiye demeyelim de deneyim aktarımı diyelim
AFL'nin sizlere öğrettiği çalışma ve sosyal hayat dengesini hiç bir zaman unutmayın, o kadar faydasını göreceksiniz ki! Emin olun karşılığını alacaksınız. Üniversitenin en geç ikinci yılından itibaren ufak tefek işlerde çalışın, belki çok az para kazanırsınız ama inanılmaz bir deneyim kazanmış olursunuz. Kişisel gelişim için birçok şey söylenebilir ama temelde, hiç bir zaman kendinize vakit ayırmayı unutmayın. Gençliğinizi deli dolu yaşayın. Mümkün olduğunca çok gezin. Kendinizi sevin ve mutlu edin. Kendinizi dinleyin, istediklerinizi elde etmek için çalışın. Siz varsanız başkaları var unutmayın!

Bir de AFL'yi unutmayın!

Ahmet GÜRCAN

Hangi dönem mezunu: 2006

Eğitim süreci: Tıp fakültesi mezunu

İş süreci: Şu anda Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalında uzmanlık öğrencisi (asistan, araştırma görevlisi) olarak çalışıyorum.

Olmak istediğiniz yerde misiniz, başka hedefleriniz var mı?: Uzmanlık eğitimimi bitirdikten sonra yapmam gereken devlet hizmeti yükümlülüğümü (zorunlu hizmet) tamamlanın ardından ne yapacağım ile ilgili kesin bir plan yapamıyorum. Ancak elbette gerek mesleki olarak gerekse meslek dışı hedeflerim mevcut.

AFL'nin sizin için anlamı: AFL'de geçirdiğim dönem, benim için yaşamımda karşılaşmakla kendimi şanslı saydığım insanları tanıdığım bir evre.

Varsa unutamadığınız şeyler AFL ile ilgili: Ne mutlu ki hala AFL'li arkadaşlarımızda bir araya gelip anabildiğimiz o kadar çok güzel anımız var ki, tekini ayırıp anlatmakta zorlanıyorum.

Kendimi tavsiyede bulunacak bir noktada görmemekle; mesleki yaşamın, tüm yaşamın ancak bir parçası olduğunu unutmamalarını, bir meslek sahibi (mühendis, doktor, mimar vb.) kişi olmanın daha önünde bir insan olduklarını ve hayatlarını da bu şekilde yaşadıklarını, sadece hatırlatmak isterim.
Sevgiler

Ahmet Kamil ALTUĞ

2007 mezunuyum, tıpta uzmanlık yapınca doktoralı olmuş oluyoruz sanırım,

İlk olarak zorunlu hizmete gittim, 2 ay acilde çalıştım ardından 6 ay aile hekimliği yapıp TUS'a çalışmak üzere istifa ettim. Evde oturup TUS'a çalıştım ve kadın doğumu kazandım. Ardından 3 ay kadın doğumda çalışıp sevmeyip istifa ettim, zorunlu hizmete geri döndüm. Zorunluda başhekimlik yaptım acilde çalıştım, bir yandan da tekrar TUS'a hazırlandım. TUS'a tekrar hazırlanmaya ilk başladığımda 2016Eylül TUS'u vardı, öylesine girdim. Zorunluda 2017Nisan TUS'u için hazırlanmaya devam ederken 2016 Eylül TUS'u açıklandı. Aydın'a veya İzmir'e gelebilmek için tercih yaptım. Nisan 2017 TUS'una birkaç ay kalmıştı. Rahatça hazırlanmaya devam edebilmek için Aydın aile hekimliğini kazandım ve Aydın'a geldim. Aile hekimliğindeyken Nisan2017 TUS'una girdim ve son olarak İzmir Tepecik Nöroloji kazandım. Son 2 aydır burada devam ediyorum. Artık bırakmaya da niyetim yok. Tıbbiyeyi bitirince 'TUS, zorunlu hizmet vb..' nedeniyle insanın hayatının stabilize olması çok zaman alabiliyor.
Tıp dışı branşta da tabii ki zaman alabilir ama bu daha ziyade kişinin kendisine bağlı.

Sanırım doktorların epey bir kısmı Türkiye'de sağlık sistemi, nöbetler, hekime şiddet vs. nedenleriyle olmak istedikleri yerde değiller. Açıkçası ben de değilim. Bu arada nöroloji istediğim bölümdü, o yüzden tekrar hazırlandım TUS'a ve kazandım. İleride akademide kalmak istiyorum, Türkiye'de pek yaşamak istemiyorum ama şimdilik bunun için bir girişimim yok.

Bu arada yazı eksik olunca Altınsoy soruyor: Cevapların gerisi nerede?
Ahmet Kamil Altuğ: Hocam yolda fırsatım olmadı tamamlayamadım
Su an Antalya' da kız istiyoruz
Altınsoy: Sana mı :))?
Ahmet Kamil Altuğ: Evet, yazının devamını yazacağım, kızı isteyeyim :D

Altınsoy: Hayırlı olsun o zaman :))

Mezunumuz bu arada ispat için fotoğraf göndermeyi de ihmal etmemiş tabii.
Kendisine ve müstakbel eşine buradan mutluluklar diliyoruz.

Gençlere tavsiyem şu olabilir: AFL' de oldukça nitelikli öğretmenler var, sadece ders anlamında değil sosyokültürel açıdan da. Öğretmenlerin ağzından çıkanı yargılamadan önce idrak etmeye çalışmalarını, öğretmenleri anlamaya çalışmalarını tavsiye ederim.
Bize her anlamda AFL'nin çok faydası oldu. Bu da kısıtlı imkânlara rağmen öğretmenlerimiz sayesinde oldu bence. Şu an fiziki imkanların çok daha iyi olduğunu tahmin ediyorum.

AFL ile ilgili unutamadığım çok şey var: Mesela sizin Altınsoy'un sınavda kulaklarımı kapatıyorum diye fena bi ses tonuyla kızması, sıfır veririm demesi. Ardından benim korkudan kulaklarımı kapatmayıp sınavlara daha rahat girebilişim, sesten vs.den çok etkilenmeyişim.

Aklıma geldikçe hoşuma gider hâlâ ve Altınsoy'a içimden teşekkür ederim.

Melih Ozan DOKUZ

Hangi dönem mezunu: 2003-2007

Eğitim süreci: 2008 de ikinci yılımda İTÜ İşletme Mühendisliğine girdim. 2013'te de mezun oldum. Nişantaşı üniversitesinde bir bölümde yüksek lisansa kayıtlıyım. Ama aktif olarak okumuyorum.

İş süreci: 2012 güzünde n11.com da çalışmaya başladım. 4.5 sene burada çalıştıktan sonra ayrıldım.
1.5 yıl satış ekibindeydim.
1 Yıl teknik ekibe katıldım, IT yazılım ekibinde junior çalıştım.
Son 2 yıl da SEO – dijital marketing ekibinde çalıştım.

Şimdi hangi işte çalışıyorsunuz, neler yapıyorsunuz?: 4 aydır trendyol.com da çalışıyorum.
Trendyol.com un SEO – Dijital Marketing ekibindeyim.
SEO dijital marketing in uzmanlık alanlarından birisidir. Performans marketing, web analytics, CRM gibi diğer alanları da mevcut.
Ben SEO da uzmanlaştım.

Olmak istediğiniz yerde misiniz, başka hedefleriniz var mı?
Olduğum yerden memnunum.
Kendi kararlarımla ilerliyorum. Rüzgâr nereye götürürse değil yani Daha yolun başlarındayız dolayısı ile elbette hedeflerim, çizmeye çalıştığım bir kariyer hedefim var.
Dijital pazarlamanın diğer alanlarında da kendimi geliştirmek isterim.

AFL'ninsizin için anlamı, varsa unutamadığınız şeyler AFL ile ilgili: Tabii ki AFL'nin benim için anlamı büyük. 13 yaşında ailemi geride bırakarak hayata atılmaktır benim için AFL. Belki bu nedenle AFL'den çıkan insanlar hâlâ hayatımın ortasında. Bugün Olgu geliyor mesela, Esin komşum, Nafi ile her gün oturur sektör değerlendirmesi yaparız, Tayfun da gelir bazen, Çağdaş' ı da kız arkadaşından çalabilirsek alırız, Karatuğ var bir de evlendi, yakınlarda oturur canı isterse gelir İzmir tayfasını da unutmayayım

doktorlan oraya gönderiyoruz Aras var tabii en çok telefonla konuştuğum pilot olabilir. Evet Aras pilot oldu Hemen herkesle sık veya nadir görüşürüz duruma göre. Genel olarak, 2007 mezunlan denince bizdeki ilk algısı okulun en kötü dönemi olarak hatırlandığımızı düşünüyoruz. En başansız dönem bizdik o zaman kadar sanırım.

Unutamadığım çok fazla şey var hepsini yazamam tabii ki ama ilk anda aklıma gelenler;

-Nihat hocanın derste uyurken kafamdan su dökerek uyandırması,

-Veli toplantısında Eyüp Hoca'ya çalıştığımı kanıtlamak için Olgu'nun geometri kitabını göstermem ve bu soruları neden boş bıraktın diye bana kızması

-Altınsoy'a ilk kompozisyonumu verdiğim an, içerik iyi ama anlatımını geliştirebilirsin demişti

-Yemekhanedeki yoğurdun yoğunluğu

-Moral geceleri

-Hafta sonları kaçtığımız, uzun bir süre Aytepe diye bildiğim, okulun ilerisindeki küçük tepelik

-Sürekli uyumam, hâlâ uyuyorum bu arada

Hani büyüdünüz ya bizlere vermek istediğiniz tavsiyeler nelerdir? (tabii varsa): Dersler çok önemli evet, fen lisesinde olmanın ağırlığı omuzlarda, herkes bir şeyler bekliyor.

Geçmişe baktığımda anladığım kadarıyla, dilim döndüğü kadarıyla şunları söyleyebilirim.

-Okul hiç önemli değil aslında, okulda tanıştıkların önemli, bir kurum olabilmesi önemli. Sana kattığı vizyon önemli.

-Üniversite ve bölümün de aynı şekilde.

-Emine Hoca'nın oku dediği kitapların hepsini okuyun.

-Bence herkes hayatı sorgulamalı, zor olan yani, ancak kolaya kaçanlar kolay insan oluyorlar zamanla, benim gözlemim bu.

-Özellikle sayısal kökenli olan insanlar için şunu söyleyebilirim: Analitik zeka geliştirilebilir bir şey, duygusal zeka ile mantığın (analitik tarafın) arasındaki dengeyi yönetme konusunda kendisini geliştiren insanlar istediklerine daha hızlı ulaşabiliyorlar. O çağda özellikle oldukça zor olabiliyor kimisi için bu. Sanırım kendini tanımak önemli bir şey klişesi bunu anlatıyor.

- Gündemi, ya da teknoloji gündemini iyi takip etmeli. Gündem can sıkıcı olabiliyor Türkiye'de. Ama Google, Facebook, Elon Musk, ve daha fazlası çok güzel işler yapıyorlar. İlham kaynağı olabiliyorlar insanlara. Ben yetişemediğimi düşünüyorum bazen, ama eminim gençler yetişebilir. Bunun için hem vakitleri var hem de enerjileri var. Bu aynı zamanda, bölüm seçerken, gelecek hayal ederken de işe yarayabilir. İş görüşmesine gelen yeni mezunların, en büyük elenme sebebi ne istediklerini bilmemeleri, bunu Boğaziçililer, İTÜ'lüler, BİLKENT'liler yapıyor. Tabii ki onların suçu değil, eğitim sistemi bu okullara girdikten sonra hayat garantisi verdiği için böyle, ancak yine de bence kendilerini belirli bir ölçüde bilinçlendirmelerini bekliyoruz.

Son olarak iş hayatında edindiğim bir tecrübeyi paylaşmak isterim.

Bazı insanlar var okulsuz ya da daha az kaliteli olan okullarda, üniversitelerde okuyup, kendilerini spesifik alanlarda geliştiriyorlar. Özellikle internet çağında olmanın verdiği avantajı iyi kullanabiliyorlar.

Önceki çalıştığım şirkette, benden bir yaş büyük olan, ancak sektörde 10 yıllık tecrübeli insanlar vardı. Biz bu kişilere alaylı diyoruz iş hayatında. Evet vizyon konusunda sıkıntısı vs olabilir. Ancak araştırma yapmasını birçok iyi üniversiteden mezun olmuş insanlara göre daha iyi biliyorlardı. Yıllarca ödev proje, bitirme yapmış insanlar, interneti onlar kadar iyi kullanamayabiliyor, okula dayanamayıp kendisine sınırlar koyabiliyor insanlar, hatta eğitim hayatının da bu insanlara sınırlar koyabildiğini o zaman fark ettim. Demem o ki, o lise yıllarında html , css gibi basic yazılım dillerini öğrenerek, bu konuda bir şeyler yapıp kendi hayatını kazanarak ve bir şekilde bir üniversiteyi bitirerek bir çok kişinin önünde geçmeyi başarabiliyorlar. Özellikle de bunu 2005 yılındaki teknoloji ile yaptıklarını göz önünde bulundursak. Kısaca iyi okullar, iyi network, iyi bir vizyon, gelişmiş bir zeka getirebilir. Ancak bunlar kullanılması gereken şeyler, eğer doğru kullanılmazsa, iyi okulun bir anlamı kalmıyor.

Özellikle dijital pazarlama ve yazılım dünyasında, alaylı birçok insan var. Sektörün önde gelenleri bu kişiler olabiliyor. O yüzden, ben lise çağındaki insanların, teknolojiyi çok iyi takip etmelerini, yazılım, dijital pazarlama, gibi alanlarda kendilerini şimdiden geliştirebileceklerini biliyorum. Bu o işi yapacakları anlamına gelmez, tam tersine ne iş yapılırsa yapılsın, ileride çok fayda sağlayacağına eminim.

Musa ÖZTÜRK

2009 mezunu

Eğitim süreci: üniversite: Hacettepe Üniversitesi- İngilizce Tıp

İş süreci: Mezuniyet sonrası Aydın Germencik Devlet Hastanesinde acil hekimliği yaptım. TUS sonuçları sonrası uzmanlık eğitimine başladım. Şu anda Ankara Üniversitesi Çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanlığı yapıyorum.

Olmak istediğiniz yerde misin, başka hedefleriniz var mı?: Olmak istediğim yerdeyim; fakat ülkemizdeki hekimlere olan davranış şekli insanı bir miktar üzüyor. Bundan sonra yan dal eğitimi almak istiyorum.

AFL'ninsizin için anlamı: Büyüdüğüm yer, öncesini hatırlayamıyorum sanki.

Varsa unutamadığınız şeyler AFL ile ilgili: Unutamadığım pek çok şey var, aslında daha çok özlem duyduğum şeyler. Tek tek ifade edebilmek zor.

Hani büyüdünüz ya bizlere vermek istediğiniz tavsiye (tabii varsa): Zaman gerçekten çok hızlı geçiyor. Bize de büyüklerimiz böyle söylerdi, inanmazdık. Bu nedenle lise ve üniversite yıllarını mutlu geçirin lütfen. Sonrasında gelen sorumluluk hissinin sınav stresi ile kıyaslanabilecek yanı yok.

Emre GEZER

AFL 2010 mezunu
Eğitim Süreci, Lisans: Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Anadolu Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, Ege Üniversitesi Tarih Bölümü, Anadolu Üniversitesi Sosyoloji Bölümü

Yüksek Lisans: Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Cumhuriyet Tarihi Anabilim Dalı
Meslek: Cumhuriyet Savcısı

-Klasik bir fen liseli öğrenci mantığıyla AFL'ye başladığımda önümdeki en önemli iki hedef meslek, doktorluk ve mühendislikti. Her ne kadar olağan profilden sapma gösterip tam anlamıyla bir sözel öğrencisi olduğum zamanla anlaşılsa da, sistem müsaade etmediği için son sınıfa kadar ben de bu kapsamın dışına çıkamadım.

Ve hatta meslek tercihim, Ayşegül Hoca'nın 10.sınıfta ideal gaz denklemini anlatırken bir anda kâğıt kalem çıkartıp ideal hayat denklemimize dair geleceğe yazdırdığı mektupta endüstri mühendisliği olarak somutlaştı.

Ancak talih, son sınıfa başladığım hafta yapılan katsayı değişikliği ile 15 puanımın kesilecek olmasına rağmen en azından bana alan dışı tercih yapma hakkını getirdi. Son sınıfın son döneminde, puanımın kesilmemesi için bir Anadolu lisesinin eşit ağırlık sınıfına geçmem tavsiye edildi.

Ancak benim için diplomamda Aydın Fen Lisesi yazması, LYS puanımdan kesilecek 15 puandan çok ama çok daha önemliydi. Bu yüzden okulumu değiştirmedim.

Böylece Marmara Hukuk'u kazanarak AFL'nin ilk hukukçusu oldum.

Sayısaldan mezun olup eşit ağırlıktan üniversiteye yerleşip sözelden de Türkiye derecesine girerek özgün bir LYS tecrübesi geçirdim. Sözel sonucumla AFL'nin de sözelde Türkiye 2.'si olmasına vesile oldum.

Üniversite mezuniyetinin ardından Cumhuriyet Savcısı olarak ilk görev yerim olan Ardahan'ın Posof ilçesine atandım. Böylece Aydın Fen Lisesi'nin ilk Cumhuriyet Savcısı, Türkiye'nin de ilk fen liseli Cumhuriyet Savcısı oldum. Halen mesleğime büyük bir şevk, azim ve bağlılıkla devam etmekteyim ve ileride de devam etmek istiyorum.

AFL'nin benim için anlamı:
İnanıyorum ve biliyorum ki AFL'nin anlamı; yaşamımıza kattığı dostluklar, bizler için biriktirdiği anılar ve her anımıza bir şekilde etki eden kazanımlarıyla her AFL'li için bir lise olmaktan ziyade ikinci yuva olmasıdır.

Bu yuvanın bana kattığı kazanımlara somut bir örnek vermem gerekirse; şu anda yazmakta olduğum iki adet tarih kitabının temelinde dahi, yazın hayatına, AFL'deyken şu an ellerinizin arasındaki Günebakan dergisinin editörü olarak amatör şekilde adım atma tecrübem bulunmaktadır.

Gençlere tavsiyeler: Rica ediyorum, bu güzel yuvadaki dört yılınızı mutlulukla, samimiyetle ve en verimli şekilde geçirin.

Zira yaşamınızda, geçmişe yönelik duyduğunuz özlemlerin en sık kullanılan cümlesi muhtemelen **"Ah şimdi AFL'de olsaydım!"** şeklinde başlayanlar olacak.

Aslı KARA

AFL'den 2010 yılında mezun olup daha sonrasında Koç Üniversitesi Tıp Fakültesinde okudum. Çok büyük bir hevesle başladığım üniversite hayatım Haziran 2017'de mezun oldum. Şimdi yine büyük bir sınava hazırlanıyorum. Uzmanlık alanımı seçmek için büyük sınavlardan geçiyorum.
AFL benim için ilk defa annemlerden ayrıldığım kendi başıma kaldığım ve kendimi tanımaya başladığım yerdi. Bütün öğretmenlerimden ve arkadaşlarımdan, yurt hayatımdan, canla başla hazırladığımız yılsonu dinletilerimizden edebiyatı, gerçek hayatı, emek vermeyi öğrendim. Yetişkinliğe beni AFL hazırladı.
Daha tavsiye verecek kadar büyüdüğümü düşünmüyorum ama size hayatınızın on sene sonrasından haberler verebilirim. Sınavlar, belirsizlikler azalmadan devam ediyor. Sürekli çabalamak, çalışmak tercih yapmak zorundasınız. Sürekli bir yerlere varmaya çalışmaktansa yolculuğun tadını çıkarmayı öğrenirsek, getirdiği güzelliklerin de farkına varabiliriz.

"Bir noktadan

Kendi hikayesinde bile başrol olamayan onca insandan biriydim. Mürekkep benim ellerime bulaşmıştı ama kalemin ucundan çıkan cümleler bana ait değildi. Bir kafesin içindeydim sanki, etrafımdakiler tarafından hamurum yoğuruluyordu o kafesin içinde ve kafes altın kaplama olduğu için benden kafesimi sevmemi bekliyorlardı.

Düşüncelere daha da dalmak yerine elimdeki kahveye baktım. Otobüs sarsıldıkça titreyip duruyordu.

Kahvemden bir yudum alıp pencereden dışarıya baktım. Yollar artık çok tanıdık olduğu için varmamıza ortalama yarım saat kaldığını hesapladım.

İki günlük haftasonu bitmişti. Her haftasonu eve gidip geliyordum ve annemin yatılı okumak istemediğime dair bir şeyleri anlamasını bekliyordum ama ya anlamıyordu ya da anlamak istemiyordu.

Dinlediğim şarkı zamanın daha hızlı akmasını sağlarken yedinci şarkının son notasında otobüsüm gara giriş yapmıştı. Kulaklıklarımı çıkardım ve telefonumla beraber çantamın içine koydum. Otobüs durduğunda vakit kaybetmeden ayağa kalktım ve inerken soğuyan kahveyi çöpe attım.

Bavulumu almak için yolcularını eşyalarını indiren muavine doğru ilerledim. Kendi bavulumu bulup aradan çektim. Kısacık bir zaman diliminde muavinin yüzünü gördüğümde surat ifadesi benimkini yansıtıyordu.

Bu şehirden çekip gitme işleminin ilk yarısını yaptık hadi artık gidelim, der gibiydi. Bıkkınlık üzerine sinmiş, umutsuzluk ve hüzün paçalarına yapışmıştı.

40'lı yaşlarında gösteriyordu ama daha genç olduğuna emindim. Zayıf bedeni ve solgun yüzü onu olduğundan daha yaşlı gösteriyordu. İşinden bezmişti sanırım ya da hayatından. Belki iksinden de.

Adam ellerini göğe açarak sabır dilenmek istiyordu ama bunu yapmadı. Onun yerine bavulları indirmeye devam etti. Eline aldığı her bavulu öfkeyle fırlatmamak için zor tutuyordu kendini. Eve gitmeliydi. Gitmeli ve karısının yanında olmalıydı. Karısıyla yaklaşık 6 yıldır çocuk sahibi olmayı deniyorlardı. Tüp bebek bütçelerini zorluyordu ama yine de 3 kez denemişlerdi. Ama bebekleri 3 kez de annesinin rahmine tutunamamıştı.

Çok kez kavga etmiş bu işi bitirmek istemişlerdi. Her seferinde kendilerini aynı odada karşılıklı kara kara düşünürken buluyorlardı.

Bir çok insan başında dikilmiş bavularının indirilmesini bekliyorlardı. Kırmızı bir bavulu indirirken külüstür telefonu çaldı. Önemli olabilceğini düşünerek cebinden çıkardı ve açtı. 10 saniye bile sürmeyen telefon konuşmasının ardından koşa koşa gardan çıkıyordu bile.

Karısı aramış ve acil olduğunu söyleyip hastaneye çağırmıştı sesi sevinç içindeydi ve bu ona umut veriyordu. Kimseye haber vermeden gitmek umrunda bile değildi.

Kalbi kulaklarında atıyordu ve daha önce hiç böyle şeyler hissettiğini hatırlamıyordu. Otomatik kapıdan çıkarken birine çarptı ama özür dilemeden bırakın özür dilemeyi kafasını çevirip yüzüne dahi bakmadan kapıdan çıktı. Heyecandan önünü bile göremiyordu!

21 yaşındaki genç adam omzuna çarpan kişinin ardından sövüp saymak istedi ama terbiyesi el vermedi. Kıyafetinden burada çalışan biri olduğu belliydi ama neden kaçar gibi gittiğini anlayamamıştı.

Yaşlı adamı boş verip İzmir'den gelen otobüsün yolcu indirdiği peronlara ilerledi. En yakın arkadaşı ve kız kardeşi arada bir ailelerini ziyarete gidiyorlardı. Arkadaşının dersleri bu aralar yoğun olduğu için tek seferlik kız kardeşi yalnız gitmişti vebugün dönüyordu.
Arkadaşı da –yine dersleri yüzünden- genç kızı alma görevi ona kalmıştı. Şikayetçi değildi hatta bu fırsatı kaçırmamak için anında kabul etmişti çünkü sadece kendine itiraf ettiği bir şekilde kızdan hoşlanıyordu.

Karşılık bulamamaktan ya da yakın arkadaşının bu duruma tepki göstermesinden korkuyordu. En iyisi zamana bırakmaktı. Eğer duygularından emin olursa ve kızın da kendisinden hoşlandığını hissederse belki çıkma teklifi ederdi.

Neyse, diye düşündü. Şimdi sırası değil.

Birkaç dakika sonra önünde beklediği perona bir otobüs yanaştı.

ibaret”

Kapılar açılıp da yolcular inmeye başlayınca inenlerin arasında kızı aramaya başladı. O sırada yaşlı bir teyze merdivenlerden inerken az kalsın düşüyordu. Düşünmeden merdivenlere yanaştı ve teyzeye yardım etmek için elini uzattı. Kemikli ve buruş buruş el avuç içine kaydı. Destek olmak için dirseğinden tutup otobüsten indirdi. Ayakları nihayet yere basınca yaşlı kadın minnetle gülümsedi ve genç adamın hâlâ elini tutan eline birkaç kez hafifçe vurdu. Daha sonra ağıraksak adımlarla perondan uzaklaşmaya başladı.

Genç adam, yaşlı kadına yardım etmenin verdiği huzur ve mutlulukla kenara geçip beklemeye devam etti.

Yaşlı kadın, çocuğun yardımıyla otobüsten inip yolcu salonuna ilerledi. Demir banklardan birine oturup torununu beklemeye koyuldu. Onu almaya torunu gelecekti çünkü çocukları ona sırt çevirmişti. Artık yaşlı olduğu için bakım istiyordu. Çocukları da bunu fark edip mal varlığının çoğunu alıp onu bir huzur evine yerleştirmiştiler.

Neyse ki birkaç ay sonra torunu gelip onu oradan çıkartmıştı. İzmir'e sağlık kontrolleri için gitmişlerdi ama torunu bir iş adamıydı ve acilen geri gelmesini gerektiren bir telefon almıştı. O aceleyle gidince de kontroller bitince otobüsle dönmek zorunda kalmıştı. Yaşlı başlı kadını yollarda süründürmüştü ama kadın bunu sorun etmiyordu. Yanında onu bırakmayan bir tek o kalmıştı ve şikayet edecek değildi.

Düşünceli ve dalgın, artık görmekten yorulmuş gözleriyle etrafına bakınırken küçük bir oğlan çocuğu fark etti. O da terk edilmiş gözüküyordu. Yanına yaklaşmak istedi ama ürküteceğini düşünerek vazgeçti. Oğlan yıpranmış kıyafeti ve ayağındaki terlikle çok sefil gözüküyordu. Saçları dağınık yüzü kirliydi. Oğlan yanındaki boş banka bıkkınlıkla oturuverdi. Sol elindeki üç paket mendile umutsuz bir bakış attı ve burnunu çekip kafasını yere eğdi.

Yüreği burkulan yaşlı kadın bu küçük oğlana yardım etmek istedi. Yol yorgunluğuyla iyice güçten düşen bedenini ayağa kalkmaya zorladı. Karşısındaki büfeye gitti ve çocuğa elma şekeriyle bir tost alıp parasını ödedikten sonra tekrar yerine, çocuğun yanına oturdu. Elindekileri çocuğa uzattı ve merhametle gülümsedi. Oğlan ağır ağır bakışlarını beton zeminden çekti ve nineye baktı.

Tereddüt ettiği belliydi ama yine de o sadece küçük bir çocuktu ve yaşlı kadının bu cömert teklifini geri çeviremedi. Ninenin verdiklerini aldı ve tostun kağıdını açıp yemeye koyuldu. Bir yandan da bakışları elma şekerindeydi. Onu kız kardeşiyle paylaşacaktı. Oğlan gözlerini yanında oturan teyzeye çevirdi ve gözleri kısılasıya kadar gülümsedi.

Daha önce hiç şeker yememişti ve ona bu deneyimi yaşatan kadına içinden çok kez teşekkür etti.Elma şekerinin tadı nasıldı acaba?

Gece olup, yıldızlar nefes almaya, güneş soluğunu yitirmeye başladıktan sonra yazarın kalemiyle var olan karakterlerin düşünceleri zihinlerini süslüyordu. Birbirleri için hepsi birer noktadan ibaretti. İkinci kez düşünülmeyen, ismi bilinmeyen.

Genç adam için yaşlı kadının bir ismi yoktu.

Onu bir daha görmeyecek, olur da hatırlarsa otobüsten inmesine yardım ettiği kadın olarak kalacaktı. Belki yüzünü dahi anımsayamayacaktı.

Onun için yaşlı kadın bir noktadan ibaretti.

Mendil satan çocuğun damağında kalmıştı şekerin tadı. Bir daha yiyebilecek miydi ki?

Hepsi birbirinin hayatında sayfaya yanlışlıkla atılan çizikler gibiydi. Orada oldukları fark edildikten sonra silgiyle siliniyorlardı.

Birbirleri için var olmaları, yok olmalarından bir kaç saniye önceydi.

Muavin kızın bavulunu indirdikten, yaşlı adam gence çarptıktan sonra siliniyordu.

Yoldan geçerken gördüğünüz insanların birer hayatı, gündelik işleri vardı.

Sınava hazırlananlar, sevgilisiyle kavga edenler, kaynana gazabı çekenler, eve ekmek girsin diye uğraşanlar, o günkü indirimi yakalamaya çalışanlar...

Hepsinin de kocaman hayatları, yaşayıp gittikleri uzun yılları vardı.

Ama o gün o yoldan geçerken yanınızdan geçtiklerinde küçük bir noktadan ibarettiler.

Simge AKGÜL

çıkmaz

Karanlıkta bir sokakta yürüyordu. Adımları hafif aksaktı 17'sinden beri. Ama yürümeyi severdi, tıpkı çilek yemeyi sevdiği gibi. Bunu düşününce ağzına çilek tadı geldi. Minik bir gülücükle ödüllendiriverdi sokak lambasını.

Sokak lambası yanıp sönerek karşılık verdi, fark etmedi.

Ayakkabısının topukları tıkırdıyordu. Bu hoşuna gitti. Bugün her şey hoşuna gidiyordu. Tıkırtılar bir şarkının ritmiydi sanki kimsenin adını bilmediği. O bilecekti. Epeyce düşündü, aklına gelmedi. Şarkının adı sözlerinde gizliydi. Fark etmedi , tıpkı gözünün önünde duran diğer gerçekler gibi. "Boşver!" dedi.

Kırmızı evin balkonundaki, o zayıf çiçek düşüncelerini duydu.

Bir yaprak döktü adeta bir gözyaşı gibi. Fark etmedi.

Sokağa bir araba saptı. Kafasını eğdi. Yüzünü göstermek istemedi. Güzeldi de halbuki. Araba geri döndü. Evet, yürüdüğü sokak çıkmazdı ama düşünceler mutlaka bir yerlere çıkardı. Sokağın sonundaki o duvara gidiyordu yine.

Oradan yıllardır kurtulamamıştı.

Nedendir bilinmez, Özdemir Asaf'tan birkaç dize döküldü dudaklarından öylesine, fısıltısı yankılandı çıkmazın soğuk duvarında:

Benim bulunduğum noktada durmak zor
Sanki başka noktalar beni çağırıyor
Duruyor sayılır mıyım bir noktadaki
O nokta yerinde durmuyor.

Geriye döndü çıkmaza ulaşmadan, eve gitti. Çantasına birkaç kıyafet attı. Parası yoktu, onu da fark etmedi. Kapıdan öylece çıktı, gitti.

Evet, hayatımız bir aksiyon filmini andırabilir, bir emekliininki kadar sade de olabilir. Ya da kimisininkinden kolay, kimisininkinden kilometrelerce zor... Hepimiz farklıyız. Noktanın anlamı da hepimiz için değişebilir. Ama farklı olsak da aynıyız ya yıldızlar gibi, farklı ifade etsek de. Kendimizi –ister farklı dillerde veya farklı kelimelerle ya da sadece kaçak bir bakışla- hepimizin hayatında iki tane nokta vardır:

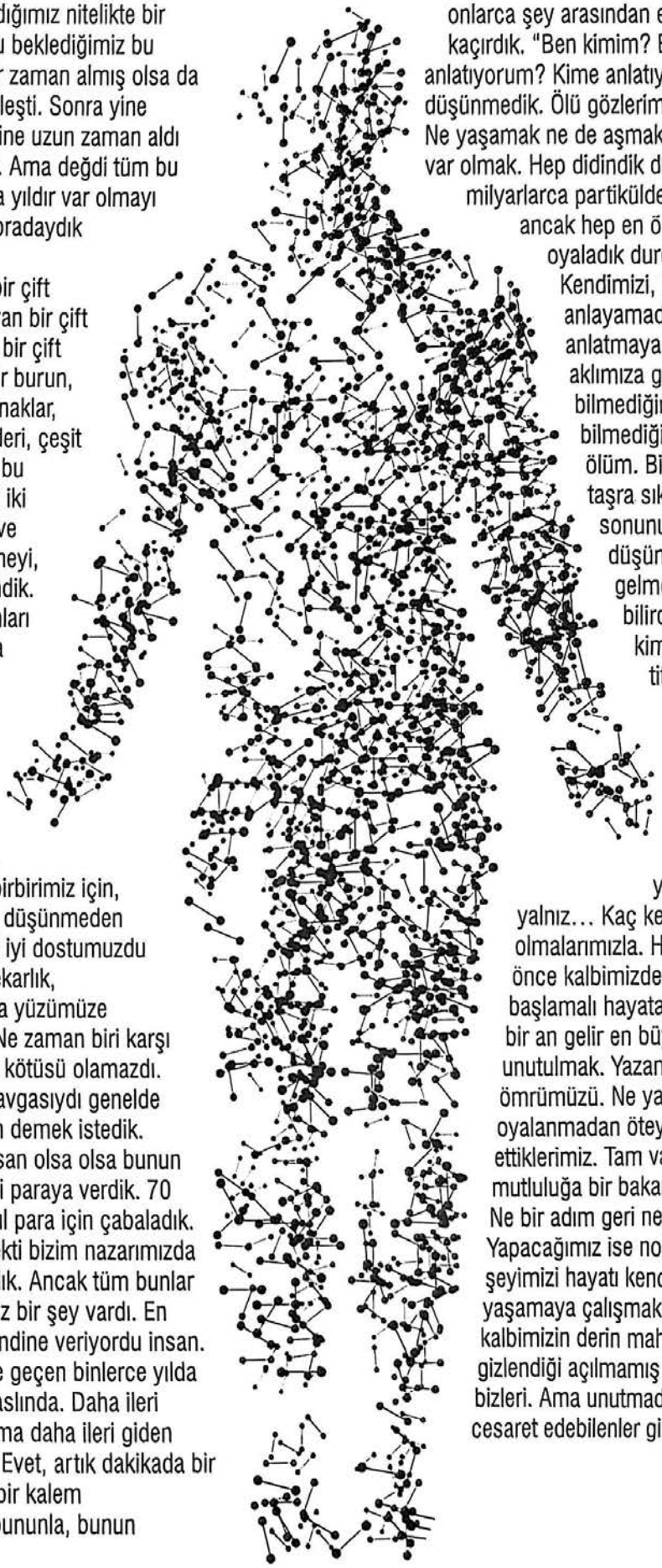
İlki saplanıp kaldığımız, çırpındığımız çaresizce, bir bataklık gibi, o çıkmaz sokağın sonu gibi. Diğeriyse hepimizin gitmek istediği, belirsiz, boyutsuz, o çıkmazdan çok uzaklarda bir yerlerde...

Sonsuzda bile olabilir, bir çift gözde de olabilir, dünyanın merkezi de, harikalar diyarı da...

Keşke gidebilsek, fark etmeden, fark edilmeden, öylece çıkıp gidiversek...

Merve DEMİR

İNSAN

Milyonlarca yıl bunun için bekledik. Büyük patlamadan evrenin oluşumuna kadar bekledik durduk. Sonra yine bekledik. Çok zamanlar geçti, arzuladığımız nitelikte bir gezegenin oluşumuydu beklediğimiz bu sefer. Nitekim, uzun bir zaman almış olsa da bu isteğimiz de gerçekleşti. Sonra yine beklemeye başladık. Yine uzun zaman aldı buradaki oluşumumuz. Ama değdi tüm bu beklemeye. Milyarlarca yıldır var olmayı bekliyor olsak da işte oradaydık sonunda.

Bir çift el, bir çift kol, bir çift bacak, görmeyi sağlayan bir çift göz, işitmeyi sağlayan bir çift kulak, koklamak için bir burun, ellerde ve ayaklarda tırnaklar, tüm vücudu örten bir deri, çeşit çeşit organlar... Hatta bu çeşitlilik yetmemiş gibi iki çeşittik: Âdemoğulları ve Havvakızları. Önce yemeyi, içmeyi, uyumayı öğrendik. Zira yaşayamazdık bunları yapmasak. Daha sonra sevmeyi öğrendik; gülmeyi, sarılmayı öpmeyi. Ama çok geçmedi geliştirdik kendimizi. İhanet ettik önce, yalanlar söyledik, küfürler ettik.

Ne gibi kötülük varsa birbirimiz için, düşledik her birini. Hiç düşünmeden yaşadık gittik. Kaos en iyi dostumuzdu hep; güvensizlik, sahtekarlık, dolandırıcılık ise sıklıkla yüzümüze vurulan tokatlar oldu. Ne zaman biri karşı çıksa bize ondan daha kötüsü olamazdı. Savaştık hep, iktidar kavgasıydı genelde bunlar. En güçlü benim demek istedik. Hep bunu düşledik. İnsan olsa olsa bunun içindir dedik, kendimizi paraya verdik. 70 yıllık ömrümüzde 60 yıl para için çabaladık. Para demek güç demekti bizim nazarımızda o olmasa yaşayamazdık. Ancak tüm bunlar yaşanırken kaçırdığımız bir şey vardı. En büyük savaşı kendi kendine veriyordu insan. Oluşumundan bu güne geçen binlerce yılda hiçbir şey değişmedi aslında. Daha ileri gittiğimizi savunduk ama daha ileri giden teknolojiydi, bilgilerdi. Evet, artık dakikada bir pantolon yapıyorduk, bir kalem oluşturuyorduk. Hep bununla, bunun gibileriyle övündük durduk. Ancak yüreğimizin karanlık sokaklarına, en çoğul yalnızlıklarına bakmadık hiç. Sorduğumuz onlarca şey arasından en önemlilerini kaçırdık. "Ben kimim? Bu olanlar ne? Ne anlatıyorum? Kime anlatıyorum bunları?" hiç düşünmedik. Ölü gözlerimizle yaşadık durduk. Ne yaşamak ne de aşmaktı yaptığımız, yalnızca var olmak. Hep didindik durduk. Evrendeki milyarlarca partikülden yalnızca biriydik ancak hep en önemliyiz zannedip oyaladık durduk kendimizi.

Kendimizi, kendimiz anlayamadan daha, başkalarına anlatmaya çalıştık. Bu sırada hiç aklımıza gelmeyen, bilmediğimiz, daha doğrusu hiç bilmediğimiz bir ihtimaldi ölüm. Bir adam sıradan bir taşra sıkıntısıyla hayatının sonunun geldiğini düşünürken bile aklına gelmezdi ölümü. Herkes bilirdi öleceğini elbet. Ama kimse; sezmeden bunu, titremeden düşüncesiyle, görmeden daha anlamazdı hiç. Ufacık bir var oluş bizimkisi, kaç kere yalnız, kaç kere yalnız ama kaç kere yalnız... Kaç kere insan olmalarımızla. Her şeyi noktalamadan önce kalbimizde öldürdüklerimizle başlamalı hayata yeniden. Gün gelir, bir an gelir en büyük korkumuz olur unutulmak. Yazamadan tüketiriz ömrümüzü. Ne yaparsak yapalım oyalanmadan öteye geçemez yapıp ettiklerimiz. Tam varıyor gibiyken mutluluğa bir bakarız; hep aynı yerdeyiz. Ne bir adım geri ne bir adım ileri. Yapacağımız ise noktalamadan her şeyimizi hayatı kendi imkanımızla yaşamaya çalışmak. Ve bunu yaparken kalbimizin derin mahzenleri, içinde gizlendiği açılmamış sandıklarıyla bekliyor bizleri. Ama unutmadan söyleyelim: Ancak cesaret edebilenler girebilir kapıdan içeri.

Rabia KONUK

NOKTALI VİRGÜL

Noktayla virgülü iyi ayırabilmeli insan

Yorulduğunda koyduğun nokta, özlemin oluyorsa eğer.

Virgülle karıştırmışsın sen büyük ihtimal

Başladığın cümleyi tamamlama isteği.

Bitiremediklerini belki bitirme sevdası, çaresizlik, acemilik

Ne dersen de buna...

Fakat ilk önce düşünmeli insan,

Sonra nefes mi almalı

yoksa susmalı mı?

Ona göre koymalı noktayı.

Yarım bıraktıkların kadar acemi olma.

Bazen dönmemeli arkaya

Koyduğun nokta sert, emin

Bir daha dönemeyeceğini bilecek kadar net olsun!

Soluk almak yerine acelecilik yapma.

Cömertçe kullan virgüllerini önce,

Cidden geldiysen cümlenin sonuna.

Çaresizlik şiirler yazdırıyorsa eğer

Kandırma kendini artık virgülle...

Karar verebiliyor ve inatla

Durabiliyorsan ardında,

O kadar insansın demektir.

Büyümekse belki biraz da,

Yanlış yerde kullandığı noktalarla ilgilidir.

İrem Naz BÜYÜKTEKE

BEYAZ GÜZEL TAVAN

Bol bol okumalı insan,

Bir şair belirlemeli,

Methiyeler düzmeli,

Sessiz sedasız, en kuytu köşelerinde...

Denemeli yazmayı aforizmik kelimeler de olsa sadece bildiği

Cömertçe davranıp verdiyse çoktan kalbini.

Bırakmalı başkalarını; bırakmazsa hatırlayamaz belki kendini.

İnsanlar! Ah, şu kafayı taşımak için kullanan iki ayaklılar.

Bıraksın beni bana,

Onu ona.

Ötekileşmekte belki tek çare

Ya da boş ver be biz begonvilleri izlemeye devam edelim...

Düşünmek delirmektir.

Ha bir de belirmek delirmekte,

Huzur delirmekte

Huzur belirsizlikte belki de.

Daha uzun vakit ayırmalı tavana...

İREM NAZ BÜYÜKTEKE

María de la Cruz "Semanat"

1885 yılı. Kutsal Haç'ın ortaya çıkarılma günü. İşte María de la Cruz, şeker kamışlarının rüzgârda salınması eşliğinde tam bu günde doğuyor. İsmi, bu kutsal günden edindiği bir armağan. Soyadı ise köleliği kader edinmiş ailesinin onu da bir köle olarak doğurduğu tarladan geliyor : "Semanat".

Doğduğu dönemde; değil okuma yazma öğrenmesi, bir kitaba el sürmesi bile yasaktı. Çünkü zenciler, zilin çalışı ile efendisinin yanına koşan, yine aynı sese kulak verip görevine dönen, kırbaçların sırtlarında bıraktığı acıya itaat eden değersiz kölelerdi. Bilim ile ilgili bir faaliyete kalkıştıkları anda yıllarını demir parmaklıkların arkasında geçireceklerini çok iyi biliyorlardı.

Elini ilk defa bir kitaba sürmeye cüret ettiğinde, María de la Cruz, 12 yaşında küçük bir kız idi. Efendisinin odasını temizleyip elindeki süpürgeyle dans ettiği sırada şeytana uyup masadaki kitaba uzandı. Önündeki mavi ve yeşil şekillerin şehirleri gösterdiğini, hafızasının ondan gizlediği bir sebepten dolayı biliyordu. Belki de soyluların konuşmalarına kulak misafiri olduğunda öğrenmişti. Elindeki kitapçık da bir harita olmalıydı. Sayfada kırmızı ile işaretlenmiş küçük bir nokta dikkat çekiyordu. Efendisi niçin haritaya bir nokta koyardı ki? Olsa olsa yaşadıkları yeri işaretlemek için olduğunu düşündü María. Merakla incelediği kırmızı noktadan uzaklaştı ve sayfaya bir göz attı. Bu kadar mıydı? Şeker kamışı topladığı tarla; kimsecikler fark etmeden dans ettiği, daha her köşesini bile göremediği koskoca ev, babasının efendisi için dolaştığı her bir dükkân, uçsuz bucaksız kasaba... Hepsi bu küçücük noktada olabilir miydi? Başka bir yer bildiği de yoktu ya...

Aynı kırmızı noktada yıllar yılları kovaladı. Küba, tarihi değiştiren bir devrim görüp geçirdi. Maria bu noktada dans etti, bu noktada âşık oldu, bu noktada sevdiklerini kaybedip bu noktada yas tuttu, bu noktada yaşlandı ve bu noktada kırışmış ellerine ilk defa bir kalem aldı.

Yıl 1961. İstiladan kısa bir süre sonra Fidel Castro Havana' geliyor. Meydana bir kürsü kuruluyor. 106 yaşına gelmiş olan María de la Cruz Semanat da meydanda. Bembeyaz saçlarına karşın gözleri o kırmızı noktayı gören 12 yaşındaki kız çocuğununkiler gibi parlıyor. Fidel kürsüye çıkıyor ve meydandaki topluluğa ellerindeki tutsakların çocuk ilaçlarıyla takas edileceğini bildiriyor. Kalabalık içinden zar zor kendini öne atan yaşlı bir kadın kürsüye çıkmak için ısrar ediyor. O kadar inatçı ki sonunda onu kürsüye çıkarıyorlar. María, kürsüde Fidel'e minnetlerini sunuyor, iltifatlarını peşi peşine sıralıyor. Kimsenin onu durdurmasına izin vermeden heyecanla konuşuyor. Yaşlılığın getirdikleriyle kısacık kalmış vücudu mikrofona ulaşmak için didiniyor. Kendini tanıtıyor. Yıllarca bunun için hazırlanmışçasına kürsüyü sahipleniyor.

Okuma yazmayı 106 yaşında öğrendi. Haklı bir gururla, artık onun seyircileri olan meydandaki halka, bir köle torunu olduğu için bir asır boyunca okuyup yazamadığını anlatıyor. Konuşması bitince şarkısını söylüyor. O anda kırmızı noktanın yıldızı María. Şarkısının son hecesini uzatarak bitirip dans etmeye başlıyor. O, kırmızı noktanın Semanat tarlasında dans ederek doğdu, şimdi kırmızı noktanın Havana kentinin meydanında son dansını ediyor. Bir asır bu dans için yaşadı. Bu dans sırasında ölseydi cennete hiç bir pişmanlığı olmadan gidecekti.

Selin SUAR

SES ÇIKARAMADI

Bir kalem başladı en baştan,
Bir taş yuvarlandı yokuştan,
Küçük bir ses geldi kalpten,
Kimsesiz bir noktaydı, ses çıkaramadı.

Kafes, kuşun haline inanmadı,
Diken, gülün çektiğine bakamadı,
Baş, bedenin derdine dayanamadı,
Şaşırmış bir noktaydı, ses çıkaramadı.

Yağmur buluttan uzak, özlem çekiyor,
Yürek yârinden uzak, içi sızlıyor,
Ufuk güneşi görmemiş, onu arıyor,
Kaybolmuş bir noktaydı, ses çıkaramadı.

Yaşam habersiz senin sevginden,
Dünya mahrum senin güzelliğinden,
Benim, hasret kalmış senin kalbinden,
Aşk dolu bir noktaydım, ses çıkaramadım...

Cennet Sedef TUFAN

Noktalara Devam

Nokta,nokta,nokta... Uzadı zamanın dar sokaklarında. İlerlerken evlerin duvarlarına çarptı ve ayrıldı. Ayrılmak daha güçlü yaptı. Bazılarının son kelimesine "son" olma imkânı verdi. Bazılarının ise bitmek bilmeyen belki de bilinmemesi gereken bitişi olan cümlelerine "son" hazırladı. Nokta sadece son muydu? Virgüller her şeyi devam ettirmek için çabalarken nokta bitmek miydi sadece? İki nokta üst üste birleşip açıklayamaz mıydı kalbinin derinlerindeki cümleleri teker teker?

Seven, ağlayan, özleyen, hayal kuran düşüncelere düşüncenin yürek burkan acılarını kattım. Ağlıyorsa gözlerindeki yaşa acı, hüzün, bıkma ekledim, karıştırdım. Sonuna da nokta... Seviyorsa iki noktayla gerçek sevgiyi anlattım. Üzüldü, ağladı, vazgeçti. Sevmenin sadece kalple olmadığını anlatmaya çalıştım. Anlamadı. Uzattım cümlelerimi sayfanın sonuna kadar. Baktı, üzüldü. Bir mağarada bütün ortamı kaplayan bir ses gibi gerçek, dışarda ise duyulamayacak kadar yalan sözler söyledi bana. Dinledim, sustum. Koymadım ama noktamı. Anlamadım halinden, kızdırmak istedim, unutmasını istedim. Tıpkı cümlenin her yerinde olan ama cümlenin sonundaki dâhil unutulan noktalar gibi. Benzettim onu da noktalara. Kabullendi, nokta.

Düşüncelere mi daldın? Her şeyi yerine koymaya geldim. Noktada sakladım anlamlarımı. Yazmaya devam ederken düşüncelerini düşüncelerime yoğurdum. Gözlerdeki yaşın toprakta açtığı derinlikten, yüzdeki tebessümün kaslarda oluşturduğu gerginliğe kadar anlattım seni, beni, onları. Anlattım. Başardım mı peki? Hayır, anlatamadım. Yüreğim noktayı istemedi. Hayata nokta, düşüncelere nokta, geleceğe nokta, sevmeye nokta... Koyamadım her cümlenin sonuna noktayı. Devam etsin istedim: Görmek, duymak, anlamak... Nokta koydum. Yeni bir sona hazırlandım, ellerim titredi.

Sanırım bana noktalar yetmedi. Bu cümlelere de noktanın derin hissinin geldiğini hissediyorum. Bunun da zamana karşı mücadelesi yüreğimde bitti. Sevsin mi yürekler diğer kalpleri ya da özlesin, hayal kursun mu? İnsan; severek yaşasın, özleyerek bağlansın hayata, hayallerine kapılsın, unutsun her şeyi. Hayır, hayır üzgünüm. Noktayı koyalım ve geçelim bu düşünceleri. Sevme, özleme, hayal kurma. Nokta.

Ayça KARATAŞ

NOKTALARCASINA

Ufka bakıyor gözlerin, geleceği bilircesine
Gemiler küçülüyor ufukta, uzaklaşıyor
Nokta haline gelircesine
Zaman dediğin binlerce sene
Geçiyor, bitiyor

Gidesin geliyor ansızın, kaçarcasına
Onlarca insan gözlerinde beliriyor
Onlarca düşünce onlarca neden
Bitesin geliyor yalnız kalırcasına
Tek başına, nokta misali

Ayakların yürüyor hızlıca, koşarcasına
Hırslarının arasından yol uçuruma çıkıyor
Bir nokta kadar kalırcasına
İlerledikçe bastıkça daha
Düşüyor, gidiyorsun

Bakıyorum etrafıma, insanları severcesine
Lakin bu dünyada güven kalmıyor
İnsan dediğin herkesi delercesine
Vuruyor, kırıyor
Son noktada hiç durmuyor

Cümleler noktalarla tamamlanır
Yarım kalan hayaller umutlarla
Ben ise kendimi tamamlıyorum
Gözlerdeki noktalarcasına.

Zülal Akış

UMUT

Hayattasın damarlarından kan aktıkça

İnsansın nefes aldıkça

Peki, bu kadar mısın dünyada?

Çiçek eker misin sevgi eker gibi,

Çocuk sever misin geleceği düşler gibi,

Sokak kedilerini besler misin kardeşine baktığın gibi?

İlkbahar gelince sevinir misin kimse üşümeyecek diye,

Hayran kalır mısın evrenin işleyişine,

Hayal kurar mısın baktıkça yıldızlara,

Hediye dağıtmak ister misin annesiz çocuklara?

Sever misin karşılıksız, çıkarsız,

Özler misin ta derinden,

Yer verir misin herkese kalbinden?

Evrendeki o küçük nokta,

Umut olur musun bu dünyaya?

Beyza Nur UYSAL

SON MU SONSUZLUK MU?

Küçük bir nokta koydu beyaz mermere çiviyle.Sonra yanına bir tane daha, bir daha ve bir kez daha... Güzel olacağına emindi.Ustaca davranıyordu. Hızlıydı. Yıllardır yapıyordu aynı şeyi.

Eli titredi.Ne olduğunu anlayamadı bir an için. Önemsemedi, devam etti çizmeye. Güzel görünüyordu. Tabii görünecek o bu işin ustasıydı. Öyle derdi biricik eşi. Gerçi öyle demese de o biliyordu, herkes ona gelirdi bu iş için. En güzellerini o yapardı.Ama hanımı dedi mi farkına varırdı, hoşuna giderdi söylemesi.

Bir kez daha titredi eli. Hay Allah ne olmuştu? Az kalsın bozacaktı. Neyseki usta refleksleri sayesinde elini çekip bozulmasını engelleyebilmişti. Bu onun en güzel eseri olmalıydı. Onun için daha dikkatli davranmaya çalıştı.

Yüzü gerildi birden. Gözleri kararmaya başlıyordu. Gözlerini birkaç kez kırpıştırdı. Çiviyi bırakıp biraz kollarını esnetti. Akşam yemeği yiyememişti bugün. Kendini fazla kaptırmıştı işine. Tansiyonum düştü herhalde diye düşündü. Yavaşç adoğruldu iskemlesinden. Atölyenin öbür ucundaki çeşmeye doğru ağır ağır ilerledi. Musluğu tutup yavaşça çevirdi. O sırada gözü aynadaki görüntüsüne takıldı. Yüzü kırışmış sakallarına aklar düşmüştü. Yaşlanıyordu. Belki de bu son eseri olmalıydı. Son ve en güze leseri. Evet en güzeli olmalıydı ama bir an önce de bitmeliydi. Sahibini bekletmek olmazdı. Yarına kadar bitireceğine söz vermişti. Geri döndü. Yerine oturup başladığı işi bitirmeye koyuldu.

Birkaç kez daha vurdu mermere. Az kaldı ha gayret, dedi kendi kendine. Bir yaş düştü yüzünden tişörtüne. Tabi ter dökmeden olmaz diyed üşündü farkedince. Bugüne kadar hiç ter dökmezdi aslında çalışırken ama bu ustalığının şaheseri olacaktı. Ondandı tüm bunlar.

Son bir darbe vurdu tüm gücüyle. İşte olmuştu. Sıra biraz renklendirmedeydi. Aslında eserlerini boyamak pek adeti değildi. Sade severdi müşterileri ama bu müşteri farklıydı. Özeldi onun için. Bu öze Imüşteri için özel boya bile almıştı.

Biraz siyah attı oyukların içine. Çok az da mora boyadı oyuntuların içini. Sonunda, dedi kendi kendine. Sonunda bitti.

Saate baktı. Geceyarısını geçmişti. Epey yorulmuştu bugün. Ama buna değdi diye düşündü.

Atölyenin eve açılan kapısından içeri girdi. Banyoda ellerini yıkayıp odasına geçti. Kocaman yatağın örtüsünü açıp içine büzüldü. Yann büyük gündü. Dinlenmesi gerekiyordu. Uyumalıydı. Ama heyecandan uyuyamayacağından korktu bir an için. Yok canım daha neler, dedi kendi kendine. Her zaman yaptığı işti ne diye heyecanlanacaktı ki? Bir an için kendine kızdı. Sonra diğer tarafına dönüp uzun bir uykuya daldı.

Sabah olunca telaşla kalktı. Bulabildiği bütün ilaçlarını hızlıca ağzına attı. Sonra dolabına koştu. En güzel takımını giyip saçlarını jöleledi. Aylardan beri ilk defa kendisine bu kadar özen gösteriyordu. Aynada kendine baktı. Epey yakışıklı olmuştu. Kendine olan hayranlığını bir kenara bırakıp şaheserinin yanına koştu. Boyası kurumuştu. Güzelce paketleyerek evden çıktı.

Bakımsızlıktan artık külüstüre dönen arabasına bindi. Süslü paketini yan koltuğa yerleştirip arabayı çalıştırdı. Yo lçok uzun değildi buna karşın ona aylardır yoldaymış gibi uzun gelmişti. Zaman geçtikçe daha çok heyecanlanıyor, eli ayağına dolanıyordu. Gazın, frenin hangisi olduğunu unutmuş yalnızca varacağı anı hayal etmeye başlamıştı.

Arabayı patikada durdurdu. Çevre sessizdi. Bu sessizliği bozmak ve mahalle sakinlerini rahatsız etmemek içindi arabayı durduruşunun sebebi. Paketini alıp yürümeye başladı. Kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı. Çok heyecanlıydı. Koşar adım ilerledi ve sonunda onu gördü. Bugün tam bir yıl olmuştu. Yine aynı elbise vardı üzerinde. Bir yıldır hiç çıkarmamıştı üzerinden aynı kara elbiseyi. Ona da hiç yakışmıyordu halbuki.

Sevdiğim, dedi sessizce. Karşılık gelmeyince daha sesli söyledi: "Hatunum". "Ben geldim. Bugün yıldönümün. Sana hediyeni getirdim" dedi ve yavaşça açtı paketi. İçinden çıkan üzeri siyah yazılı ve mor çiçekli mezartaşını güzelce yerleştirdi eşinin başına. Birkaç damlayaş geldi yine gözünden. Sonra yanına uzandı biriciğinin. Son bir kez daha baktı şaheserine. İkisinin ismi yanyana yazılıydı. Ne de güzel duruyordu adları birlikte.

Elini eşinin kara toprağına sürdü. Bir yılın sonunda yine kavuşuyoruz, dedi ve gözlerini son kez kapattı. Hiç açılmamak üzere son kez kapandı gözleri. Gözünden son bir damla yaş aktı. Gözyaşı da bu sefer kara toprağa bir nokta koydu. Son muydu sonsuzluk mu bilinmez.

Şevval BAYINDIR

VAROLUŞUM SORUNU

Saat ikiyi iki geçer. Yelkovan akrebi kovalar ama sen kaçarsın. Kapanan gözlerine inat etrafı pür dikkat incelersin. Kendini kanıtlamak için, güçlüyüm diyebilmek için sınırlar koyarsın. Hâlbuki kendini kanıtlamak istediğin kişi sen misin yoksa bir başkası mı? Nedir bu bitmek tükenmek bilmeyen inat? Sızlayan şu vücuduna bak. Her bir zerrenin kasıldığını nasıl da hissediyorsun. Dayanamazsın, kaç artık! Kendinden kaç, evinden kaç; o çok sevdiğin filmden, okumaktan bıkmadığın kitaptan ve tekrar tekrar dinlediğin şarkıdan kaç.

Eğer ki bir toprağa bağlı değilsen insanların seni sulamasına da ihtiyacın kalmaz. İnsanlardan kaç!

Yalnızsın, bu seni üzüyor. Çünkü asla kabullenemedin tercihini. Yalnızlık senin tercihin mi?

Evet

Hayır

Bilmiyorum...

Üzme artık kendini, kapat gözlerini. Huzur, bir göz kırpış kadar uzağında sadece.

Göremediğin ama o hep bildiğin karanlık eşlik etsin sana. Zaten gözlerin açıkken de karanlıkta değil misin?

İnsanın kalbi nasılsa gecesi de öyle olur derler. Ben geceyi gündüzü karıştırır oldum. Korkuyorum ve bu korku hâlâ devam edebilmemi sağlıyor. Bu yüzden teşekkür etmek istiyorum. Saat ikiyi yirmi geçiyor.

Hatalarım, üzüntülerim, bencilliklerim... Hepinize teşekkür ederim. Büyümemi sağladığınız için.

Yanlışlarımdan doğruyu buldurttuğunuz için. Peki doğru ne? Bilmiyorum.

Küçülüyorum, kayboluyorum. Dünya güneşi takip ediyor, kendini takip ediyor. Bu dönüşü hissedebiliyorum ve midem bulanıyor. Yolum yordamım yok, sağım solum yok.

Eğer savrulmaksa bu; rüzgâra da teşekkür ederim. Beni bir nokta kadar küçük hissettirdiği için.

Evet, ben bir noktayım. Gün geliyor kendimi siliyorum. Silgiye teşekkür ederim.

En çok da beni yaratan bu kaleme, teşekkürü borç bilirim.

Melis ATEŞOĞLU

Bilim Felsefesi, Hurafeler ve Komplo Teorileri Üzerine

Bilim çevremizde olup bitenleri anlamamızdaki en büyük araçtır. Bilgi ediniriz sonra bu bilgiyi kullanarak ya aydınlığa doğru sağlam bir adım atarız ya da yaşamımızda gelişmeler elde ederiz. Bilim bize kendimizi anlatır. Sadece düşünün... Bu sizi rahatlatmıştır. İnsan olduğumuzu hissettiren zarif bir özelliktir.

Bilimsel düşüncenin gelişmediği toplumları düşünelim. Mesela Orta Çağ'da Avrupa'nın merkezindeyiz. Farklı bir davranış sergileyen, düşünen bir insansınız. Bu yaptığınız büyük bir günahtır büyük ihtimalle ya cadı lakabı alarak yakılacaksınız ya da aforoz edileceksiniz. Peki, daha kötüsünü düşünelim. Aynı dönemde bir sara hastasısınız. Kriz geçiriyor, ilginç hareketler sergiliyor, ağzınızdan köpük çıkarıyorsunuz. Size bir ipucu vereyim. İlaç verilmeyecek veya bir doktora götürülmeyeceksiniz. İçinize büyük ihtimalle şeytan girdiğini düşünen din adamları tarafından taşlanacaksınız. Oysa hastalığınız yüzünden kriz geçirmekteydiniz. Daha da içler acısı bir durum vardır ki toplumların bu bilimsel buhran dönemlerinde düşünen insanlar da benzer muameleyi görmüştür. Çarmıha gerilip yakılmışlardır.

Günümüzde hâlâ görülen bu bilgi kirliliklerinden nasıl kurtulabileceğimiz ise yine bilimin kendisinde saklıdır. Bilimsel yöntem izlenmelidir. Bir olay ilk önce, öncesi ve sonrasıyla incelenir. İnceleme sonucunda olayın neden paranormal sanıldığı üzerine değinilir. İlk akla getirilecek insan müdahalesidir. Şakacı birçok insan vardır. Örneğin ekin çemberlerinin çok popüler olduğu dönemlerde çiftçiler bunun imkânsız olduğunu iddia ettiler. Tabii ki fırsatçılar bunu ekonomik olarak değerlendirip kitaplar ve dergiler yazdılar. Bunlar sadece bilgi kirliliğidir. Genç beyinler işi gücü bırakıp uzaylılarla nasıl iletişim kuracağını düşünmeye başladılar oysa ortada uzaylı filan yoktu. Ekin çemberlerini iki kardeş şaka için yaptıklarını itiraf etmelerine rağmen onlara inanan olmadı. Kullandıkları teknik koca mısırları araç izi olmadan nasıl böyle düzgünce büktüklerini açıklıyordu ve çemberlerin yapılış tarihlerini de ama onlara inanan olmadı çünkü insanlar uzun bir süreçte inandıkları şeyin yanlış olduğunu görseler bile, o kadar uzun zamandır buna inanıyorlardır ki onu doğrulamaya çalışırlar. Bu popüler olay yakın dönemde bitmiş görünüyor. Fakat hâlâ sürekli düşük görüntü kalitesiyle çekilmiş UFO videoları yükleniyor. Bunlar, oldukça yetersiz kanıtlar sunan bilgi topluluklarıdır. Göğe doğru baktığınızda gördüğünüz ve tanımlayamadığınız her şey sizin olmasını istediğiniz şey değildir. Büyük bir ihtimalle bir eğitim uçağıdır veya bir hava tahmin balonu. Veya şakacı bir insanın oyuncağı. Bilim asla Dünya dışı akıllı yaşama karşı değildir zaten evrende yalnız olduğumuzu söylemek oldukça tutarsız olurdu ancak bizden başka akıllı canlıların da bulunuyor oluşu gökte gördüklerimizin uzaylılar olduğunu kanıtlamaz.

Günümüzün bir diğer zehri ise telekinezi ve astrolojidir. Bu birbiriyle bağlantılı batıl inançlar oldukça ilginç yanlış anlaşılmalar sonucunda çıkmıştır. Astroloji çok eskiye dayanan bir tarihe sahiptir. Çok uzaktaki yıldızların bir şekilde insanların doğum tarihine göre hayatlarını değiştirdiklerine inanılıyordu.

Sonraları bu yıldızların bizlere kadar ulaşan özellikleri keşfedildi. Işık ve kütle-çekim. Işık maddeyle etkileşmediği sürece yoluna devam eder. (soğrulma vb.) Kütle-çekim ise doğanın dört temel kuvvetinden olup en zayıfıdır ancak elektromanyetizma ile birlikte sonsuz menzile sahiptir. Yani evet, milyarlarca ve milyarlarca ışık yılı uzaktaki yıldızların ışığı ve kütle-çekimi bizi etkiliyordu fakat bu etki inanılmaz düşüktür. Örneğin sizin doğum doktorunuzun size uyguladığı kütle-çekim o uzaklardaki yıldızlardan daha fazladır. Veya ameliyathanedeki ışıklar daha etkilidir. Yani aslında eğer her hafta gazetelerde burç tahminleri peşinde koşuyorsanız bunun yerine gidip bir bilimsel kitap veya temel eser

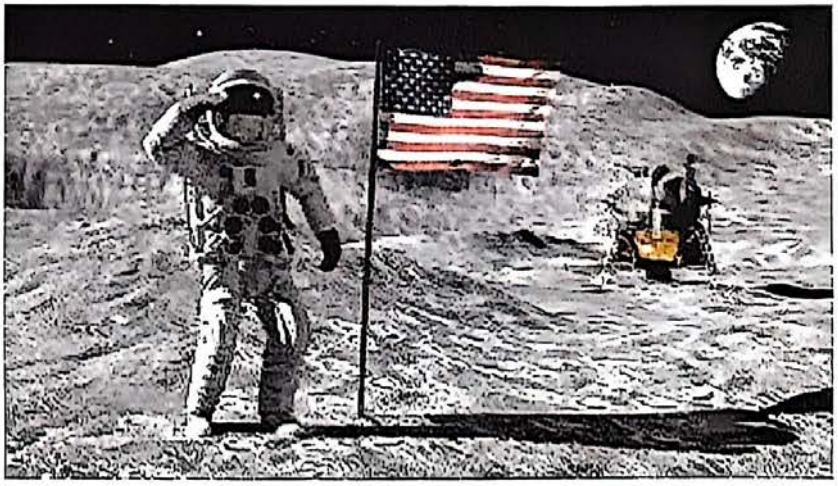

okuyabilirsiniz. Telekinezi ise insanların düşünceyle bir şeyleri hareket ettirmesi veya insanları etkilemesidir. Eğer telekineziye inanıyorsanız en yakınınızdaki insanın elini düşünce gücüyle havaya kaldırın. Olmadı mı? Üzülmeyin daha değerli bir şey elde ettiniz, bilimsel bir bilgi. Bazı insanlar bunun, yeteneğimizi bu yeteneğimizi henüz keşfedemediğimiz ile alakalı olduğunu söylerler. Dayanak noktaları ise beynimizin sadece %3 veya biraz daha fazlasını kullanabiliyor oluşumuz gerçeğidir derler. Oysa bu bile başlı başına bir hurafedir. Hâlâ beynimiz çeşitli bölümlere ayrılmıştır ve her bölüm farklı bir görev almıştır. Yani her bölümü gereğince kullanırsınız. Tabii ki günlük hayatta amigdalanızı neokorteksinizden daha çok

kullanıyorsanız bu sizin suçunuzdur diyebiliriz.

Kuantumculardan bahsetmeden geçmek olmaz. Bu inanca göre insanlar eğer içsel huzuru bulurlarsa kuantum sıçramaları yapabilir. Aslında bir insanın kuantum sıçraması yapması astronomik rakamlar içerisinde (örneğin 1060 yıl gibi bir fiziksel bekleme) mümkündür. Fakat bu inanca sahip insanlar olayı biraz yanlış anlamış. Kuantum Mekanikleri fiziğin en zor ve baş döndürücü dallarından biridir. Kuantum sıçraması bir cismin dalga formunda bulunması gibi atom-altı parçacıklar için sıradan bizim gibi büyük cisimler için ise neredeyse yok denen, Feynman'ın yolların toplamı ilkesi, Heisenberg Belirsizlik İlkesi gibi ağır matematik gerektiren fiziksel ve bilimsel olaylardır. Yani

insanlara iyilik yapmak veya yoga yapıp iç dinginliğinizi bulmak sizi insanüstü bir forma sokmaz. İçinizde ise öyle doğaüstü bir enerji de yoktur. Enerji vardır ama örneğin; ısı, kimyasal enerji gibi formlardadır.

Bir başka mesele de aslında ABD, Rusya gibi büyük devletlerin bizi kandırıyor olmasıdır. Bazı komplo teorisyenlerine göre ABD ve Rusya aslında ne uzay araçları yolluyorlar ne de astronot. Amaç insanları kandırmaktır. Öncelikle burada büyük bir çelişki vardır. Bu iki devlet birbirleriyle teknolojik üstünlük mücadelesi içinde olan devletlerdir. Yani biri yalan söylerse diğeri onu küçük düşürmek isteyecektir ki

böylesi küresel bir küçük düşme ekonomik kayıp demektir. İkincisi bilim insanları neden yalan söylesinler ki? Tabii ki tarihte böyleleri olmuştur ancak onlara gerçekten bilim insanı demek diğerlerine hakaret gibi olur. Tabii bu olayda bu ülkelerin siyasi politikaları da önemlidir. Bir ülkenin siyasi politikasının birini rahatsız ediyor olması o ülkenin bilim adına da kötü emeller beslediği anlamına gelmez.

Bu olayın en önemli kahramanlarından birisi de Amerika'nın gerçekten Ay'a inip inmediğidir. Komplo teorisyenlerine göre bazı kanıtlar vardır. Sırayla bilimsel cevaplar bularak konuyu

açıklayalım. Eğer Ay'da hava yoksa nasıl bayrak dalgalanır? Bayrağı titreştirecek birçok olay vardır ki en önemlisi bayrağın zemine dikilmesi sırasında oluşacak titreşimlerdir. Ay'da sıvı halde su yoksa nasıl ayak izleri bu kadar iyi çıkar? Ay'ın atmosferi yoktur. Bu aşırı ısınma ve soğumaya sebep olur. Bu fiziksel çözünmeyi son seviyelere kadar yükseltir ve zemin çölleşir. Bu da Ay zemininin aynı kinetik kum gibi olmasını sağlar. Gölgelerin farklı yönlere bakması Ay'da çekilen fotoğrafların stüdyoda çekildiğine kanıt olamaz mı? Ay'da ışığı yansıtacak birden çok cisim vardır. Öncelik zemindir zaten. Uzay araçlarının altın kaplı camları da örnektir. Ayrıca stüdyo ışıkları olsaydı neden cisimlerin sadece bir gölgesi olsun? Ve diğer birçok soruya bu şekilde cevap verebilirsiniz.

Bilinmezci insanlar ise bu konunun bayrak tutanlarındandır. Her olaya bilinmezci bir tavır ile karşılık vermek bilimin önünü tıkamak demektir. Örneğin günümüzde Mısır piramitlerinin nasıl yapıldığını bilmiyor oluşumuz onların uzaylı bir medeniyet tarafından yapıldığı anlamına gelmez. Olmasını istediğimiz şeyden çok gerçeği görmeye çalışmalıyız. Bilinmezci insanların en temel özelliklerinden birisi de bilimin dinamik oluşundan istifade edip üste çıkmaya çalışmaktır. Örneğin telepati gibi bir özelliğin gerçek olması için beynimizin aynı uydular gibi radyo dalgaları yayması gerekir. Böyle dalgalar yayan birini gördünüz mü? Bence de görmediniz. Ancak bilinmezci tavır sergileyen insanlar bu dalgaların henüz keşfedilmediğini savunmaya kalkacaktır. Bu oldukça tutarsız bir itiraz çünkü gerçekten böyle dalgalar yayan bir organınız varsa onun keşfedilmemiş olması demek onu kullanmazsınız demek değildir. Sonuçta kalbin varlığı insanlık tarihi boyunca hep biliniyordu demek çok büyük bir yalan olur. Ancak kalbin varlığının bilinmemesi onu yok etmez. Bir başka örnek olarak Newton, Yerçekimini keşfetmeden önce de yerçekimi vardı sadece onun yerçekimi olduğu bilinmiyordu.

Kendini sürekli seçilmiş bir insan olarak göstermeye çalışan insanlar

vardır. Belki tanıdıklarınız vardır böyle. Bu insanlar başlarından geçen ufak bir olayı bir mucizeymiş gibi anlatır. Örneğin bir araba kazasından kıl payı kurtulmuştur veya kafasına bir piyano düşmesinden santimetrelerle kurtulmuştur ancak bunun mucizevi bir tarafı yoktur. Yani eğer o anda trafik kazası geçirseydiniz asla buna mucize demeyecektiniz. Günde binlerce trafik kazası olurken illaki kurtulan insanlar olacaktır. Siz de sadece bu kurtulan insanlar arasındasınızdır. Belki de olmayacaktınız. Sadece bir ihtimal. Kafanıza bir piyano düşmesine bir adım kala durursanız ona mucize derdiniz ama bir adım daha atsaydınız adı kaza olacaktı. Yani sadece ihtimaller. Ve ayrıca bu iki durum için de kaza geçirme ihtimaliniz çok daha düşüktür.

Neden kaza geçirmenize mucize demiyorsunuz?

Son olarak sahte bilime değinmek istiyorum. Bilimsel düşünmek için açık görüşlü olmak şarttır. Yani herhangi bir kaynaktan veya kişiden duyduğunuz bilgilere hemen itimat etmemeniz gerekir. Referans olarak size mesleğini gösteren bir kişiden diplomasını ve derecelerini isteyebilirsiniz veya referans olarak NASA'yı gösteren bir haber sitesinden gerçek linki isteyebilirsiniz. Veya NASA hiçbir zaman şuna benzer haberler yapmadı; " Tüm dünya karanlığa bürünecek!" veya şunun gibi "Tüm insanlar birkaç dakikalığına havada süzülecek çünkü yer-çekimi ortadan kalkacak." veya " Bu hafta bir gezegen Dünya'ya çarpacak!" veya " NASA çalışanları burçları doğruladı.". Böyle haberler hiç var olmadı asla var olmayacak. Işık hızı da asla geçilmedi.

Gördüğünüz üzere bilimde yalan diye bir kavram yoktur. Bunu sağlayanlara ise bilim insanı denemez. Her kavram, bilimsel ve mantıklı bir şekilde açıklanabilir. Her konu günümüzde açıklanmış değildir ancak er ya da geç aydınlanacaktır. Bilimle kalınız.

Yunus Emre KÜÇÜKAK

KARA DELİKLER

Ömrünün sonuna gelen yıldızlarda bir süre sonra merkezdeki nükleer tepkimeler kütle çekim kuvvetini dengeleyemez hale gelir.

Bu nedenle yıldızın tüm kütlesi merkeze doğru çekilmeye başlar. Bir süre sonra tüm kütle bir noktaya toplanmış olur ve yoğunluk inanılmaz arttığından bu kütlenin çevresinde olan her şey, ışık bile bu yeni oluşan yapının içerisine doğru çekilir. Bu yapıya kara delik denilmektedir. Kara delikler çok büyük kütleli olan ve çok güçlü çekim kuvvetine sahip kozmik yapılardır.

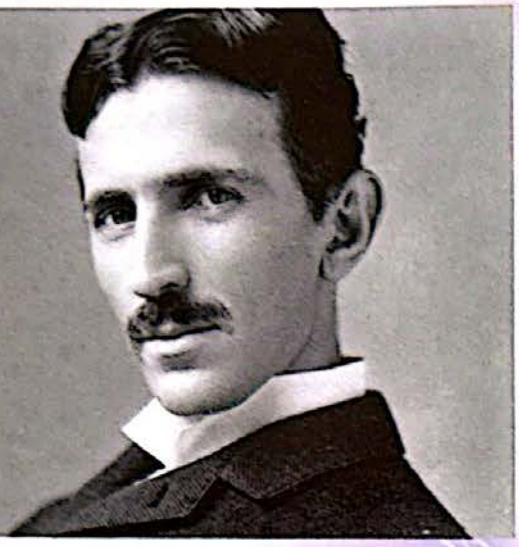
Kara delikler hakkında bilinmeyen pek çok şey olmakla birlikte bu konuyla ilgili bazı yanlış anlaşılmalar da bulunmaktadır.

Örneğin tanımından yola çıkarak bir kara deliğin yeterli sürede tüm evreni yutabileceği fikri doğru değildir. Çünkü karadeliğe dönüşen bir madde önceki kütlesi ne ise yine aynı kütleye sahip olmaktadır. Yani bir yıldız kara deliğe dönüşmeden önce bir gezegene ne kadar çekim kuvveti uyguluyorsa kara deliğe dönüştükten sonra da yine aynı miktarda çekim kuvveti uygulamaktadır. Örneğin güneş birdenbire bir kara deliğe dönüşecek olsa dünya bundan hiç etkilenmeyecek, kara deliğin etrafında dönmeye devam edecektir.

İnsanlar tarafından kara delikler hakkında cevaplanması zor ve ilginç olan bazı sorular da sorulmuştur. Mesela kara deliğe çekilen bir insanın yaşama şansı var mıdır? Bunun mümkün olmadığı düşünülmektedir. Bir insanın bir kara deliğin içine düştüğü zaman başına gelecekler İngiliz astrofizikçi Sir Martin Rees tarafından 'Spagettileşme' adı verilen olay ile açıklanmaktadır. Bir insan kara deliğe yeterince yaklaştığında, vücudunun kara deliğe yakın olan tarafı daha çok çekim kuvvetine maruz kalacak, dolayısıyla vücudu o bölgeden başlayarak uzadıkça uzayacak, atom altı parçacıklara kadar ayrılıp uzun ince bir çizgi haline gelinceye dek parçalanacaktır. Yaşama şansı yine olmasa da spagetti haline gelmemek de mümkündür. Lakin bunun için kara deliğin çok büyük olması gerekmektedir. Mesela güneş sistemi kadar. Bu durumda kara deliğin kalbine çekilene kadar parçalara ayrışmamak mümkündür.

Emir Dinçer TURAL

ALTERNATİF YAŞAM

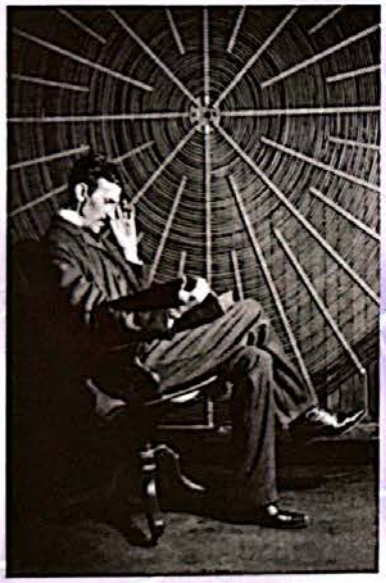
Bilimin ilerleyiş ve dünyaya hükmetme hızının zamanla artıyor olması; pratik yaşamda ve teorik yaşamda tahmin edilemez; değişimleri de beraberinde getirir.

Fizikçilerin, kimyacıların; matematikçiklerin, gen bilimcilerin ve daha birçok bilim dalıyla ilgilenen bilim insanlarının bilimde daha önce kabul görmüş; kanunları delmemek koşuluyla öne sürdükleri her türlü bilimsel materyal ve sayısal kabulü olan düşüncelere de EVRENSEL TEORİK BİLİM denir.

Birçok bilim insanının henüz teknoloji bu denli gelişmemişken ilerletmeye çalıştığı alan ise" Elektriksel Akım Türleriydi".

Tesla'nın çocukluğu, gençliği ve bilime olan ilgisinin başladığı dönem olan ilgisinin başladığı dönem 1875 yılında Avusturya Politeknik'e girişi ile başlamıştır. O yıllarda kuramsal elektrik üzerine olan ilgisini arttırarak üniversite için gerekli teorik bilgileri öğrenmiş ve yavaş yavaş kendi teoremini yaratmaya başlamıştır. Ancak kısa süre sonra kişisel takıntıları ve psikolojik rahatsızlıkları sebebiyle Politeknik'e ara vermek zorunda kalmıştır.

Tesla'nın çocukluğu, gençliği ve bilime olan ilgisinin başladığı dönem 1875 yılında Avusturya Politeknik'e girişi ile başlamıştır. O yıllarda kuramsal elektrik üzerine olan ilgisini arttırarak üniversite için gerekli teorik bilgileri öğrenmiş ve yavaş yavaş kendi teoremini anlatmaya başlamıştır. Ancak kısa süre sonra kişisel takıntıları ve psikolojik rahatsızlıkları sebebiyle

Politeknik'e ara vermek zorunda kalmıştır.
Tesla'nın hayatının dönüm noktası olan olay ise bu olaylardan yıllar sonra 1884'te doğru akım üzerine araştırmalar yaparak elektrik mühendisliğini bırakıp, cebindeki 4 cent ile New York'a gitmesidir. Tesla bir yıl boyunca bu yabancı ülkede açlıktan korunmak için mücadele etmiştir. Tesla tamamen tesadüf eseri tanıştığı bir maddi kaynak ve dâhiyane planı öncülüğünde Batı Broadway'de bir deney laboratuvarı kurdu.

Kurduğu bu laboratuvarda jeneratör, transformatörler, iletin hattı gibi hazırladığı sistemlerin planını yaptı.

Aynı zamanda Cornell Univesitesi"nden Profesör W.A.Anthony yeni alternatif akımı(AA) sınadı ve Nikola'nın AA motorunun en iyi doğru akım(DA) motoruyla eşit güçte olduğunu açıkladı.

Nikola'nın AA metodunun W.A. Anthony tarafından onaylanması üzerine bir sonraki yıl boyunca Nikola Tesla'nın başarıları bir patent yağmuruna tutuldu.

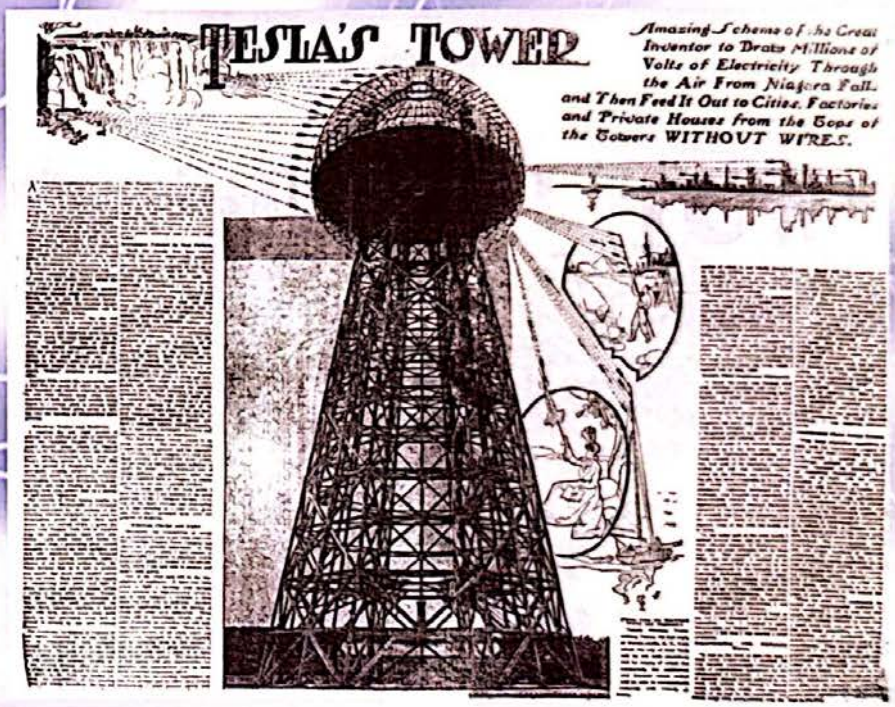
Alternatif akım hakkında Amerika da Tesla'nın çevresinde dönen bu olağanüstü başarıların yanı sıra dünyada da büyük yankı uyandırmıştı.

Yıllar süren araştırmaları ve tecrübeleri neticesinde Tesla; yüksek gerilim ve frekans hakkında matematiksel teorilerini destekleyecek nitelikte deneyler yaptıktan sonra Dünya Çapında Telsiz olarak bilinen bilim dünyasında hala yapımına devam edilemeyen, gelişmiş sanayi devletleri ve Edison'un proje karşıtı propagandaları yüzünden sonuçları hiçbir zaman bilinemeyecek olan Long Island'da bir yapının inşasına başladı.
Tek parça olması dışında büyük bir kantara benzeyen yapı; yerdeki kısmı geniş ve 62 metre yukarısında tepe noktasına doğru daralan kafes şeklinde bir iskelete sahipti.

İskeleti; bronzdan, kalın çimentodan ve lambalarla birbirine bağlanmış kolonlardan yapılmıştır.

Gizemli yapının inşası sürerken Long Island'daki meraklı gözler bu devasa yapının ne gibi bir işleyişi olacağını anlamaya çalışıyorlardı. Bu sıralarda da Tesla projenin aksamaması için elinden geleni yapmaya çalışıyor, gecesini gündüzüne katıyordu.

Long Island'daki bu devasa yapının yapılma amacı ise sadece Tesla için değil tüm dünya için devrimsel nitelik taşıyordu. Colorado Spring yakınlarındaki bir dağın üzerinde kurulu bu yapı; dünyanın en güçlü radyo vericisi olmaya adaydı.

Plan beklenildiği gibi gidiyordu. Yapının üreticisi istasyondan birkaç mil uzaklıktaki enerjisini kullanıyordu. Tam bu sıralarda da beklenilmeyen bir şey oldu. Edison'un AA karşıtı yaptığı gösteriler o kadar ileri gitmişti ki Edison; hayvanat bahçesindeki bir fili alternatif akım vererek öldürmüştür. Ayrıca o zamanlar Edison'un şirketinde çalışan Tesla'ya olan maddi dayanaklar kesilmiştir. Tesla ise cebindeki son kuruşlarla yapıyı ilerletmiş ve enerji kaynağını Niegara Şelalesi'nden alan yapı ile ilk insan yapımı şimşekleri çaktırmış, 100 milyon volt değerinde gerilim kullanmıştır.

Öyle ki çaktırdığı şimşeklerin 40 km uzaklıktaki kasabalardan bile duyulduğu kaydedilmiştir. Tesla bu projesiyle AA sayesinde ne kadar ileriye gidilebileceğini göstermiş, sonraki yıllarda oluşturacağı deprem makinelerine de alt zemin hazırlamıştır. Ayrıca Tesla'nın yaptığı AA sayesinde "elektriğin kablosuz taşınması" buluşu onun ne kadar eşsiz bir bilim insanı olduğunu kanıtlar.

Tesla'nın yaptığı bu yapının asıl amacı enerji kaynağını Niagara Şelalesi'ne kurduğu verici ve dönüştürücülerden sağlayarak bunu elektriğe çeviren bir yapıydı. Ayrıca Tesla yapıda kullandığı materyaller sayesinde akımı yerden kilometrelerce yüksekliğe iletip, stratosfer tabakasında tüm dünyaya dağıtmayı amaçlamıştır.

Projesi ne yazık ki maddi kaynaklar yetersizliğinden bitirilmemiş olsa da Tesla'nın elektrik devrimi ve teknolojik bilime katkıları sonsuzdur.

Bugün bile; günümüz teknolojisinde yaptığı deneylerin ve kurduğu denklemlerin bir kısmı çözülememiş, Long Island'da kurmaya ve büyütmeye çalıştığı yapı, tüm dünyaya bedava elektrik sağlayacağı ve sömürge devletlerin bu anlamda bir gelir kapısını kapatacağı için dönemin maddi kaynakları tarafından beslenmemiş bir proje olarak kalmıştır.

Yaptıkları her ne kadar ona bu muazzam hayranlığı duymamıza yol açmış olsa da başına gelen bu sefaletler sonucunda son derece yoksul bir şekilde 7 Ocak 1943'te hayata veda eder. Ölmeden önce üzerinde çalıştığı "teleforce silahı"na ise ABD hükümeti tarafından el konulmuştur.

Tesla'dan kalan bilgilerin bir kısmına da Marconi'den kalan buluşlar ışık tutar. Radyonun icadı ile adını duyuran Guglielma Marconi'nin Tesla ile ilişkisi tam da şöhretinin parladığı yılları kapsar.

Günümüz dünyasında sadece felsefi olarak değil fiziksel olarak da "aydınlatan" bu bilim insanlarına minnet duygumuz hiç bitmeyecek olsa da bir de ismi çok duyulmayan; bilim perdesinin arkasında kalmış isimleri de unutmamak gerekir.

"Bütün birikimimi deneylerime adadım, sırf yeni keşifleriyle insanoğlunun yaşamını biraz daha kolaylaştırayım diye"

Nikola Tesla

Ayşenaz YILDIZ

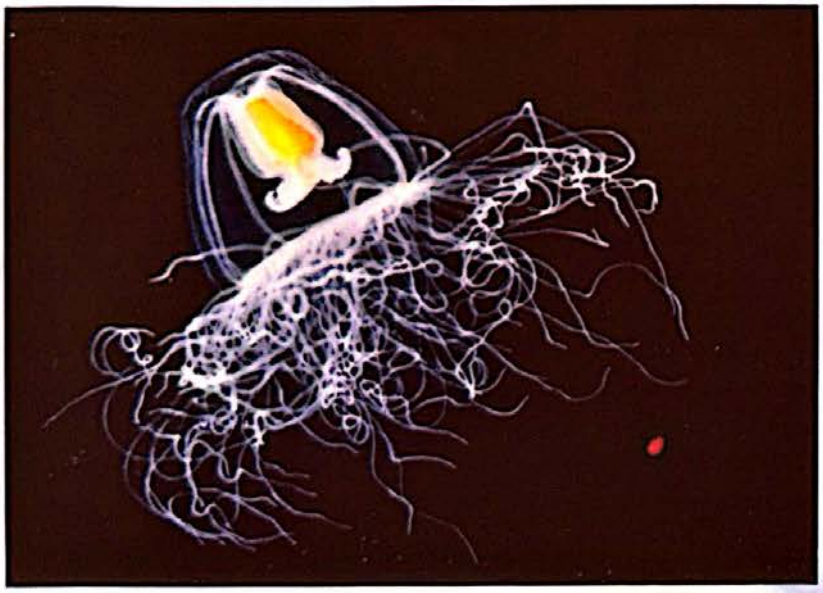
DOĞA'NIN X-MEN'LERİ

Eğer insanları üstün ırk olarak düşünüyorsanız okumanızı tavsiye ederim.

Turritopsis Dhornii

İlk duyulduğunda dünyayı kasıp kavuran canlı: "Ölümsüz denizanası" olarak da bilinen, Turritopsisdhornii. Ancak ilk zamanlarda ismi Turritopsisnutricula olarak yanlış biliniyordu. Bu tür, "Biyolojik olarak ölümsüz canlılar" kategorisinde yer almaktadır. Bu canlılar, fiziksel bir şiddete maruz kalmadıkları müddetçe teknik olarak soylarını sonsuza kadar sürdürebilirler! Buradaki kritik nokta, ölümsüz canlıların, bizim hayal ettiğimiz gibi "ölümsüz" olmamasıdır. Bu canlıları ezecek veya silahla ateş edecek olursak elbette vücut bütünlüklerini kaybederek ölürler. Peki, bu meşhur Sölenterler'in yaşantısı 2 temel evreden oluşur: Polip Evresi ve Medusa (Medüz) Evresi.Polip evresinde sölenterler, hayvandan çok bitkiyi andırırlar. Sabit bir biçime durur ve dokungaçlarla avlanırlar. Polip evrede "tomurcuklanma" ile eşeysiz ürerler. Böylece tek bir sölenter, aynısının kopyası 2 sölentere çoğalmış olur. Daha sonra gelişim evrelerinin devamıyla Medusa evresine geçerler ve aktif hareket edip eşeyli olarak ürerler. Sonuç olarak Medusa evresine giren denizanası için artık geri dönüş yoktur. Ölüm, kaçınılmaz olarak gelecektir! Turritopsisdohrnii

Turritopsisdohrniibunu nasıl becermektedir? Aslında gayet basit ancak muhteşem bir yöntemle... Bu canlı kendisin de dâhil olduğu Sölenterler Şubesi'nin yaşam döngüsünü manipüle etmektedir. hariç... Diğerlerinden farklı olarak bu tür Medusa evresine girmelerine rağmen Polip evresine geri dönebilme özelliğine sahiptir! Bunu, 90 yaşına gelmiş bir insanın ergenliğe geri dönebilmesi olarak da düşünebilirsiniz. Bunu yapabilmesini mümkün kılan sürece transdiferansiyasyon adı verilmektedir. Bu süreç, neredeyse tüm çok hücreli canlıların vücudunda görülen "hücre özelleşmesinin" tersine dönerek yeni hücrelerin oluşabilmesini sağlamak şeklinde gerçekleşmektedir. Bir nevi, sinir hücrelerinizin eski haline dönüp karaciğer hücreleri oluşturması gibi düşünebilirsiniz. Bu hayvanın genetik yapısı incelenerek pek çok sentetik kimyasal üretilebilir ve gelecekte yaşlılık ile çok daha başarılı bir şekilde savaşmamız mümkün olabilir. Bu iyi midir, kötü müdür bilinmez... Ancak bilimdeki çok önemli soru işaretlerini çözmemizi sağlayacağı kesindir.

Tardigrada

Latince ismi tardus (yavaş) ve gradi (adımlamak) kelimelerinin birleşiminden oluşan su ayıları tardigrada olarak da bilinir. 4 çift bacağı vardır, suda yaşar ve omurgasızlar şubesinin bir üyesidir. İlk olarak Alman zoolog Johann August Ephraim Goeze tarafından tanımlanan bu organizma mikrobiktir. Yani mikroskopla görülebilir. Çünkü 0,3 ila 0,5 mm arası değişen boyutlardadırlar. Vücut hücreleri sabittir, yani olgunlaşma döneminde hücre sayıları artmaz. Bazı türlerin her yetişkininde yaklaşık 40.000 tane hücre bulunur (Karşılaştırmak

isterseniz, İnsanlarda 50-60 trilyon kadar hücre bulunmaktadır. Bazı kaynaklarda bu sayı 100 trilyon olarak da belirtilmektedir). Vücuda gaz değişimin sağlayacak bir solunum organları yoktur. Bazı türlerinde ise, henüz kesinleşmemiş olmasıyla birlikte, rektum ile ilişkili 3 tane boru şeklindeki bez sayesinde boşaltım yaptıkları düşünülmektedir. Beslenmelerine bakacak olursak çoğu tardigrada bitki yiyerek beslenirken bazıları bakteri yer, bazıları da avcıdır. Su ayıları ayrı eşeylidir. Yani dişi ve erkek olarak ayrılabilirler. Genç tardigradalar en fazla 14 gün yumurtada kalır. Çıktıklarında ise zaten tamamlayıcı olan yetişkin hücrelere sahiptirler. Bu canlıların asıl şaşırtan özellikleri ise uç koşullarda dahi yaşayabilmeleridir. Okyanusların 4.000 metre derinliklerinden tutun da Himalayaların en yüksek yerine kadar. Sadece yükseklikle sınırlı değil tabii ki bu özellikler. Su ayıları 151 derece C'a kadar olan sıcaklığa dayanabildikleri gibi, -200 derece C'da dahi yaşayabilmektedir. Hatta bazı türleri, çok kısa bir süre de olsa, -273 derece C'da (0 K'in ~1 derece üstü) yaşayabilmektedirler. Sıcaklığın yanı sıra çok düşük basınçta ve atmosfer basıncının 1.200 katına kadar olan basınçta hayatta kalabilmektedirler. Hatta bazı türleri 6.000 atmosfer basınca dahi dayanabilmektedirler. Bir diğer özelliği ise, diğer hayvanlara nazaran su ayıları radyasyona 1.000 kat daha dayanıklıdır. Yapılan araştırmalarda su canlıları için öldürücü olan 5.000 Gy gama ışınlarına ve 6.200 Gy ağır iyonlara maruz bırakıldıkları ve yine de hayatta kaldıkları görülmüştür (5-10 Gy insanlar için ölümcüldür).Yapılan başka bir araştırma da ise su ayılarının uzayda dahi yaşayabildikleri görülmüştür. Eylül 2007'de bir grup tardigrada FOTON-M3 görevi ile uzaya çıkarılmış, 10 gün boyunca uzay boşluğunda kalmış ve geri döndürüldüklerinde hiçbir şey olmamış gibi yaşamlarını sürdürdükleri ve hatta yumurtladıkları görülmüştür. Yani kıyamet kopsa bile hayatta kalabilecek canlı türleridir.

Mantis Karidesi

Son olarak bir muhteşem canlı karşımızda: Mantis Karidesi. Bu canlı, 2 harika özelliği olan en güçlü yumruk ve insan gözünü solda sıfır bırakacak karmaşıklığıyla biliniyor. Bir Mantis Karidesi, yumruğunu atmak için uzuvlarını yerçekiminin 10.000 katı hızla ivmelendirebilir (bu, bir gösteri pilotunun uçak içerisinde üzerine etki eden merkezkaç kuvvetinin 1000 katına eşittir). Bu yumruğun hızı nedeniyle oluşan basınç dalgası o kadar güçlüdür ki, anlık olarak yumruğun etrafındaki suyu buharlaştırabilir. Birkaç tane mantis karidesiyle kendinize bedava kaynar su sağlayabilirsiniz. Tabii ki bu aşırı yüksek ivmeyi, birkaç milisaniyeliğine koruyabilir, yoksa hiçbir kas bu ivmeyi sağlayacak kadar güçlü değildir ve o kadar istikrarlı çalışamaz. Yine de bu darbe avını sersemletmeye hatta öldürmeye yetecek kadar güçlüdür. Yeni bir keşif, gözümüzün bazı hayvan gözleri yanında tek kelimeyle bir hiç olduğunu ortaya koymaktadır. Çoğu insanın aklına görme denince artık kartallar gelecek olsa da, aslında görme konusunda lider olan türler, mantis karidesleri olarak bilinen bir gruptur. İnsanda normalde 4 adet ışığa duyarlı hücre bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi çubuk hücresi grubu, diğer 3 tanesi ise kırmızı, yeşil ve mavi renklere duyarlı koni hücreleridir. Ancak mantis karideslerinde yapılan analizler, bu hayvanların 20 farklı fotoreseptörü olduğunu ortaya çıkarmıştır! Bu bakımdan insan gözüne göre renkleri kat kat detaylı ayırt edebilirler. Aynı zamanda iki gözün birbirinden bağımsız hareket ettirebilmekte ve üç görsel bölgeyi de eş zamanlı olarak kullanabilmektedir.

Kaan Berkay CEYHAN

KUANTUM BİYOLOJİSİ VE DİĞERLERİ

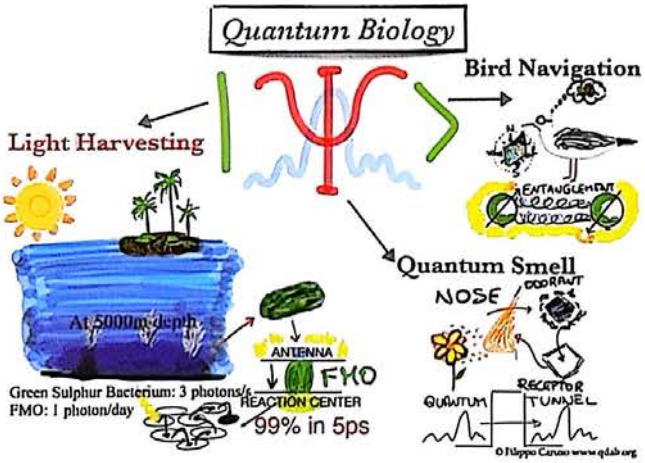
Kuantum hepimizin açısından bir fizik mucizesidir. Kuantum, nanometre büyüklüğündeki tanecikleri inceler. Bu tanecikler klasik fiziğin aksine davranarak bütün bilim insanlarını şaşırtmışlardır. Bu kadar derine inerken taneciklerin eşsiz hareketleri keşfedilmiştir. Kuantum biyolojisi, bu tanecikleri canlılık düzeyinde inceler. Onlarca çeşitlilikte makro canlıların mikro düzeyine indikçe milyonlarca çeşitlilik ile karşılaşılması bilimin güzelliğini göstermez mi bize?

Fiziksiz biyoloji yapamayız. Ne kadar aksini iddia eden insan olsa da DNA'nın yapısını incelerken bile fizik kanunlarına ihtiyaç duyuyoruz.

Kuantum biyolojisini incelemeden önce kuantum mantığını oturtturmak daha önemlidir. Peki, nedir kuantum mekaniği?

Klasik mekanik her ne kadar başarılı olsa da tayf çizgileri gibi bazı gerçekleri açıklamada yetersiz kalmıştır. Işığı ele alalım. Işık hem bir tüfek gibi tanecikler halinde hem de suyun dalga hareketleri gibi yayılabilir. Işık hangi yönde gideceğine karar verir. Einstein, maddenin ışık hızında ışık demeti haline geldiğini ispatladıysa bütün maddeler bu özelliğe sahiptir diyebiliriz. Bu durumda insan hem ışık dalgaları gibi hem de şu an gördüğümüz gibi bulunabilir. Ancak şu bir gerçek ki insan ışık hızına çıkamaz. Işık hızına daha çıkmadan yok olacaktır. Bunu açıklamak için başka bir yaklaşım gerekiyordu, kuantum bu devrede girdi. Bu kadar açıklama yeter. Artık biyoloji kısmına dönmem gerek. Anlamamış hissediyor olabilirsiniz buna Feynman'dan bir alıntı ile karşılık vermek istiyorum 'Kuantum fiziğini anladığınızı sanıyorsanız, henüz onu anlamamışsınızdır.' Olayın ilgi çekiciliği de bunda saklı zaten.

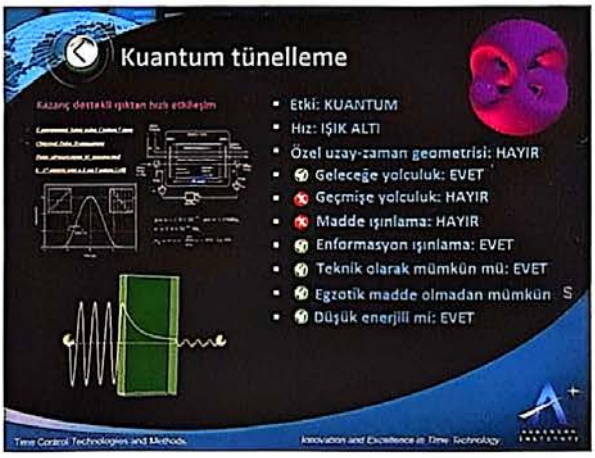
Kuantum biyolojisi canlılığın birçok yerinde karşımıza çıkıyor ama bence en önemlisi enzimler. Enzimler, vücudumuzdaki bütün kimyasal olaylar için katalizör görevinde. Aktivasyon enerjisini düşürerek bu süreçlerin hızlanmasını ve kısaca hayatta kalmamızı sağlıyorlar. Ne yazık ki bizim için bu kadar önemli bir molekülün işleyişi hakkında pek de bilgiye sahip değiliz. Bu konuda birçok teori var ama muhtemelen en ilginç olanı enzimlerin kuantum tünelleme mekanizmalarını kullanmaları. Peki, kuantum tünelleme nedir?

İşte burada hayal gücünüzü kullanmanız gerekiyor. Bir top düşünün -oldukça klasik bir örnek ama daha iyisi yok- karşısında da bir tepe olsun. Şimdi o topun tepeyi aşması için belli bir miktar enerjiye ihtiyacı var ama bu enerji kimyasal süreçler üzerinden düşündüğümüzde o kadar fazla ki bu işlemin gerçekleşmesi imkânsız gibi. Peki, bu top ne yapar? Şimdi herkes maziyi ansın ve 9. sınıfa dönsün. Ders kitaplarında o tepeyi küçültür ve top azıcık bir ittirme ile karşı tarafa geçer. Kuantumda ise olay farklı işliyor. Sanki bir tünel inşa ediliyor. Top artık oradan geçebilir. Tabii bu illaki geçecek anlamına gelmez. Şimdi bunu tanecikler üzerinden düşünelim. Bu sefer elimizde bir atom çekirdeği ve protonumuz var. Proton bu çekirdekten tünelleme şeklinde çıkabilir. Bir grup bilim insanı enzim-substrat kompleksi sırasında bazı protonların bu şekilde aktif bölgenin substrat ile birleştiği bölgeden kaçtığını gözlemliyorlar. Bu akıllara diğer bir soruyu getiriyor. Başka örnekler var mı? Fotosentez ve solunum olaylarında da bundan yararlanıldığını görüyoruz. Ama bunlarda protonlardan çok elektronların hareketi var. Elektronlar aynı anda birçok yolu deneyerek kendileri için en avantajlı yolu tercih ediyorlar. Bu karmaşık bir dansa benzetiliyor ama olayın aslına girildiğinde elektronların umurunda olan tek şeyin yanındaki diğer tanecikler olduğu ve bu işlemi yanındaki taneciklerin uygunluğunu kontrol ederek yaptığı düşünülüyor. Tanecikler bu eşsiz dansını yaparken aksaklıklara sebep olmuyor mu? Elbette oluyor. Yanlış zamanda yanlış dansı yaparsa mutasyonlara sebebiyet veriyor. Tabii taneciğin bunu kastî yapmadığı ve dışardan

etmenlerin onu bu duruma sürüklediği bildiğimiz bir konu. Anlık mutasyonlarda guanin ve sitozin bazı arasındaki üç hidrojen bağındaki hidrojenlerden birinin protonu tünelleme ile kaçıyor. İki hidrojen bağı kalıyor ve bu durumda normalde guaninin veya Sitozinin bağlanması gereken o noktaya adenin ya da timin bağlanıyor. Sonuç, mutasyon.

Makro dünyaya dönersek kuşların göç ederken dünyanın manyetik alanından yararlandığını zaten biliyorduk. Peki, bunu nasıl yapıyor? Elektron spini dediğimiz bir olaydan söz etmemiz gerekiyor. Eskiden proton ve nötronların atomun temel parçacıkları olduğu söylenirdi. Ancak protonların birbirleri ile yüksek hızda çarpıştırıldıklarında daha küçük parçalara sahip olduklarını gördük. Gell-Mann bu parçacıklara kuark adını verdi. Bu parçacıkların kendi eksenleri etrafında dönmesi hareketine spin adını veriyoruz. Atomun içindeki parçacıklardan galaksilere kadar hepsinde bu hareketi gözlemliyoruz. Bu parçacıklar eğer aynı yönde ve aynı hızda dönerlerse ne olur? İki farklı parçacık aynı yönde ve aynı hızda dönemez. Dönerse tek parçacık haline gelirler. Yani iki ayrı parçacıktan bahsediyorsak iki ayrı hareketten de bahsediyoruz. Onların bu karmaşık hareketleri kuşun yörüngesini düzenlemede yardımcı oluyor. Kuşların gözlerinde gömülü manyetik duyu organı dediğimiz bir organ var. Gelen fotonlar kuşların gözlerindeki molekülleri hareketlendiriyor. Böylece iki komşu molekül arasında bir elektron aktarımı olur. Aktarılan elektronda spin mekanizması oluşur. Dış manyetik alana bağlı olarak da elektron farklı yönlerde eğilim gösterir. Bu organda bulunan bazı kimyasal yollar ile de bu hareket beyne aktarılır. Ancak elektron hareketlerinde bazı dış etmenlerden etkilenebilir. Mutasyonları anlatırken de bazı dış etmenlerden bahsetmiştik. Bu dış etmenlerden en zararlı olanı ne yazık ki radyasyon. Radyasyon iki sistemde de çalışmada sıkıntı yaratıyor. Elektronların veya protonların hareketini etkileyerek yanlış işleyen bir düzenek haline gelmesine sebebiyet veriyor. Kuşlar göç yollarını dışına çıkıyor ve yanlış yöne giden kuşlar sonuç olarak hayatlarını kaybediyorlar. Radyasyon zehirlenmesi denen bir olayla karşı karşıyayız. Kişinin uzun süre radyasyona uğraması sonucu vücudunda kontrolsüz hücre bölünmeleri ve ardından da kansere sebebiyet verir. Bu gibi bir durumla

karşılaşan kişi düşük ihtimallerle hayatta kalır ki hayatta kalsa bile ilerleyen zamanlarda bunun etkisini ya kendi görür ya da ardından gelen nesilde büyük mutasyonlar olur. Nükleer santral patlamalarından sonra birçok haber duyarız. İki başlı, dört bacaklı çocuklardan bahseder bu haberler. İşte bununla karşılaşılmasının tek sebebi radyasyonun vücudumuzdaki bu gibi düzeneklere zarar vermesinden kaynaklanır. Uzun süre radyasyon yemiş birinde vücudundaki birçok sistemin bozulduğu görülür. Çünkü yazının daha başında bahsettiğim gibi enzim mekanizması da kuantum ile çalışır ve radyasyon bu sistemi bozarsa enzim gibi bir molekülün yanlış işlemesi bütün canlılığın işleyişi bozabilir.

Dünya'da çok büyük bir nükleer patlama olur ve radyasyona maruz kalırsak hayat bitecek mi?

Hayır. Kısa ve net bir hayır. Nerden mi biliyorum? Radyasyona dayanıklı bakteriler var. Sayıları oldukça da fazla. Bunlardan biri Deinococcus radiodurans denen bir bakteri. Çok hızlı işleyen bir DNA onarım mekanizması var. Daha basit bir şekilde radyasyon bozuyor bakteri ondan da hızlı bir şekilde onarıyor. Bu sistemin işlemesinde normal bakterilere oranla daha fazla genom kopyasına sahip olması yatıyor. Belki de bu özellik insanlara nakledilebilir. Şimdikinden 1500 kat daha dayanıklı oluruz radyasyona karşı. Nükleer santral geleceğimizin enerji kaynağı -hatta şimdinin de-. Ancak her nükleer santral yapıldığında insanların aklına Çernobil gibi felaketler geliyor ve korkmadan yapamıyoruz. Eğer bu özellik bize geçerse bundan korkmayız. Artık nükleer santral patlamaları bizim için bir tehlike olmaktan çıkar.

Yazının başında da dediğim gibi fiziksiz biyoloji yapamayız. Hatta kimyasız, matematiksiz ve diğerleri olmadan da -ama yazımda genellikle fizikten bahsettiğim için bunların üzerinde durmayacağım-. Bu bilimleri birbirinden ayıramayız. Fiziği biyolojide, kimyada, matematikte kullanarak bu sistemleri daha iyi anlayarak canlılığın işleyişi daha kapsamlı öğrenilebilir. Hepimizin hayalindeki o ölümsüz, süper zekâ, çok güçlü insan modeline yani kısaca üst-insan modeline geçişi hızlandırabiliriz. Üst-insan modelinden kaçamayız ama bütün bilim dallarını kullanarak bu süreci lehimize yönlendirebiliriz. Neden olmasın?

Nazife Nehir AKKIN

Nereden Çıktı Bu Nokta?

Hepimiz okulda ilk önce okuma-yazmayı sonra da noktalama işaretlerini öğreniriz. Neydi? Noktada dur, virgülde nefes al, ünlemde vurgu! Kimimiz doğru, kimimiz yanlış hatta kimimiz kullanmasak bile noktalama işaretleri her daim hayatımızda. Bizim için elimiz olması kadar doğal bir şekilde hayatımızda yer edinen bu işaretler hep burada mıydı peki? Tabii ki hayır. Bir düşünsenize elinize bu metni aldınız, hiçbir noktalama işareti, büyük/küçük harf ve boşluk yok, sadece arka arkaya harfler. Bu metni tek okuyuşta anlamak için kâhin falan olmak gerekirdi sanırım. M.Ö 3. Yüzyılda İskenderiye kütüphanesinin başındaki Aristofanes de bizim gibi düşünmüş olmalı ki ortaya bir fikir attı. Cümlelerde orta, alt ve üst noktalar kullanılacak ve bunlar farklı uzunlukta duraksamalara işaret edecekti. Ne yazık ki Yunan ve Romalılar yazı dilindense hitabete çok daha önem veriyorlardı ve Aristofanes'in noktaları bazı kesimlerce kabul görmedi. Yine de hatiplerin hatırı sayılır bir kısmı tarafında kullanılmaya başlanan noktalar, Romalılar imparatorluk kurma konusunda Yunanlıları geçtiğinde popülaritesini kaybetti. Halkın oldukça saygı duyduğu Romalı ünlü hatip Cicero kesinlikle noktalara karşıydı. "Kâğıda duraksama koymak da neymiş? Konuşurken duracağı yeri bilmeyen beceriksizlerin uydurmaları!" Neredeyse baş hatip denilebilecek birinden gelen bu tepki ile noktalar uzun süre hatırlanmamak üzere tarihe karıştı. Ne diyelim, Cicero zoru seviyormuş!

Aristofanes'in temelini attığı noktaların yeniden canlanması ise 4-5. yüzyıla denk gelir. Yeni bir din olan Hristiyanlık yayılmak için eski dinlerin aksine sözlü değil yazılı kaynaklar kullanıyordu. Kitaplarında paragraflar işaretlerle ayrılmıştı. Hıristiyanlık pagan dinleri alt ederek yayılmaya başladıkça kitaptaki paragraf işaretleri de hatipler arasında yaygınlaştı. 6. Yüzyılda Hristiyan yazarlar anlam kaymalarını önlemek için yazılarında kendilerine özgü noktalama işaretleri kullanmaya başladılar ancak hepsi birbirinden farklıydı ve bu karışıklık yaratıyordu. 7. Yüzyılda Isidore adlı başpiskopos ve aziz "Bu böyle olmayacak azizlerim, buna bir çözüm bulmak lazım." dedi ve Aristofanes'in başlattığı işi düzenleyip yeniden yürürlüğe koymak için kolları sıvadı.

Isidore'nin ardından İrlandalı ve İskoç rahipler anlayamadıkları Latince kelimeleri ayırmak için kelimeler arasında boşluk kullanmaya başladılar. 8. Yüzyılda ise Alman kralı Şarlman, rahip Alcuin'e standart bir alfabe oluşturma görevi verdi. Böylece bildiğimiz büyük/küçük harf farkı ortaya çıktı ve yazının gelişmesiyle beraber Isidore'nin yeniden düzenlediği noktalama işaretleri de gelişti. Tam olarak günümüzdeki versiyonuna ise 1455'te Johannes Gutenberg'in 42 satırlı İncil'i basmasıyla gerçekleşti. Böylece matbaanın zorunlu kıldığı noktalama işaretleri tüm dünya tarafından kabul edilerek evrenselleşti.

Gökten üç nokta düştü, biri Aristofanes'e, biri Isidore'ye, biri de bunu okuyana...

Selin Nur BARLAK

OTİZM HAKKINDA NE BİLİYORUZ?

Otizm erken çocukluk döneminde başlayan ve geniş bir yelpazede yer alabilen bir dizi davranış bozukluğunu ifade eder. Otizmi tanımlayan 3 temel nitelik vardır: sosyal karşılıklılığın eksik oluşu, sözel ve sözel olmayan iletişimde bozukluk, inatçı ve tekrarlayan davranışlar.

Otizm günümüzde her 1000 kişiden altısını etkiler, erkeklerde görülme olasılığı kızlara kıyasla 4 kat fazladır. Lisan becerilerini normal şekilde kullanabilen ama diğer iki niteliği taşıyan kişilere otizmle bağlantılı başka bir rahatsızlık olan Asperger Sendromu tanısı konmaktadır.

Otizmli bireyler "zihin kuramı"*olarak adlandırılan beceriden yoksundur, bu yüzden başkalarının bakış açılarını, kimin ne zaman alaycı olduğunu veya ne zaman yalan söylediğini anlamakta zorlanırlar. Yüz ifadelerini yorumlama zorluk çekebilirler. Çoğu kişi konuşanın gözüne bakarken otistik kişiler konuşanın ağzına veya odanın diğer yerlerine bakma eğilimindedir.

1960 yılında başlayan otizm araştırmalarından bugüne tespit edilen otizm vakası sayısı 15 kat artmıştır.

Bu otizmde çevresel koşulların etkili olduğunu düşündürebilir ancak bu sayı artışında yıllar içinde tanı ölçütlerinin değişmesi ve toplumun farkındalığının artması da etkili olmuştur.

Otizme neyin sebep olduğu tam olarak bilinmese de çevresel etkilerden çok kalıtım üzerinde durulmaktadır. Tek yumurta ikizlerinin birine otizm teşhisi konulduğunda diğer kardeşte de otizm görülme olasılığı %50'den fazla olmaktadır. Tek yumurta ikizi olmayan kardeşlerden birine teşhis konulduğundaki risk bile genel nüfustaki olasılığın 25-65 katı olmaktadır.

Otizmin Genel Belirtileri

- Diğer Çocuklarla ilişki kurmakta zorluk
- Her şeyin aynı olmasını istemek, rutin yaşama bağlılık,değişikliklere aşırı tepki vermek
- Uygunsuz ve sebepsiz gülmek ve ağlamak
- Aşırı hareketlilik ya da aşırı hareketsizlik
- Tehlikeye karşı duyarsızlık
- Göz temasının çok az ya da hiç olmaması
- Sürekli aynı oyunları oynamak
- Motor hareket gelişiminde düzensizlik. (Topa vuramaz ama küpleri üst üste koyabilir.)
- Acıya karşı duyarsızlık
- Ekolali (Cevap vermek yerine, kendisine söylenenleri aynen tekrar etmek)
- Yalnız kalmayı tercih etmek
- İhtiyaçlarını belirtmekte zorlanmak. Konuşma yerine hareketlerle ihtiyaçlarını belirtmeye çalışmak
- Temastan, kucağa alınmaktan ya da sevilmekten hoşlanmamak
- Objeleri kendi etrafında çevirmek
- Seslere karşı aşırı duyarlılık ya da aşırı duyarsızlık
- Normal öğrenme metotlarına karşı duyarsızlık
- Objelere gereksiz yere bağlanmak
- Bir sebep olmadan strese girmek, üzüntü duymak

Erken Tanı ve Müdahale

Okul öncesi dönemde konuşması gecikmiş ya da durmuş ve ilgi alanı kısıtlı yaşına uygun becerileri göstermeyen bir çocuğun klinikte ayaktan bireysel tedavisinin yanı sıra uygun bir kreş ya da anaokuluna gönderilmesi ve özel eğitim programına alınması gerekir. Bu müdahalede bireysel tedavi erken yaşlarda çocuğun anne babasının da katılımıyla farklı yöntemlerle uygulanabilir.

Anne baba ve çocuk birlikte oyun terapisine alınabilirler. Video kayıt yöntemleri ile terapi yürütülebilir.

Çocuğun yaşı ve gereksinimi göz önüne alınarak bireysel tedavi uygulanabilir.

Çocuğun yaşıtları ile bir arada olmasının sağlanabilmesi için bir kreşe ya da anaokuluna gönderilmesi de tedavinin bir parçasıdır.

***ZİHİN KURAMI:** Kişinin başkalarının düşüncelerinin kendisininkilerden farklı olduğunu anlayabilmesi yeteneğidir. 3 yaşında gelişir.

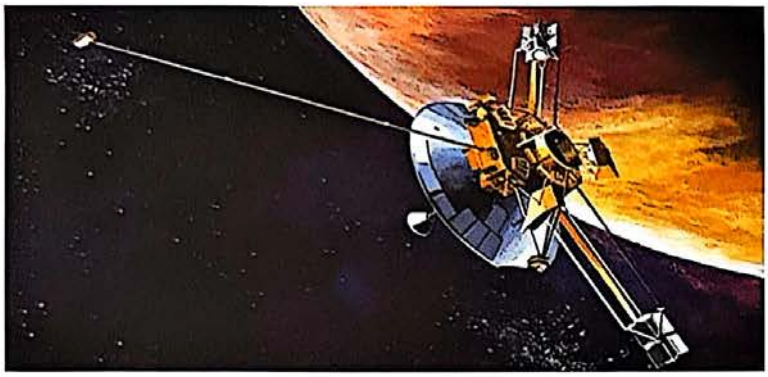
Sally-Anne deneyinde Sally ve Anne isimli iki çocuğun gözleri önünde sepete bir top koyulur, daha sonra Sally dışarı çıkar ve Anne topun yerini değiştirir.

Daha sonra Sally odaya geri alınır ve deneyi izleyen çocuklara sorulur: Sally topu nerede arayacak? 3 yaş ve altındaki çocuklar Sally'ye yanlış inanç atfetmeyi başaramaz ve topun sonradan konulduğu yerde olduğunu bileceğini düşünür. Otizmli kişilerde de bu yetenek zayıftır.

Zeynep Nur ÖMEROĞLU

Soluk Mavi Nokta

5 Eylül 1977 'de NASA, Voyager 1 isimli uzay sondasını fırlattı. Bu uzay sondasının ilk görevi Jüpiter ve Satürn'ü ziyaret etmekti. Bu gezegenler ve uydularına ait ayrıntılı fotoğrafları Dünya'ya gönderen ilk sonda oldu. Voyager 1 'in görevi hâlâ devam etmekte.

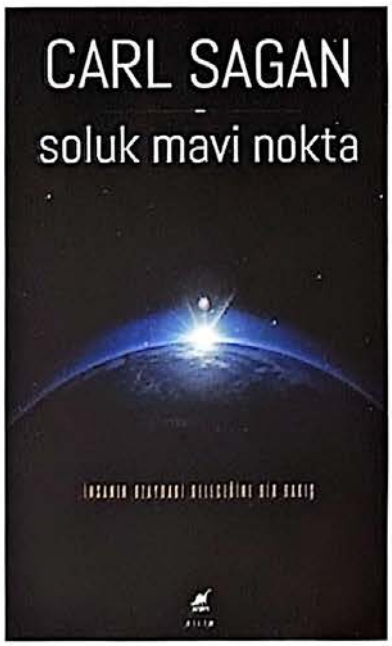

Voyager 1' in içinde "Altın Plak" adı verilen gramofon kaydı bulunmaktadır. Altın Plak'ta Voyager 1'i bulacak olası akıllı yaşam formları için Dünya'dan seçilmiş 115 görüntü (Güneş sisteminde bulunan gezegenler, matematiksel işlemler, DNA 'mızın yapısı gibi pek çok bilgi içermektedir.), değişik kültür ve dönemlerden müzikler, 55 dilde sesli dilek ve selamlaşma gibi uygarlığımızı tanıtan bilgiler vardır. Bu içerik, başkanlığını gök bilimci Carl Sagan'ın yaptığı bir komite tarafından seçilmiştir.

Voyager 1, şu anda Dünya'dan en çok uzaklaşan insan yapımı araçtır ve yoluna devam etmektedir. Ben bu yazıyı hazırlarken Voyager 1 bizden tam olarak 20.628.467.301 km uzaklıkta bulunuyor.

Voyager 1, Güneş sistemimizi dışarıdan görüntüleyen ilk araç oldu ve "Güneş Sisteminin Aile Portresi" adı verilen fotoğrafları çekti. Bu fotoğrafların sonuncusu ise Dünya' ydı. Soluk mavi nokta... Carl Sagan'ın özel isteği üzerine Dünya'nın 6 km dışında Voyager 1 tarafından çekilmiş fotoğraf. Carl Sagan'ın fotoğraftan etkilenerek yazdığı ve "Soluk Mavi Nokta" isimli kitabında yer alan şu yazıyı yazmasına vesile oldu:

"Bu uzak gözlem noktasından Dünya ilgi çekici bir yer olarak görünmeyebilir ama bizim için durum farklıdır. O noktaya tekrar bakın. İşte o nokta burası; evimiz... O nokta biziz. Sevdiğiniz herkes, tüm tanıdıklarınız, adını duyduklarınız, gelmiş geçmiş tüm insanlar hayatlarını o noktanın üzerinde geçirdiler. Türümüzün tarihindeki tüm sevinçlerimiz ve acılarımız, kendinden emin bin çeşit inancımız, ideolojimiz ve ekonomik öğretimiz; her avcı ve her yağmacı, her kahraman ve her korkak, uygarlığımızın mimarları ve tahripçileri, her kral ve her köylü,

birbirine âşık olan her genç çift, her anne ve her baba, umutları olan her çocuk, her mucit ve her kâşif, ahlak değerlerini öğreten her öğretmen, yozlaşmış her politikacı, her bir "yıldız", her bir "yüce önder", her aziz ve her günahkâr işte orada yaşadı; bir güneş ışınında asılı duran o toz zerreciğinde.

Dünya, dev bir evrensel arenada yer alan çok küçük bir sahnedir. Bütün o komutan ve imparatorların akıttıkları kan göllerini düşünün... Şan ve şöhret içerisinde, bu noktanın küçük bir parçasında kısa bir süre için efendi olabildiler. Bu noktanın bir köşesinde yaşayanların, başka bir köşesinde yaşayan ve kendilerinden zar zor ayırt edilebilen diğerleri üzerinde uyguladıkları zulmü düşünün... Anlaşmazlıkları ne kadar sık, birbirlerini öldürmeye ne kadar istekliler, nefretleri ne kadar yoğun!

Bu soluk ışık noktası, bütün o kasılmalarımıza, kendi kendimize atfettiğimiz öneme ve evrende öncelikli bir konuma sahip olduğumuz yolundaki yanlış inancımıza meydan okuyor. Gezegenimiz, çevremizi saran o büyük evrensel karanlığın içerisinde yalnız başına duran bir toz zerreciğidir. İçinde yaşadığımız bilinmezlik ve bütün bu enginliğin içerisinde, başka bir yerden bir yardımın gelip bizi bizden kurtaracağına dair hiçbir ipucu yoktur.

Dünya... Şu ana kadar, yaşam barındırdığı bilinen tek gezegen. En azından yakın gelecekte, türümüzün göçebileceği başka hiçbir yer yok. Evet, ziyaret ediyoruz. Ama henüz yerleşemiyoruz. Beğensek de beğenmesek de Dünya şu an için yaşadığımız yegâne yer..."

Sema Nur KİBRİT

ULAŞIMIN GELECEĞİ: ELEKTRİKLİ VE HİBRİT OTOMOBİLLER

ELEKTRİKLİ OTOMOBİLLERİN TARİHİ

Her ne kadar Elektrikli ve hibrit arabalar günümüzde (özellikle ülkemizde) yeni yeni yaygınlaşsa da "Elektrikli araç" kavramı oldukça eskilere,19. Yüzyılın sonuna ve 20.yüzyılın başına kadar uzanıyor. O zamanlarda revaçta olan elektrikli otomobiller, içten yanmalı motor teknolojisindeki ilerlemeler ve petrol kullanan araçların ucuz olarak toplu üretimi sebebiyle ilgi görmemeye başladı ve neredeyse yok oldu 2000'li yıllara gelindiğinde ise batarya ve güç yönetimi teknolojilerindeki ilerlemeler, değişken petrol fiyatlarının sebep olduğu endişeler ve karbon salınımı azaltma gereksinimi elektrikli otomobilleri yeniden gündeme getirdi. O zamandan beri birçok elektrikli ve hibrit araba geliştirildi, kullanılıyor.

NEDİR BU ELEKTRİKLİ ARABALAR?

Elektrikli otomobiller; evlerimizde kullandığımız ev aletleri, televizyonlar, bilgisayarlar gibi elektrik enerjisini kullanıyor. Elektrikli otomobillerde sadece elektrik motoru bulunurken hibrit araçlarda hem içten yanmalı motor hem de elektrikli motor bulunuyor. Elektrikli otomobillerde şanzıman gibi parçalar olmadığı için ve motorda çok daha az hareketli parça olduğu için bakımları daha kolay oluyor(batarya hariç) ve aynı zamanda gücün yola aktarılması çok çok daha verimli oluyor.

ELEKTRİKLİ ARABALAR BU KADAR İYİYSE HİBRİT ARABALAR NEDEN VAR?

Hibrit otomobillerde elektrikli ve içten yanmalı motorlar birlikte kullanıldığı için tamamen elektrikli otomobillere geçişte önemli bir yer teşkil ediyor çünkü sadece elektrik kullanan arabalar ve şarj istasyonları daha da yaygınlaşana kadar çevreci bir alternatif sunuyor. Birçok ülkede

hibrit arabalar için devlet teşviki olduğu gibi ülkemizde de hibrit arabalara ÖTV indirimi yapıldı.
Geleceğin bu teknolojilerde olduğunu gören Porsche, Mclaren, Ferrari, BMW gibi spor otomobil üreticileri de yakın zamanda yüksek performanslı hibrit otomobillerini satışa sundular. Örneğin hibrit bir "hypercar" olan Porsche 918 Spyder, Almanya'nın "yeşil cehennem" lakaplı 22 kilometre uzunluğundaki Nürburgring yarış pistinde 7 dakikanın altında tur süresine imza atan ilk seri üretim trafik izinli otomobil oldu.
Hibrit ve elektrikli araçlar camiasında Toyota önemli bir marka ve 1997'den beri hibrit araba üretiyor (bkz. Toyota Prius). Toyotanın yeni çıkardığı hibrit arabası Toyota CHR ülkemiz için önemli çünkü bu araç ülkemizde üretilen ilk hibrit otomobil ve ülkemizden dünyaya dağıtılıyor.
Tesla Motors ise oldukça yeni olan ve yalnızca elektrikli otomobiller üreten bir marka. Oldukça güçlü ve verimli olan, aynı zamanda otopilot gibi gelişmiş teknolojilere sahip otomobiller üretiyor. Zaten şirketin CEO'su SpaceX ve SolarCity gibi büyük inovatif şirketlerin sahibi olan Elon Musk.

İLK YERLİ ELEKTRİKLİ OTOMOBİL: GÜNSEL

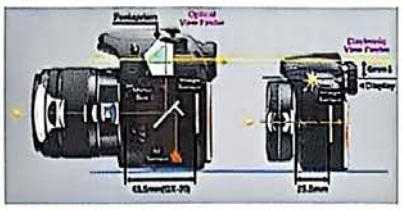
KKTC'de Yakın Doğu Üniversitesi bünyesinde kurulan elektrikli otomobil firması Günsel, ilk yerli elektrikli otomobil olan Günsel Model 1'i tanıttı. Prototipi 2016' da sergilenen otomobilin 2018 yılında satışa sunulması bekleniyor. Paylaşılan bilgilere göre tek şarjla 350 kilometre menzile sahip olacak. Yerli elektrikli otomobillerin ve şarj istasyonlarının yaygınlaşması şüphesiz ülkemiz için büyük bir adım olacaktır. Umarım sorunsuz bir şekilde seri üretime geçer hatta yeni modeller çıkar.
Birçok otomobil üreticisi hibrit ve elektirikli araçlar için ar-ge çalışmalarına başladı ya da başlıyor. Çünkü sektörün bu yönde ilerlemesiyle ve devletlerin doğayı korumak için çıkardığı yasalarla gelecekte petrol kullanan araçların soyu tükenecek gibi görünüyor. Fakat burada karşımıza elektrikli arabaların en büyük handikabı olan lityum iyon bataryaların fiyatları ve masrafları çıkıyor. Gelişen teknoloji sayesinde bu sorunun da üstesinden gelinirse gelecekte oldukça kullanışlı, keyifli ve ekonomik elektrikli otomobillerin üretileceğine inanıyorum.

Özkan YAMANER

GÜLÜMSE ☺ ÇEKİYORUM

Dünya üzerinde her gün milyarlarca fotoğraf çekiliyor. Bu fotoğraflara bizim fotoğraflarımız da dahil. Fakat fotoğraf çeken, çekilen çok az kişi fotoğraf ayarlarını bilir ve kullanır. Artık gelişen teknolojiyle bu ayarlara akıllı telefonumuzla ulaşmamız mümkün. Bu ayarları istersek fotoğraf çekildikten sonra istersek fotoğraf çekim esnasında yapabiliriz. Akıllı telefonlarda fotoğraf çekimi esnasında bu ayarı yapmak zor olduğundan çekimden sonra üzerinde oynama yapmak daha çok tercih edilir. Çekim esnasında bu ayarı yapmak isteyenler için bazı telefonlarda profesyonel seçeneği olur. Bu seçeneği kullanarak ayar yapabilir. Fotoğraf çekiminden sonra ayar yapmak isteyenler ise telefonun kendi ayarlarını kullanarak veya fotoğraf edit uygulamalarını yükleyerek istedikeri sonuca ulaşabilirler. Bu uygulamalardan içeriği en geniş olanlardan birisi benim de kullandığım snapseed uygulaması (meraklılara duyurulur). Temel profesyonel ışık ayarları üç tanedir bunlar İSO, enstantene ve diyaframdır. Telefonlarda bu ayarlar olmasına rağmen fotoğraf çekim esnasında bu ayarları yapmak zor ve telefonun amacı fotoğraf çekmek olmadığından telefonun lensleri, diyaframı ve İSO sınırlıdır. Bu yüzden akıllı telefonla çekilen fotoğraflarda genelde sonradan edit kullanılır. Profesyonel, aynasız ve yarı profesyonel makineler ise objektif, diyafram ve İSO olarak bize geniş olanaklar sağlar. Peki bu ayarlar ne işlere yarar?

ISO: Telefon ve makinelerimizdeki sensörlerin ışığa duyarlılık derecesi olarak adlandırılır. İSO bize yetersiz ışık ortamında diyafram ve enstanteneyi destekleyerek fotoğraf çekebilmemizi sağlar. Analog makine dönemlerinde her İSO değeri için farklı bir film taşımanız gerekirdi fakat şimdi gelişen teknoloji ile dijital makinelerimizde ufak bir tuş ile kolayca İSO ayarı yapabilmekteyiz. İSO bize yetersiz ışıkta fotoğraf çekme olanağı verse de İSO yükseldikçe fotoğrafta noise (gürültü) artmaktadır. Bu yüzden ortamda yeterli ışık varsa fotoğrafı düşük İSO değerinde çekmeliyiz. Bu İSO değerleri makinenize göre 50 ile 102400 arasında değişmektedir. İSO değerlerinin fotoğraftaki etkisini aşağıdaki enstantene ve diyafram hızı sabit tutulup farklı İSO

değerlerinde çekilmiş olan fotoğrafları inceleyebilirsiniz. Gördüğünüz gibi İSO yükseldikçe fotoğraf gürültüsü artar. Bunun sebebi sensöre gelen voltaj arttığı için sensörün fazla ısınmasıdır.

Enstantene: Fotoğraf çekimindeki muhteşem üçlümüzün ikincisi enstantenedir. Fransızcada bir anlık, ansızın anlamına gelmektedir. Fotoğrafçılıkta gelen ışığın sensörde ne kadar süreyle kalacağını kontrol eden sisteme denir. Yani denklanşöre bastığımızda ışığa duyarlı alanın ışığı aldığı süredir. Fotoğraf makinelerinde genelde diyafram göstergesinin yanında, manuel modu ise mod çarkında shutter modundadır. Shutter modunda sağdaki tekerleği çevirerek enstanteyi değiştirebilirsiniz. Enstantene değerleri 30 sn ile 1/8000 arasında değişmektedir. Enstantene değerinin diyafram ve İSO sabitken her bir artışı iki kat ışık pozlamayı sağlar. Mesela 1/1000 demek düzeneğin saniyenin binde birinde açılıp kapanması demektir. Göz

ISO 6400 ISO 3200 ISO 1600 ISO 800 ISO 400 ISO 200 ISO 100 ISO 50

kapamanın saniyenin yirmide birinde olduğunu düsünürsek 1/1000 enstantenenin ne kadar hızlı olduğunu anlayabiliriz. Yani enstantenenin amacı hareketli cisimleri dondurmaktır. Yukardaki örneklerde de görüldüğü gibi İSO ve diyafram değişmeden enstantene değiştirilerek fotoğraf çekildiğinde enstantenenin paydası arttıkça fotoğraf donsa da görüntü kararmaktadır. Otomatik modda çekim yapan insanlar en çok hareketli fotoğraf çekimlerinde zorlanırlar çünkü makine objenin hızını ve hareketini tahmin edemez bu yüzden yanlış enstantene kullanır. Doğru enstantene kullanmak icin telefon ya da makinelerimi pro veya enstantene öncelikli moda alarak istediğimiz enstantenede çekim yapabiliriz. Bu da bize hareketli objeleri dondurarak yakalama imkanı verir.

ÖN PLAN NET

ORTA ALAN NET

ARKA PLAN NET

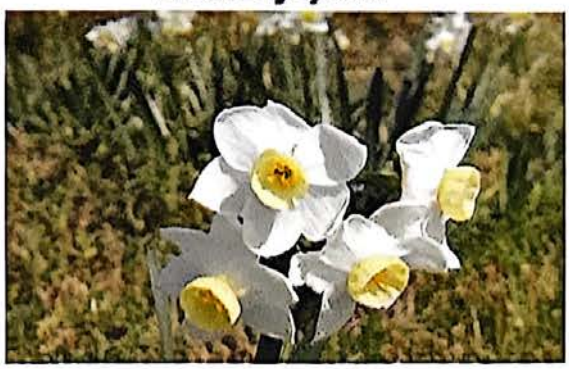
ÜÇ OBJEDE NET

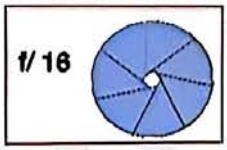
Diyafram: Diyafram muhteşem üçlümüzün üçüncü ve son ayarıdır. Diyafram kolayca objeden gelen ışığın ne yoğunlukta ve şiddete geleceğini belirleyen sistemdir. Diyafram ışık yoğunluğunu ve alan delinliğini kontrol eder yani iki temel fonksiyonu vardır. Diyaframı evlerimizdeki perdelere benzetebiliriz perde ne kadar açıksa eve okadar çok ışık girer perde ne kadar kapalı ise eve okadar az ışık girer. Peki bu açıklık nasıl ayarlanır? Diyafram f1.0-f1.2-f1.4 gibi değerler alır. Her değer artışında makineye giren ışık bir önceki miktarın yarısına iner. Diyafram sadece ışık miktarını ayarlamaz oluşan görüntüyü de doğrudan etkiler. Sensöre ne kadar çok ışık düşerse (küçük f değeri) odaklama yaptığımız bölge netken, geriye kalan bölge bulanık olur bu da bize konumuzu daha ön planda tutma olanağı sağlar. Bu duruma alan derinliği denir. Yani netlemiş olduğunuz konu diğer alanlardan tamamen ayrılır. Manzara fotoğrafı gibi geniş alan derinliği olan fotoğraflarda ise sensöre az ışık düşürmek gerekir (büyük f değeri). Yanda da görüldüğü gibi f değerini düşürmek konumuzu ön plana alırken yüksek f değerlerinde geniş alan derinliği odakta birden çok obje barındırmamız konusunda bize yardımcı olur.

Artık ışık ayarlarını biliyorsunuz. Fotoğrafçılık pahalı bir uğraş değildir. En iyi makine paranızın yettiği makinedir. Ünlü fotoğraf sanatatçısı Ara Güler'in de dediği gibi "En iyi makine en iyi fotoğrafı çekseydi en iyi daktiloya sahip olan da en iyi romanı yazardı.". Işığınız bol olsun.

Arda ÇETİNYÜREK

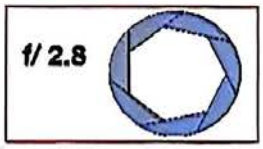
Kısık Diyafram

Açık Diyafram

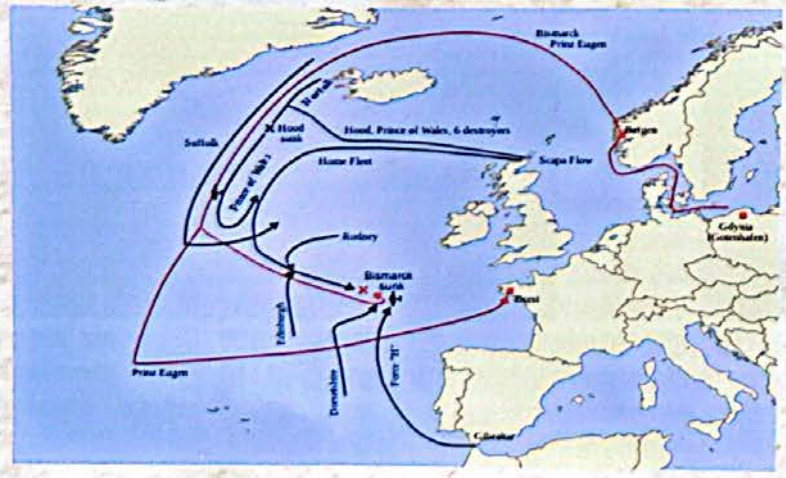

BISMARCK

İsmini Almanya İmparatorluğu'nun "Demir Şansölye"si Otto von Bismarck'tan almıştır. I. Dünya Savaşı sonucunda imzalanan Versay Antlaşması çerçevesinde Almanya'nın 35.000 ton'dan büyük savaş gemisi yapmasına izin yoktu fakat yönetime geçen Nazi Partisi iktidarının anlaşmalara uymayarak Birleşik Krallık ile denizlerdeki farkı kapatmak için yaptığı görkemli savaş gemisidir. Bu gemi dünya üzerinde inşa edilen en dayanıklı savaş gemisi unvanını da taşımaktadır.

Sadece 9 gün görevde olan Bismarck, bu kısa sürede adı unutulmayacak gemilerden birisi olmayı başarmıştır. Bismarck Atlas Okyanusu'ndaki ilk görevine çıktığı sırada (Rheinübung Harekatı) onun Atlas Okyanusu'na çıkışını engellemek isteyen Kraliyet Donanması ile Danimarka Boğazı'nda çatışmaya girmiş ve sadece 5 atışta Kraliyet Donanması sancak gemisi HMS Hood'u batırmıştır. Kendisi ise üzerine en az 500 isabet almış fakat tam sayısı tespit edilememiştir. Buradan ne kadar dayanıklı olduğunu anlayabiliriz.

Bismarck'ın rotası ve onu takip eden gemileri gösteren harita

Mehmet Batuhan CANDAR

CUMHURİYET'İN BİLİM DALI: ANTROPOLOJİ

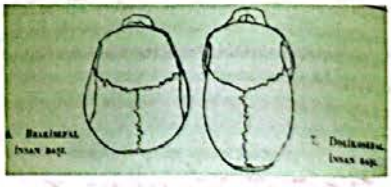
Cumhuriyet Türkiye'sinde, ulusal kimliği oluşturma kuramlarının dönemlerine göre iki farklı temsilcisi olmuştu. Bunlar; Voltaire, Montesquieu, Rousseau gibi aydınların etkisinde, II. Meşrutiyet'in dönüşümcü kurgusuyla süregelen, "hâkimiyet-i milliye" ilkesi esaslı, III. Cumhuriyet Fransa'sının Aydınlanmacı ve laik görüşlerini temel alan, 1920'lerin kuram temsilcisi konumundaki Durkheim sosyolojisi ve kırılma noktası olarak kabul edebileceğimiz Büyük Ekonomik Buhran sonrasında, Avrupa'nın özgüven kaybı yaşayarak alternatif aydınlanma çabası içine girmesi, uygarlıkların doğuşunda tarih öncesine ilginin artması ve gözlerin Asya'ya doğru çevrilmesi sonucu temel alınan, 1930'ların kuram temsilcisi konumundaki fizik antropolojiydi.

Artık ulusal toplum mühendisliğinde Emile Durkheim yerine Eugene Pittard ekol oluşturuyordu. Bu bilim yöntem değişikliğini uluslararası siyasal ortam da etkilemişti. 30'lu yıllar, faşist-totaliter rejimlerin yükselmesine ve ırk temelli bir siyaset zemininin tercih edilmesine neden olmuştu. Demokratikleşme açısından Türkiye'de ise Avrupa'nın tersine bir evrimleşme süreci gözlemlenmekteydi. Cumhuriyet idaresiyle birlikte bu dönemde Avrupa'daki baskıcı rejimlerden kaçan bilim adamlarının sığınağı Türkiye, koruyucuları Atatürk olmuştu.

Atatürk'ün manevi kızı Afet İnan, Dame de Sion'daki öğrenciliği sırasında tarih kitaplarında gördüğü Türklerin ırk kökenlerine yönelik bilgileri yanlış bulmuş ve derhal durumu Atatürk'e iletmişti. Bu kitaplarda Urallar endeksli ırk tasnifi yapılmış; Uralların batısı beyaz, doğusu sarı, güneyi de siyah ırk

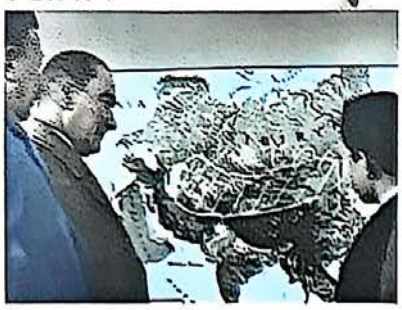

olarak gösterilmişti. Türklerin de sarı ırka mensup, ayrıca mongoloid niteliklere sahip olduğu belirtilmiş; tarihlerinin de yalnızca Osmanlı'dan ibaret olduğu havası yaratılmıştı. Batının sürekli gündemde tuttuğu ırk sorunsalına kayıtsız kalamayan Atatürk, özellikle tarih öncesinde ve sonrasında medeniyet kuruculuğu açısından sürekli haksız ithamlara maruz kalan milletinin gerçek konumunu ortaya koymak için antropolojiye yönelmişti.
1930 yılında çalışmalarına başlanan ve sonrasında tamamlanan Türk Tarih Tezi ile tarihi gerçeklikler teorik

olarak ortaya konulmuştu. Ben merkezli, diğer hars veya uygarlıkları daima kendi etrafında hep ona bir şey katan bir hizmetçi ya da ona karşı gelen bir düşman olarak gören Batı medeniyetine şimdi de son cevap antropoloji ile verilecekti. Şüphesiz ki Pittard'ın "Irklar ve Tarih" eseri, çalışmalarda temel başvuru eseriydi. Bu dönemde antropolojik veriler ışığında ırk sınıflandırmaları sefalik indeks temel alınarak yapılıyordu. Bu ölçüm, kafanın azami genişliğinin azami uzunluğuna bölümünün 100 ile çarpılmasıyla yapılıyordu. İki ana tipten birisi olan dolikosefal, indeksi 75'ten küçük, kafası enlemesine uzun, sarışın, mavi gözlü, uzun boylu ve uzun suratlı; Britanya, İskandinavya, Hollanda ve Kuzey Almanya'da yaşayan, Homo Europeus olarak adlandırılan insan tipinin kafa çeşidiydi. Diğer çeşit olan brakisefal ise indeksi 80'den büyük, kafası enlemesine yuvarlak, kısa boylu, esmer, yuvarlak yüzlü; İsviçre, Fransa, Polonya, Kuzey İtalya, Balkanlar, Güney Almanya ve Anadolu'da yaşayan, Homo Alpinus olarak adlandırılan insan tipinin kafa çeşidiydi.

Nazi Almanya'sı, en temel siyaseti olan "übermensch" için öjenik sınıfın dolikosefal kafa tipine sahip olduğunu; medeniyetin dolikosefaller tarafından geliştirildiğini ve bunların ari ırk olduğunu savunuyordu. Geliştirilecek karşı tezle temel olarak bu savın tersi iddia edilecekti. Bu karşı iddia, medeniyetin Avrupa'ya brakisefal kafa yapısına sahip Asya göçmenleri tarafından getirildiğiydi. Afet İnan'ın doktora tezi aracılığıyla Anadolu'da büyük bir antropolojik anket yapılacak; bu çalışmanın sonucu, ortaya konan tezlerin dayanağı olacaktı.
Bu maksatla Türkiye, toplamda 10 bölgeye ayrıldı. Her bölgeden ortalama 6000-7000 olmak üzere toplamda 64.000 insan üzerinde ölçümler ve anketler uygulandı. Çalışmalar 19.06.1937-31.12.1937 tarihleri arasında yapıldı. Boy, skelik karinesi, kulaç, ağırlık, baş karinesi, alın genişliği, baş irtifaı-uzunluk karinesi, yüz vasıfları, burun ölçüsü ve burun karinesi, göz şekli, burun profili, kafanın arka kısmı profili, cilt rengi, göz rengi ve saç rengi gibi özellikler olmak üzere her birey için 38 farklı

kayıt tutulmuş ve 27 antropometrik vasıf saptanmıştı. Elde edilen veriler, toplamda 2.432.000'i bulmuştu. O zamana dek dünyada özellikle devlet eliyle bu denli geniş çaplı ve ayrıntılı bir antropolojik anket yapılmamıştı. Dünya bilim çevreleri ve özellikle antropoloji ile uğraşanlar, Atatürk'ü hayranlıkla izliyordu. İşin garibi, bu insanlar kendi ülkelerindeki devlet başkanlarının yüzlerini dahi görmemişken Atatürk ile istedikleri zaman görüşüp bilgi alışverişinde bulunabiliyorlardı.

Anket verileri, İstatistik Umum Müdürlüğü'nce toplandı ve tasnif edildi. Elde edilen sonuç tam da beklenen gibiydi. Ankette 4000 civarında kusurlu fiş olduğundan toplamda 59.728 kişinin sonuçları temel alındı. Bunun 39.465'i erkek, 20.263'ü de kadındı. Kadınların böyle bir bilimsel çalışmada bu denli ağırlıklı olması da yine bir ilkti. Sonuca göre Türk erkeklerinin baş karinesi 83,33; kadınların baş karinesi ise 83,78'di. Ülkenin %75'i beklendiği gibi brakisefal kafa yapısına sahipti. Neolitik-kalkolitik-Eti devrinden beri Anadolu insanının vasıfları aynıydı. Bu devirlerde sefalik indeksler sırasıyla 82,68; 82,77; 81,32'ydi. Selçuklularda 85,51; Osmanlılarda ise 84,07'ydi. Anket sonucunda boy ortalaması erkeklerde 1,652 metre; kadınlarda 1,522 metre çıkmıştı. Çıkıntılı burun kadınlarda biraz vardı. Baş arkası çoğunlukla düzdü. Bu durum, muhtemelen Dinariklerin etkisiydi. Cilt rengi nadiren yanıktı. Göz çoğunlukla açık, bazen de mavi veya çakır renkti. Nüfusun ancak %5'inde mongoloid vasıf görülmekteydi. Bu da kuvvetle muhtemel Moğol akınlarının sonucuydu. Tüm bu sonuçlar ışığında Türklerin beyaz ırkın Alpin koluna mensup olduğu ve Dinarik tipe mensup bazı çevrelerin de bulunduğu ortaya konmuştu.

Göl evlerinin brakisefal yani Alpin tipine mensup insanlarca kurulduğu biliniyordu. İsviçre'de neolitik göl beldeleri insanlarının %83 oranda brakisefal olduğu da tespit edilmişti. Binlerce yıl ortada gözükmediği halde bu yoğunluktaki bir insan kitlesi, ancak Asya'nın Avrupa'ya açılan kapısından göçle gelmiş olabilirdi. Taş devrinde Avrupa'ya gelerek toplumsal dönüşüm yaşatan bu doğu insanlarının sahip olduğu iki mucize vardı: evcil hayvan ve tahıl. Sonuç olarak Avrupa'da mezolitik çağa son verenler Asya neolitikleriydi. Nitekim Pittard'a göre bu etkileşim olmasaydı, Avrupa tıpkı

Afet İnan anketi için Anadolu'yu 10 bölgeye ayırmıştı. Her bölgenin muhtelif vilayet, kaza, nahiye ve köylerinde erkekli kadınlı 6.000 ila 7.000 dolayında ölçüm yapılmıştı.

Avustralya'da yaşayan otokton kavimler camiasına benzeyecekti.

Anket, Afet İnan'a sosyoloji doktoru ünvanı kazandırdı; Türkiye'ye ve bilim dünyasına kazandırdıkları ise paha biçilmezdi. "Türk Irkının Vatanı Anadolu" isimli bu çalışma, TDK başuzmanı Agop Martayan (Dilaçar)'ın dediği gibi a priori olarak değil, dünya ölçeğinde bilimin son verileri sentezlenip ve kanıtları antropoloji, prehistorya, dilbilim, prehistorik kültür ve arkeoloji sahalarında gözlemlenip işlendikten sonra ortaya konulmuştu. Dünya çapında da yankıları gerçekten büyük olmuştu. 1937'de Bükreş'te toplanan 17. Uluslararası Antropoloji ve Tarihöncesi Arkeoloji Kongresi, Atatürk'e Kongre'nin yüksek hamiliğini teklif etmiş ve 18. kongreyi İstanbul'da yapma kararı almıştı. Ayrıca antropolojinin dünya çapındaki ismi Eugene Pittard, "Antropolojiyi ve Tarihöncesini Canlandıran Devlet Adamı: Kemal Atatürk" adlı bir makale yayımlamıştı.

Tüm bu anlattıklarımızın üzerine şu tespit ve ayrımı çok iyi yapabilmeliyiz: Atatürk, Cumhuriyet Türkiye'sinde hiçbir zaman ırk temelli bir siyaset gütmemiştir. Her zaman millet birliğinden yana olmuş ve tüm yurttaşlarını kucaklayarak bütünlük içeren bir siyaset izlemiştir. Nitekim milletin tanımını da "Zengin bir anı mirasına sahip bulunan, birlikte yaşamayı isteme ve uygun görmede içten olan ve sahip olunan mirasın korunmasını birlikte sürdürme konusunda istençleri ortak olan insanların birleşmesinden oluşan topluma millet adı verilir." şeklinde yapmıştır. Yine Medeni Bilgiler kitabında bizzat "Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir" ifadesini kullanmıştır.

Cumhuriyet'in Projesi: Köy Enstitüleri, Cumhuriyet'in Kuruluş Senedi: Lozan Antlaşması, Cumhuriyet'in Fabrikası: Nazilli-Sümerbank, Cumhuriyet'in Teorisi: Türk Tarih Tezi ve Cumhuriyet'in Bilim Dalı: Antropoloji'den sonra, bir dahaki sayımızda, bana anlatırken bile heyecan veren Cumhuriyet'in başka bir kazanımında buluşmak üzere, aydınlık günler dileğiyle!

Emre GEZER

Kaynak Eserler : İnan, Afet; Türkiye Halkının Antropolojik Karakterleri ve Türkiye Tarihi-Türk Irkının Vatanı Anadolu (64.000 kişi üzerinde anket), Ankara; TTK Basımevi, 1947.
Martanyan (Dilaçar), Agop; "L'Anatolie, le pays de la "race" turque, Yazan Afet Sosyoloji Doktoru, Cenevre 1939 (176 sayfa), "Türk Dili Belleten, seri II sayı 1-2, Sonkanun 1940, Ankara: TDK.
Pittard, Eugene, Les races et l'Histoire, Introduction ethnologique a l'histoire, Paris; La renaissance du livre, 1924.
Pittard, Eugene, "Un chef d'Etat animateur del'Anthropologie et de la Prehistoire: Kemal Atatürk", Revue anthropologique, 49. Anne, nos 1-3, Janvier-Mars 1939, s. 1-12.
Toprak, Zafer; Darwin'den Dersim'e Cumhuriyet ve Antropoloji, İstanbul, Nisan 2012.

ROMA'NIN BÜYÜK KORKUSU:
HANNİBAL BARCA

MÖ 247 ile MÖ 183 yılları arasında yaşamış Sami ırkından gelen Kartacalı büyük politikacı ve general. Hannibal tüm zamanların askeri dehalarından biridir. Roma Generali Scipio ile birlikte döneminin en büyük generaliydi. Scipio onu şimdiye kadar yaşamış en büyük general olarak kabul eder, Epirli Pyrrhus'u ikinci sıraya kendini de üçüncü sıraya koyar. Hannibal ise Büyük İskender'i en büyük general, ikinci sırada Epirli Pyrrhus'u, üçüncü sırada kendini kabul eder. Askeri tarihçi Theodere Ayrault Dodge Hannibal'ı "Stratejinin Babası" olarak nitelendirir.

Babası, Roma ile Kartaca'nın ilk savaşı olan Birinci Pön Savaşının kahramanı olan Hannibal, bu sayede küçük yaşlarda savaşlara katılmaya başladı. Hatta babasının isteğiyle Roma'ya karşı kin duyacağına dair ant içtiği rivayet edilir.

MÖ 221 yılında İspanya'yı ele geçirdikten sonra İspanya ordusuna komutan olan Hannibal, Roma ile ikinci bir savaşın gerçekleşeceğini biliyordu. Bu yüzden ilk darbeyi kendi vurmayı isteyip, Kartaca parlamentosunun onayı ile Roma müttefiği olan Saguntum şehrini kuşattı ve çok kısa sürede ele geçirdi. Böylece Roma ile Kartaca arasındaki İkinci Pön Savaşı başlamış oldu. Elli bin asker ve otuz yedi fil ile Birinci Pön Savaşından sonra güçlü donanması bulunmadığından İspanya üzerinden yola çıkan Hannibal yoldaki vahşi kabileleri atlatıp Romalı General Scipio ile Rhone Nehrinin iki yakasında karşılaştılar, Hannibal'ın küçük bir süvari grubuyla Scipio'nun gönderdiği keşif ekibi iki ordudan uzak bir bir yerde karşılaştılar daha sonra iki grubunda geri çekilmesiyle son bulan bu çarpışmadan sonra Scipio istediği gibi Hannibal'ın ordusunun yerini belirlemiş oldu ve ordusuna takip emri verdi.Olması gereken yere geldiğinde Hannibal'ın ordusundan iz yoktu. Bunun sebebi ise ordusunun bir kısmını kaybetmek uğruna bile olsa koşulların lehine olmadığını bilen Hannibal'ın kuzeyden bir yay çizip Alp dağlarından geçerek birden İtalya'nın kuzeyinde belirmesindendir. Daha sonra bu olay Hannibal sık sık kullandığı "Hannibal'ın Hayaleti" olarak Strateji tarihine girdi. Ordusunun bir kısmını Alp Dağlarında kaybeden Hannibal'ın filleri getirmesinin asıl sebebi İtalya'da Romalılardan nefret eden Galyalıları etkileyip saflarına katmak istemesiydi.Ve istediğini elde eden Hannibal'ın ordusu kırk bine kadar çıktı. Roma'da buna kırk bin kişilik bir ordu yollayarak cevap verdi. İki ordu arasındaki farklılık ise Kartaca ordusu dünyanın çeşitli yerlerinden gelen ve Hannibal'ın büyüsüne kapılan paralı askerlerden oluşurken, Roma ordusu ise tek tip düzenli bir orduydu. Travia Nehri'nin iki yakasında kamp kuran iki ordu savaş için bekleyiş içine girmişlerdir. Hannibal her zaman karşıdaki komutanı iyi tanıyıp zayıflıklarından yararlanmayı çok iyi bilen biriydi. Bir sabah birkaç bin süvarisiyle nehrin karşısındaki Roma Kampına sürpriz saldırı yaptıktan sonra istediği gibi Romalı Generali kızdıran Hannibal, Roma ordusunun fevri bir kararla karşıya geçmesini sağlamıştır. Nehri geçen Roma ordusu Hannibal'ın ordusu ile savaşırken Hannibal tuzağını işleyişe koyup nehrin kenarındaki

bataklıklara saklanan askerleri ile birlikte Roma ordusunu hilal biçiminde önden ve yanlardan sardı. Roma ordusu o gün büyük bir bozguna uğradı. Roma hemen ardından iki ordu daha oluşturup bunları iki Konsilyüs(General) ile birlikte dev bir bataklık gölünün iki yakasındaki kalelere yerleştirmişti ve Hannibal'ın bataklığı geçecek kadar çılgın olmadığını düşünüyorlardı. Fakat Hannibal her zaman beklenmeyeni yapmasıyla ünlüydü. Bu sürpriz manevra ona pahalıya patlasa bile yinede iki ordunun arasından geçip Roma müttefiklerinden birini yakıp Roma ordusun saklandığı kale önünde boy gösterisi yaparak Roma ordusunu dışarı çekmeye çalışıyordu. Ayrıca bu hareketiyle Roma müttfefiklerini kendi tarafına çekmeyi planlıyordu.

Die Römer ihres Schmuckes beraubt vor Hannibal.

MÖ 216 yılında Cannae savaşında Hannibal Barca'nın gravürü. Wilhelm Wägner (1877) tarafından kazınmış kamuya açık alan görüntüsü. Cannae Savaşı, İkinci Punik'in büyük bir savaşıdır.

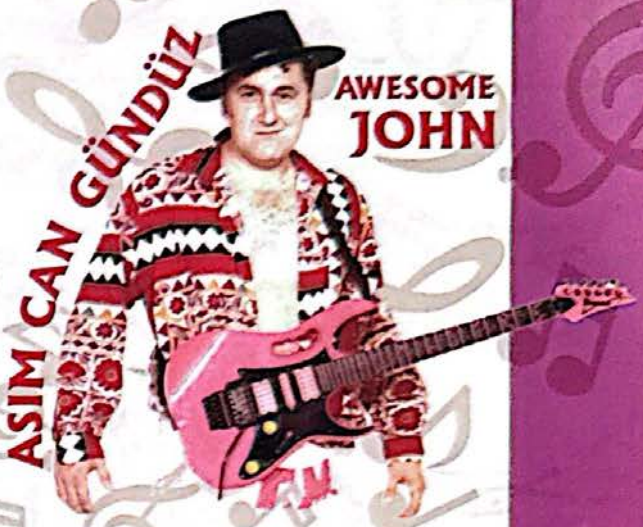
Romalı General Flaminius ordusuyla dışarı çıkıp Hannibal'ın ordusunu kovalamaya başladı. Hannibal savaş için uygun göl yüzünden sis oluşan bir vadi bulmuştu ve General Flaminius'u kandırmak için bu vadiden çok uzaklara kamp ateşi yakıp ordusunu daha ileride gibi göstermeyi planlamıştı. Hannibal'ın bu taktiğide tuttu ve sis ile birlikte saklanan Hannibal'ın ordusu Roma ordusunu tarihin en iyi stretejilerinden biriyle bozguna uğrattı.Hannibal daha 21 yaşında Roma'yı üç kez bozguna uğratmıştı. Roma Senatosu çaresizce ya da cesurca ülkenin başına kısa süreyle bir Fabius isimli bir kişiyi diktatör getirmeyi kabul etti.Bu diktatör Hannibal'ı yıpratma savaşına girdi.Bu taktik tarihe ünlü "Fabius Stratejisi" olarak geçmiştir. Bu stratejinin amacı Hannibal'ın askerlerini erzak ararken tek tek yok etmek ve onun ordusunu erzaksız bırakıp surların arkasında saklanmaktı. Hannibal'ın ordusu da kuşatma için yeterli güce ve erzağa sahip olmadığından bu taktik altı ay çok iyi işe yaradı ve Hannibal'ın ordusunu bezdirmişti. Fakat Roma Senatosu sabırsız davranıp geçici diktatörlük verdiği Maximus Fabius'u görevden aldı ve o zamana kadarki tarihin en büyük ordusunu(yaklaşık doksan bin) toplayıp ve bu orduya iki general atayıp Hannibal'ı yok etmesini istedi. İki ordu Cannay'da bir süre sonra karşı karşıya geldiler ve Hannibal tarihte ilk defa kullanılan Hilal taktiği benzeri bir taktik ile Roma ordusunu bozguna uğrattı. Yaklaşık yetmiş bin insan kılıç ve mızraklarla sadece altı saatte hayatını kaybetti. Hannibal bu zaferden sonra Roma'nın teslim olacağına inanıyordu fakat Roma Fabius stratejisine geri döndü ve kuşatma için yeterli birliği ve erzakı olmayan Hannibal Kartaca'ya geri dönmek zorunda kalmış ve babasına verdiği intikam yeminini yerine getirememiştir. Hatta Hannibal'ın bu seferi Roma'nın imparatorluğa dönüşme yolunda birçok sebep-sonuç ilişkisine neden olmuştur.

Hannibal "Strateji'nin Babası" adını hak etmesine rağmen Roma seferi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Fakat Hannibal Dünya Savaş tarihine kattığı stratejileriyle ölümsüzlüğü yakalamıştır.

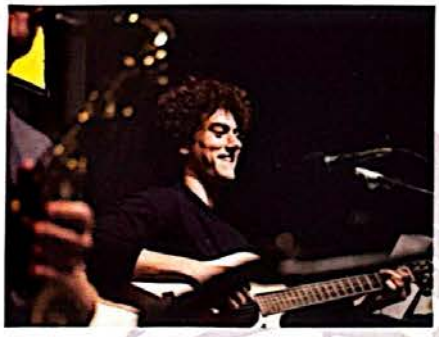
Alaaddin YAŞAR

ASIMCAN GÜNDÜZ
(namıdiğer Awesome John)

15 Ağustos 1955 tarihinde İstanbul'da doğan ünlü sanatçı, uzun yıllar yaşadığı ABD'den Türkiye'ye yılında geri dönüş yaptı. Çıkardığı albümündeki "Turkish Girls" isimli şarkı İngiliz Radyosunda "ayın en iyi yabancı şarkısı" seçildi. Anavatanı Türkiye dışında İngilizce konuşulan ülkelerdeki hayranları ona hem kendi ismine benzediği için ve hem de müthiş performansından dolayı "Awesome John" (Muhteşem Can) adını takmışlardır.

Gençlik yıllarında New York'un önde gelen müzik eleştirmenleri tarafından "geleceğin yeni gitar idolü" olarak nitelendirilmiştir. Türkiye'nin o günlerinde Rock müzik bilinmiyor, müzik piyasası arabesk müzik furyası egemenliğindeydi.

Asım Can Gündüz kısaca bir modern elektrogitar virtüözü, sahne şovmeni, talk şov sunucusu ve başarılı radyo DJ'i ve duyarlı bir sosyal aktivist karışımıdır ve bundan dolayı Türkiye'deki pop ikonları dışında çok farklı ve özel bir yere sahiptir. O gerçek bir rock kahramanıdır.

Asım Can Gündüz üstadın en güzel eseri

Evrencan Gündüz, babasının yolundan emin adımlarla ilerliyor. Her ne kadar bundan çok bahsetmeyip, kendi yeteneğiyle var olmaya çalışsa da babasından gelen yeteneği kendini belli ediyor.

GEORGE MICHAEL
(Georgios Kyriacos Panayiotou)

Acı haberi kamuoyuna menajeri Michael Lippman duyurdu ve ölüm nedenini "kalp yetmezliği" olarak açıkladı. 53 yaşında aramızdan ayrılan Michael, hem ABD hem de İngiltere tarihinde en çok bir numara olmuş müzisyenler arasındaydı.

Dünyadan bir George Michael efsanesi geçti. 80'lerin sonu ve 90'ların başı arasındaki dönemde dünyanın en popüler birkaç ismi arasında yer alan George Michael, ardında ölümsüz eserler bıraktı.

Grubu Wham! Komünist rejim sebebiyle dünyaya tamamen kapalı olan Çin'de sahne alan ilk Batılı grup; Wham idi. 80'lerde dünyanın en popüler birkaç yıldızı arasındaydı.

80'ler deyince Madonna, Michael Jackson ve George Michael akla gelen ilk isimler olur.

1984'te Etiyopya'daki çocuklara yardım amacıyla kurulan BandAid süper grubunda yer almış ve o dönem bu hareket büyük ses getirmişti.

!'Careless Whisper', 168 milyon izlenmeyle Youtube'daki en büyük George Michael hitidir.

Şarkı aynı zamanda pop müzik tarihinin en popüler şarkılarından biri olma özelliği taşıyor.

Ölüm haberini alan hayranları sosyal medyada, ünlü şarkıcının "Last Christmas" şarkısını paylaştılar ve 2016 giderken bir efsaneyi daha beraberinde götürdü.

HAYATA NOKTA KOYMUŞLAR
Arda ÇETİNYÜREK - Şevval ALTINDAĞ
Dilara ÖZEV - Beyza TÜRKOZAN

HİKAYELERİYLE ŞARKILAR

Lemmy
(Ian Fraser Kilmister)

Lemmy (Ian Fraser Kilmister), bu takma adını okulda arkadaşlarından sürekli "lemmy (lend me) a quidtillfriday" şeklinde borç para istemesinden gelir. 30 yaşında, daima hatırlanma sebebi olacağı Motörhead grubunu kurdu ve 28 Aralık 2015'te hayata gözlerini yumarak bu gruba noktayı koydu.
Lemmy bir müzisyendi, centilmendi, koleksiyoncuydu. Eski dünyadan geliyor; rock&roll'ün var olmadığı dönemi hatırlatıyordu ama asla eski kafalı değildi.
Motörhead nedir, hiçbir fikriniz yoksa, sevdiğiniz tüm rock ve metal gruplarının "Motörhead olmasaydı her şey farklı olurdu, biz böyle olmazdık." görüşünde birleştiğini bilmeniz kafi.Rock&roll oradaydı, blues oradaydı, metal oradaydı, punk oradaydı hatta bazen folk da oradaydı. Lemmy'ninelektro gitar gibi tonlayıp çaldığı basgitarının önderliğinde şahlanan gürültü, bunların hepsiydi ama hiçbirine benzemiyordu.
Ölümünün üzerinden bir süre geçtikten sonra, iki kuzen Lemmy adına Kütahya'da lokma döktürdü. "Ruhuna değsin" sözleriyle lokmaları dağıtan güzel ruhlu insanlar, Allah kabul etsin.

Lemmy'nin hikâyesinde herkesin kendine göre yorumlayabileceği bir ders yok. İlla bir mesaj çıkartmak istersen o da "kendi doğrularına göre yaşamak". Rock&roll sana hemen hiçbir şey dayatmıyor; uzun saçlı olmak, kot ve deri giymek veya motora binmek dâhil her şey tercihe bağlı. Sen kimsen o ol. Sevdiğini sev, istediğini yap, düşündüğünü söyle.

HAYATA NOKTA KOYMUŞLAR
Hazırlayanlar
Arda ÇETİNYÜREK - Şevval ALTINDAĞ
Dilara OZEV - Beyza TURKOZAN

Müzikler duygularımızın tercümanıdır deriz hep ama bazen de duygularımız müziklerin tercümanıdır.

Art arda iki notayı mutluyken çalarsak melodi neşeli olur. Üzgünken çaldığımızda bize hüzün veren bir şarkı ortaya çıkar.

Müzisyenlerde yaşadıkları olaylardan etkilenerek şarkılar yazmışlardır. Bizde onların yaşadıkları olayların bazılarını yaşadığımız ya da anladığımız için o müzikleri dinleriz.

Her bir müzik bize farklı duygular çağrıştırır. Biz o duyguların ne olduğunu neden ve nasıl yazıldığını düşünürüz. Beynimizde farklı kurgular oluştururuz.

Bazıları gerçeğine yakındır bazılarıysa uzak. Biz her ne kadar farklı kurgular kursakta aslında hepsinin birer gerçek hikâyesi vardır.

İşte günlük hayatta dinlediğimiz bazı şarkıların gerçek hikâyeleri:

The Cranberries
Zombie

Bir ara çok popüler olan Zombie şarkısı sözlerinden de anlaşılabileceği gibi özellikle çocukların ve annelerinin psikolojilerinin savaştan nasıl etkilendiği ile ilgilidir.
Kuzey İrlanda'da Troubles adı verilen dönemde İngiltere'nin Warrington kentinde IRA (İrlanda'da ayrılıkçı bir örgüt) tarafından düzenlenen bir saldırı sonucu iki çocuğun hayatını kaybetmesi üzerine yazılmıştır.

Âşık Veysel
Uzun İnce Bir Yoldayım

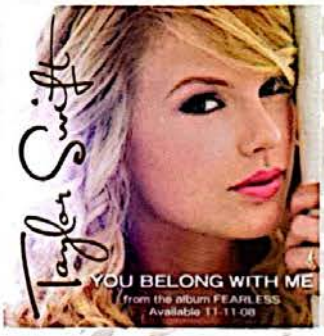

Anadolu'da bir köyde karı ile koca uyumak için yatarlar. Kadın uyumamıştır. Kocasının uyuduğunu düşündüğü bir zamanda hazırlanmaya başlar. Çünkü o gece sevgilisiyle kaçacaktır. Eşyalarını alır, ayakkabısını giyer ve bahçeye inip kaçarlar. Ayakkabısının içinde bir şey olduğunu fark eder. Dinlenmek için durduklarında bunun bir tomar para olduğunu görür. Kocası onun toparlandığını görmüş kaçacağını anlamış ve yıllarca bana baktı hakkı çoktur deyip tüm parasını ona bırakmıştır. Bu kimdir peki? Bu düşünceli insan Âşık Veysel'in kendisidir. Karısı onu bir yaşındaki kızıyla terk etmiştir.

Ormancı Türküsü

Türkü 1946'da Muğla Çaybükü köyündeki Belen Kahvesinde geçmiştir. Mustafa Şahbudak ve köy muhtarı Tevfik Cezayir her akşam kahvehanede dama oynarlar. Yine dama oynarlarken Sarı Memet lakaplı Orman Memuru Mehmet İn kahvehaneye gelir. Sarhoştur. Bir gün önce komşu mahallede yangın çıkmıştır ve yangınla ilgili evrakların ilçeye götürülmesini ister. Muhtar kabul etmez çünkü bekçinin seçim evraklarını Yatağan'a götürmesi lazımdır ve bunun daha önemli olduğunu söyler. O dönemde her türlü evrağı bekçinin götürmesi lazımdır. Ormancı ve muhtar arasında tartışma başlar. Ormancı masaya yumruğunu vurur. Mustafa Şahbudak bu harekete tahammül edemez ve ormancıyı tokatlar. Olayın büyümemesi için köylüler ormancıyı kahvenin arkasına götürür. Ormancı küfürler savurmaya başlar. Mustafa ayağa kalkıp ormancını üstüne yürür. Ormancı kamasını çıkarıp Mustafa'yı kolundan yaralar. Mustafa onu korkutmak için tabancasını çıkarır ve yere ateş eder. O arada kurşunlardan biri ormancıyı tutmaya çalışan muhtara isabet eder. Muhtarı Muğla Devlet Hastanesi'ne götürürler. Orada can verir. Mustafa teslim olur ve 4 yıl hapis yatar. Ormancı köyde kalamayacağını anlar ve tayinini ister. Öldürülen Muhtar Cezayir'in eşi akli dengesini yitirir. Mustafa'nın akrabası Değirmenci Pisili Tahir Usta 'da bu acı olayı şarkıya döker.

Taylor Swift
You Belong With Me

Taylor Swift bu şarkının bir erkek arkadaşının sevgilisiyle telefonda konuşmasına şahit olduğu sırada aklına gelmiş.

Telefon konuşmasıyla ilgili arkadaşının ve sevgilisinin tartıştığını, kızın ona bağırdığını ve arkadaşının kendini savunmaya çalıştığını hatırladığını söylüyor.

Hatta şarkının ilk sözleri direkt bununla ilgili. You're on the phone with your girlfriend/She's upset/She's going off about something that you said.

Barış Manço
Sarı Çizmeli Mehmet Ağa

İskender Pala İki Dirhem Bir Çekirdek kitabında "Sarı Çizmeli Mehmet Ağa"deyiminden bahsetmiş.

Onun bahsini kısaca açıklayacak olursak Sarı Çizmeli Mehmet Ağa deyimi kim olduğu, ne olduğu belli olmayan birisinden bahsedilirken kullanılırmış.

Barış Manço 1971 yılında Kıbrıs'a konser vermek amacıyla gittiğinde Sarı Çizmeli Mehmet Ağa adıyla anılan; fakirler yardım eden, sarı çizmelerini hiç çıkarmayan birinin hikayesini öğrenip şarkısını bunun üzerine yazmıştır.

Şarkının tanınır olmasıyla beraber Barış Manço Mehmet Ağa'nın mezarını yaptırmıştır. Mezar Lefkoşa yakınlarındaki Göçeri köyünde imiş.

KAYNAKLAR

http://İngilizce-ogreniriz.blogspot.com.tr/2014/01/arkadaslar-muzik-tarihinde-efsane-olmuş.html?m=1
http://1isinasli.blogspot.com.tr/2013/03/asik-veyselin-kisaca-hayati.html
http://egitimci-forum.blogspot.com.tr/2012/12/ask-veysel-uzun-ince-bir-yoldaym.html
https://tr.wikipedia.org/wiki/Ormanc%C4%B1_t%C3%BCrk%C3%BCs%C3%BC
https://www.wattpad.com/265169224-%C5%9Fark%C4%B1lar%C4%B1n-yaz%C4%B1l%C4%B1%C5%9F-hik%C3%A2yeleri-taylor-swift-you
http://www.iha.com.tr/haber-baris-manconun-sari-cizmeli-mehmet-agasi-efsane-degil-gercekmis-536332/
https://eksisozluk.com/sari-cizmeli-mehmet-aga--150959

Zeliha İmge TAŞÇI
Ecenaz Öykü ÇAĞLAR

KÖTÜ İNSANLARIN TÜRKÜLERİ YOKTUR

Şimdi size birkaç isim söylesem siz de bana kaç tanesini duyduğunuzu söyleseniz?

Köroğlu,Dadaloğlu,Karacaoğlan,Pir Sultan Abdal,Hacı Bektaş Veli,Aşık Veysel,Aşık Mahsuni Şerif,Ruhi Su,Neşet Ertaş,Ali Ekber Çiçek...

Bazılarınız bu isimleri hayatında ilk defa duyuyor bazılarınız ise belki üç beş tanesine aşina.Bu isimler bizim müzik kültürümüzün temeline tuğlaları döşeyen mimarlar.

Bu isimler yozlaşmakta,her geçen gün eski değerlerini kaybetmekte olan kültürümüzün kurucuları.

Bu insanlar aslında hepimizin içinde kendinden bir şeyler bulduğu;yeri geldiğinde bahar yeli gibi serin yeri geldiğinde özlemler kadar sıcak,bir damla su kadar hayat,ateşlerle dağlanan yüreğimizi soğutacak dağ başındaki bir pınar kadar serinletici o türkülerin ozanları.

Neden mi o kadar içten ve samimiler?

Çünkü onlar öz be öz Anadolu. Yaradana açılan her kapının anahtarının sevgi olduğuna inanan Hacı Bektaş,halkın bastırılmış ve susturulmuş duygularını sazıyla, sözüyle, ezgileriyle haykıran Pir Sultan,destanlara mazhar olmuş Köroğlu,'Güzelliğin on para etmez bu bendeki aşk olmasa.' diyerek aşkın ancak derinden hissedilecek bir duygu olduğunu anlatan Aşık Veysel,yakın tarihin zirvedeki şarkıcıların hemen hemen hepsinin en az bir türküsünü aranje ettiği Aşık Mahsuni,belki de dünyada eşi görülmemiş seslerden birine sahip Ruhi Su,sözü ve özü bir olan bozkırın tezenesi Neşet Ertaş,adını yaptığı besteyle tüm dünyaya duyurmuş, dünyanın en enstrumental halk müziğini yapmış Ali Ekber Çiçek ve daha niceleri...

Bu güzel insanları hep bir kenara attık hep öteledik bizi biz yapan değerleri sildik,yok ettik.Yeni gelişen nesli bize ait olmayan müzik kültürleri ile kör ettik.

Oysa ne olurdu böyle kültürel hazinelerimiz çocuklara öğretilsin,okutulsun bu sayede nice ozanların,bestecilerin,türkücülerin önü açılsın.

Unutmayın,kötü insanların türküleri yoktur.

Ali Ekber Çiçek:
Vay Dünya
Ağlama Gözlerim
Haydar Haydar

Mahsuni Şerif:
Çeşmi Siyahım
Han Sarhoş Hancı Sarhoş
Dom Dom Kurşunu

Neşet Ertaş
Zülüf Dökülmüş
Gönül Dağı
Neredesin Sen
Ruhi Su:
Drama Köprüsü
Burçak Tarlası

Aşık Veysel:
Uzun İnce Bir Yoldayım
Kara Toprak
Dostlar Beni Hatırlasın

Musa Eroğlu:
Telli Turnam
Halil İbrahim
Mihriban

Erdal Erzincan:
Nem Kaldı
Mevlam Gül Diyerek
Ervah-ı Ezelden

Barış YILDIZ - Onur TAŞKIN

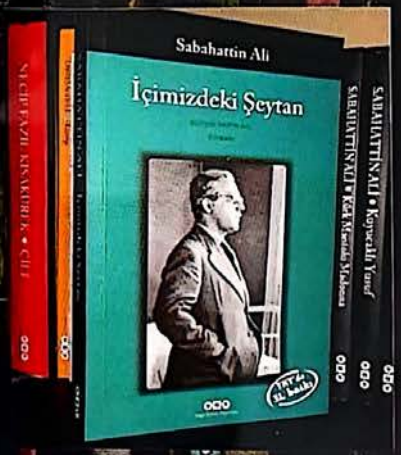
BİR KADININ YAŞAMINDAN YİRMİ DÖRT SAAT
Stefan Zweig

Stefan Zweig'in "Bir Kadının Yaşamından 24 Saat" adlı bu bir solukta okunacak kitabında, burjuva sınıfından genç bir kadının kocasını ve üç çocuğunu, sadece birkaç saat önce tanıştığı kendisinden daha genç bir adam için terk etmesiyle başlıyor. Herkesin kendi halinde olduğu bu otelde böyle bir olayın patlak vermesi dedikodu ve tartışmaları da peşi sıra getiriyor. Otel halkı; genç kadının, uğruna ailesini terk ettiği, adamla yeni tanışmadığı ve zaten şımarık bir yapısı olduğuna dair fikir birliğindeler. Fakat kaçan kadının herkes gibi bir insan olduğunu otel halkına hatırlatmak isteyen kahramanımız kadını savunuyor. Bu olaydan cesaret alan Mrs.C 67 yıldır kimseyle paylaşmadığı etkileyici hayat hikayesini kahramınımızla paylaşmaya karar veriyor. Mrs. C 'nin yaşamından 24 saatini anlattığı bu hikâye Zweig'ın derin psikolojik gözlemleri ve mekân betimlemeleriyle(olay Monte Carlo'da geçiyor.) hayat buluyor. Mrs.C 'nin arzuları ve pişmanlıklarıyla nasıl bir iç savaş verdiğini,kumar bağımlılarının hareketlerini yakından gözleme olanağı bulduğunuz ve kumarhanenin ilginç atmosferini soluduğumuz bu kitap Satranç' tan sonra muhakkak okunmalı.

Berna ALBAYRAK

İÇİMİZDEKİ ŞEYTAN
Sabahattin Ali

Sabahattin Ali'nin dönemin aydın geçinenlerini ağır bir şekilde eleştirdiği, toplumsal gündemin bireyi parmaklıklar ardına hapsetmiş olduğu gerçeğini açıkça vurguladığı olağanüstü bir kitaptır İçimizdeki Şeytan..

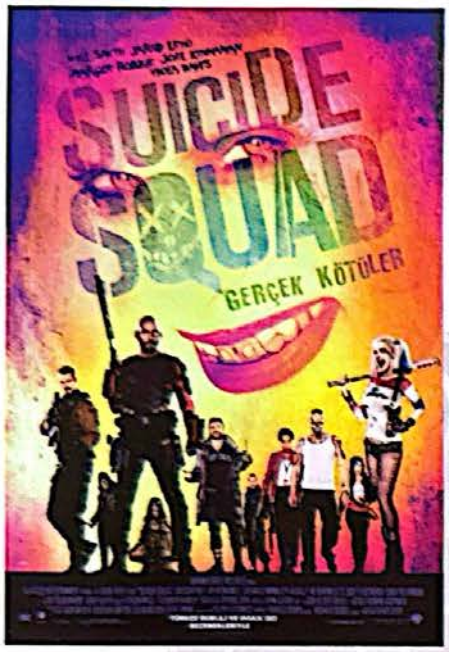
Ana karakterimiz Ömer, bir gün eskilerden tanıdığı Macide ile karşılaşır ve görür görmez ona âşık olur. Bir tarafta Macide'nin yaşadığı ortamdaki toplum baskısı diğer tarafta Ömer'in aydın geçinen ama bildikleri birkaç görüşü körü körüne savunan çevresi...İkilinin hikayeleri bu iki cephe arasında gelişir..
Sorumluluk almayı başaramayan, hayatını kontrol altına alma ümidiyle yanıp tutuşan ama her seferinde 'içindeki şeytana' uyup hayal kırıklığına uğrayan biçare Ömer.. Ömer'in yaşadığı ortamı tasvip etmeyen ama onu tutkuyla seven, toplumun koyduğu sınırları aşmaktan korkarken kendi sınırlarını kendi çizmeye başlayan bir Macide..
İçinizdeki şeytanı duyanlardansanız daha doğrusu acizliklerinizden ve hatalarınızdan içerlerde bir yerlerde olduğuna inandığınız şeytanı sorumlu tutuyorsanız muhakkak okumanız gereken bir kitap. İçinizdeki şeytanı bulmanız dileğiyle...

SUÇ ve CEZA
Dostoyevski

Nasıl başlayacağıma dahi karar vermekten acizim. Okumadığım, yaşadığım; bitmesinden tarifi olmayan bir hüzün duyduğum yegâne kitap. Rodion Romanovich Raskolnikov... Toplumdaki suç ve suçlu kavramını sorgulayan, kendi düşünceleri doğrultusunda bu kavramları şekillendirmeye çalışan bir hukuk öğrencisi... Bir parça Selim Işık, bir parça Turgut Özben belki de... Kalıbı dökülmüş bir yolda ilerlerken ben niye buradayım diye sorgulama cesaretini gösterebilmiş tutunamayan bir karakter... İnsanları sıradanlar ve sıra dışılar olarak iki gruba ayırmış ve kendisinin sıra dışı olduğunu kanıtlamak uğruna cinayet işlemiş olan Raskolnikov hepimizin derinlerde sakladığı, ulaşmaktan korktuğu bir 'benlik'. Romanı okurken karakterin iç çatışmaları ve ruhsal anlamdaki sarsıntıları içinizdeki gizli benliği ortaya çıkarıp öze dönmenizi, gerçekten size dayatılan tanımları sorgulamanızı ve kendi zihninizde yeni tanımlar yaratmanızı sağlayacak. Biraz göz korkutsa da okuduktan sonra etkisinden kurtulamayacağınıza eminim. Kitaptaki en beğendiğim kesitlerden birini de sizinle paylaşmak istedim: "Geceleri gökkuşağına boyamak mıdır suçum? Herkes bağırırken şiirler okumak mı, susmak mı sözün bittiği yerde, kusmak mı sindirebildiklerinizi? Apansız uykum kaçıyor kaç gece, bu da mı aleyhime kanıt? Sondan saymaya başladım adları, böyle hoşuma gidiyor. Beğenmeseler de seviyorum ellerimi, hep olmayacak düşler görüyorum, yenileceğim kavgalara giriyorum durmadan. Silin adımı listenizden, yokum; aslında bir oyun olan kavgalarınızda ve aslı bir kavga olan oyunlarınızda. Kirli sevinçlerinize ortak etmeyin beni. Gözyaşlarınızı da paylaşmıyorum. Yalan övgülerinize ihtiyacım yok. Gıyabımda kesinleşmiş hükümler verin. Bir sürgün nereye sürülebilir? Gölgeler kelepçeye vurulur mu? Çekilin, yürümediğiniz yollarımı kirletmeyin."

Rabia SOYDAN

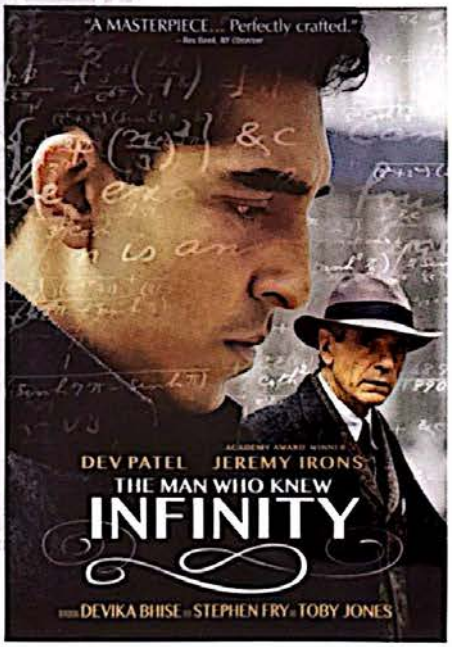
SUICIDE SQUAD
(İNTİHAR TİMİ)-2016

DC Comics'in aynı adlı anti-kahraman takımından uyarlanan film, azılı suçluların gizli bir örgütle mücadele etmeleri için toplanmasıyla başlar. Bu tehlikeli görevi ne kadar temiz bitirebilecekleri ve ne zaman ne yapacağı belli olmayan karakterler filmin dinamiğini oluşturmuş. Konusu sıradan süper-kahraman filmlerine benzese de çarpıcı karakterler filmi ayakta tutuyor.

Özellikle filmden sonra Harley Quinn'i her yerde görmeye başlamamız ve Joker karakterine getirilen farklı yorum Akademi'nin de dikkatini çekmiş olacak ki En İyi Makyaj ve Saç Tasarım'ı kategorisinde ödül kazanmıştır. Ayrıca film müzikleri için Spotify'in hazırladığı playliste bir göz atmanızı da öneririm.

+İzlemeniz gereken zaman: Can sıkıntısının had safhada olduğu zaman

THE MAN WHO KNOWS INFINITY
(SONSUZLUK TEORİSİ)-2015

Son zamanlarda katıldığı ödül törenleri ve oynadığı tüm filmlerle herkesin sevgisini kazanan Dev Patel'in oynadığı bu filmde Hindistan'da fakirliğin diz boyu olduğu Madras kentinde büyüyen ve adeta matematikle yaşayan S.Ramanujan'ın mektubunun Cambridge Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olan Profesör Hardy'e ulaşmasıyla hayatındaki büyük değişim ve bunun etkisinde yaşadığı olaylar anlatılmaktadır.

Ramanujan'ın hayallerine ulaşmak adına yaptıkları ve geride bıraktıkları filmi izlemeye değer kılıyor. Filmde emeği geçen herkesi alkışlamadan edemiyoruz!

+ İzlemeniz gereken zaman: Matematik yazılısından çıkıp umudunuzu kaybettiğiniz zaman

Lorenzo's Oil
(Lorenzo'nun Yağı) - 1992

Tıp konusunda herhangi bir eğitimi olmayan Odone ailesinin çocuklarının amansız bir hastalık olan ALD'ye yakalanmasından sonra adeta yazılı haftasında konu yetiştirmeye çalışan AFL halkı temposunda çalışması ve çocuklarının tedavi edilebilmesi için her yolu denerken aynı zamanda çocukları ALD hastalığına yakalanmış diğer ailelere umut ışığı olmaları anlatılmaktadır.

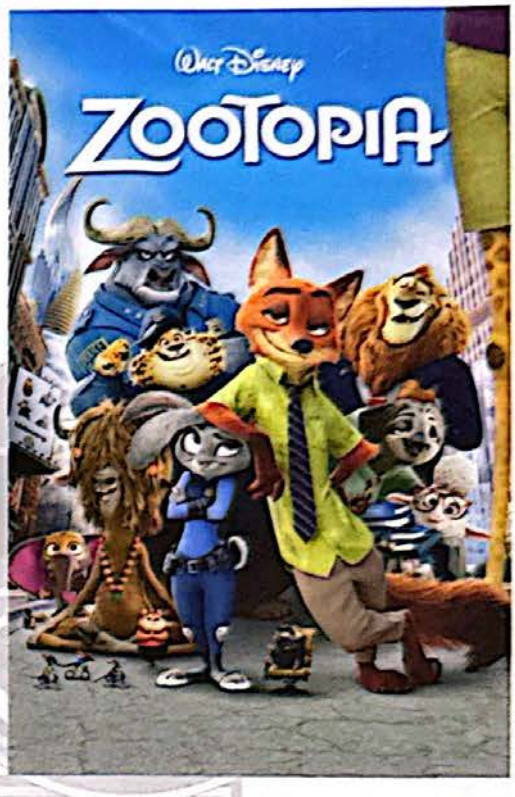
Sonuç olarak filme içimizden gelen 100 puanı veriyoruz.

En yakın zamanda izlemenizi tavsiye ediyoruz.

+ İzlemeniz gereken zaman: Esen Üçrenk'te pembe testleri çözemediğimizde verilen molada

Zootopia

2016

Aldığı Oscar, Altın küre gibi ödüllerle tüm dikkatleri üzerine çeken animasyon filmi Zootopia'da küçük ve sevimli bir tavşan olan Judy Hopps'un üzerinden hayallerimizden vazgeçmeden yolumuza devam edersek ne kadar ulaşılmaz olduğunu düşünürsek düşünelim engelleri koyanın biz değil toplum baskısı olduğunu ve istersek başarabileceğimiz anlatılmaktadır.

Aynı zamanda film yetişkinlerin dünyasından verdiği mesajlarla da sıradan bir çocuk filmi olmadığını kanıtlamakta.
Şiddetle önerilir!

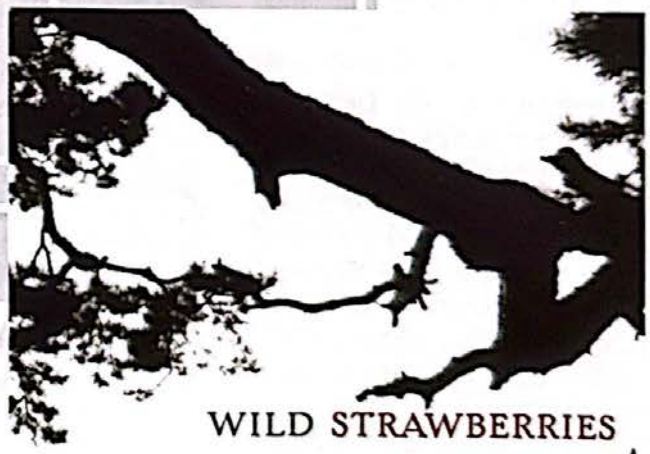
+İzlemeniz gereken zaman: Hayallerinizi gerçekleştirmek için gereken gücü kaybettiğiniz zaman

İlayda ÖKDEM
Elif BOSTAN

Yaban Çilekleri

1975

"O kadar çok şey biliyorsun, aslında hiçbir şey bilmiyorsun."
Ingmar Bergman'ın 1975 yılı yapımı "Yaban Çilekleri" Profesör IsakBorg'un bir gününü işler. Birey üzerinden modern toplumun sorunlarını ele alan film, rüyalar aracılığıyla ölüm, mutluluk, kalabalık paylaşım ayrılık gibi olguları bilinçaltı düzeyden imgeler yardımıyla bilince yansımasını ele alır. Filmdeki bir diğer önemli nokta modern insan tipinin tespiti ve eleştirilmesidir. Filmin bir sahnesinde Borg rüyasında girmediği mutlu evin birden kendi mahkemesinedöndüğünü, sınavda olduğunu fark ettiğinde, cevaplarını bilmediği sorularla yüzleştiğinde ve hatalarının farkına vardığında kendini savunmaya çalışır fakat bu bir yüzleşmedir: Modernizmin yarattığı duygusuzluk, bencillik, insan olmada yetersizlik ve sonuç yalnızlık. Zorunluluk sonucu değil bireyin kendi tercihi ile sonuçlanan yalnızlık. Bilgi ve bilmek için toplumdan uzaklaşmak "o kadar çok şey biliyorsun ama aslında hiçbir şey bilmiyorsun." Modern insanın durumu, ölümden korkan ve bilim uğruna toplumu yitiren bireyin yalnızlığa mahkumluğu.

"Ve içimdeki bebeği düşündüm.Nesiller boyunca soğukluk, ölüm ve yalnızlık dışında birşey yok. Bu bir yerde sona ermeli."Peki nasıl?Kesin bir çözüm sunulmasa da paylaşım, aile ,huzur ve mutluluk.

İsveç yapımı film bir cevap olmasa da "Sanatın arayışıdır" filmdeki şiir gibi:

Şafak vakti aradığım arkadaş nerede?
Gece çöktüğünde onu hâlâ bulamamıştım.
Yanan kalbim bana onun izlerini gösteriyor.
Çiçeklerin açtığı her yerde,
Onun izlerini görüyorum.
Onun sevgisi tüm hava yakarışmış.
Sesi yaz rüzgarında uğulduyor...

Boran Cem GÜREL

BİR KOÇTAN DAHA FAZLASI

1960 yılında doğan Obradovic, doğduğu toprakların ata sporu olan basketbola erken yaşlarda başlamıştır.

Kariyerin ilk kupasını Borac'ta küçük yaşlarda elde eden Obradovic, ileride kazanacağı 9 Euroleague şampiyonluğuna rağmen en değerli kupasının bu olduğunu "Başlangıçları unutmam." diyerek dile getirmiştir.

Zihnimizde ne kadar başarılı bir koç olarak yer edinse de oyunculuk kariyeri küçümsenmeyecek derecede parlaktır.

Partizan'laEuroleague şampiyonluğu kazanan Obradovic, Yugoslavya milli takımında kaptanlığa kadar yükselmiştir. Oyuncuyken aynı zamanda Partizan'ın U15 takımına koçluk yapması, koçluğun her zaman aklının bir köşesinde olduğunun göstergesidir.

Bu nedenledir ki 1991 EuroBasket turnuvası öncesi hazırlık kampındayken kaptanı olduğu Yugoslavya milli takımını bırakıp Partizan'ın koçluk teklifini kabul etmiştir. Bu karar çoğu basketbol otoritesi tarafından delilik olarak görülmüştür çünkü Yugoslavya milli takımını şampiyon olmasına kesin gözüyle bakılıyordu. (ve oldular)
"Bana sorumluluk verin sizi yarı yolda bırakmayacağım." diyen Obradovic, Partizan'da ilk sezonunda Euroleague ve Sırbistan Kupasını kazanarak güvenleri boşa çıkarmamıştır. Avrupa'da birkaç kulüple Euroleague kazandıktan sonraki durağı Panathinaikos olmuştur. Burada 13 sene kalan Obradovic 27 final görüp 22 şampiyonluk kazanmıştır. Panathinaikos taraftarlarıyla olan ilişkisini şöyle dile getirmiştir: "Panathinaikos'ta her şey saygıyla başladı. Sonra bana güven duydular. Ama en önemlisi bu iki duygu yerini zamanla sevgiye bıraktı."

Daha sonra yönetimle yaşadığı anlaşmazlıklardan dolayı Panathinaikos'tan ayrılıp serbest kalmıştır. Basketboldan uzak geçirdiği bu iki seneyi hayatının en güzel seneleri olarak nitelendirmiştir.

Bu iki senenin ardından Fenerbahçe ile anlaşması taraflı tarafsız tüm Türk basketbolseverlerde büyük bir heyecan yarattı. Çıktığı ilk maçta son şampiyon Galatasaray'ı devirerek Cumhurbaşkanlığı Kupasını kazanmıştır. Onun sayesinde basketbol ülkemizde daha popüler bir hale gelmiştir.

Bunun en büyük göstergesi Obradovic'ten önce Fenerbahçe'nin taraftar ortalaması 3000 civarıyken Obradovic ile birlikte 10.000'e çıkmasıdır. Bu kadar sevilmesinin nedeni şüphesiz mücadeleci ve mükemmelliyetçi ruhudur. Bunu 20 sayı öndeyken bile yapılan bir hatada kızaran yüzünden anlayabiliriz.

O basketbolun taraftarlar için oynanan bir spor olduğuna inanır. Çünkü onları izlemek için gelen taraftarın galibiyeti hak ettiğini düşünür. Bunu da "Bir gün Fenerbahçe'nin salonuna kombine bilet almak için gelen taraftarlar gişeden geri dönmek zorunda kalacak. Çünkü bilet bulamayacaklar. Tüm kombineler satılmış olacak. Benim hayalim bu." sözüyle dile getirmiştir.

Yazımızı kendisine sorulan "Basketbolun Mourinho'su olduğunuzu söylüyorlar, siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?" sorusuna verdiği cevapla bitiriyoruz: **"My name is Zeljko Obradovic and I'm very happy with this."** Uzun süreler bizimle kalman dileğiyle...

FEDAL

Şöyle geriye dönüp bir baktığımızda tarihin ne kadar çok rekabete tanıklık ettiğini görmemek elde değil. Muhammed Ali – Joe Frazier, LarryBird – Magic Johnson, LionelMessi – Cristiano Ronaldo ve daha niceleri...

Bu ikilileri birazcık gözden geçirdiğimizde rekabetin, sporun olmazsa olmazlarından biri olduğunu anlıyoruz. Gerek tek maç özelinde gerekse onlarca sene sürsün rekabet, sporun var olması sağlayan en önemli unsurdur. Tenisin şimdiki konumuna gelmesinde büyük payı bulunan Federer – Nadal rekabetini de bu unsurlardan biri olarak görmek yanlış olmayacaktır.

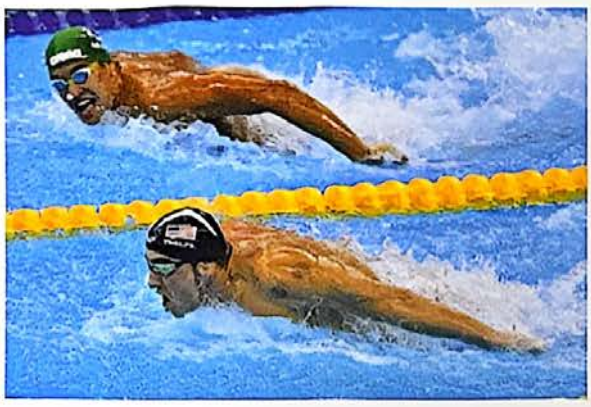
Tenis tarihine adını altın harflerle yazan iki efsane RogerFederer ve faelNadal arasındaki maçlar her zaman bir maçtan daha fazlası olmuştur. Kariyerlerini biraz incelediğimizde Federer – Nadal kombinasyonunun toplamda 32 Grand Slam şampiyonluğu olduğunu görüyoruz. Ayrıca bu ikili 2005 – 2010 yılları arasındaki 6 sezonda toplam 211 hafta dünya sıralamasının 1 ve 2 numarasına ambargo koyarak bu alanda tenis tarihinde önemli bir yer edinmiştir. Arasında 9 Grand Slam finalinin bulunduğu toplam 35 maçta Nadal'ın 23 - 12 'lik üstünlüğü bulunuyor.

Tabiî ki her şey sadece istatistiklerden ibaret değil. Federer – Nadal rekabetine klasik bir deyimle "Ezeli rekabet" olarak değil de "Ebedi dostluk" olarak bakmak daha yerinde bir karar olur. Çünkü bu ikili her ne kadar kortta maç kazanmak için hırsla mücadele etseler de dışarıda dostane ve birbirini yücelten iki klas adam izletti bizlere. 2009 yılında Nadal tek Avustralya Açık şampiyonluğunu kazandığı finalde, Federer'i 5 sette devirdikten sonra kendisini dolu gözlerle izleyen rakibini onurlandıran bir konuşma yaparak bu rekabetin ebedi bir dostluk olduğunu göstermiştir.

Bu ikilinin son karşılaşması 2017'de yine yılın ilk Grand Slam turnuvası olan Avustralya Açık finali oldu. Federer'in 6 aylık bir sakatlıktan çıktığı, Nadal'ın da sakatlılardan dolayı formsuz olduğu turnuvada Murray ve Djokovic gibi favorilerin erken havlu atması bu ikiliyi finalde karşı karşıya getirdi. İzlenme rekorlarının kırıldığı bu "Nostaljik Final"de kazanan Federer oldu. Bu kez roller değişmişti, dolu gözlerle izleyen taraf Nadal'dı. İşte son olmasını ummasak da bu kadar üst seviyede belki bir daha karşı karşıya gelemeyecek bu ikilinin son maçında zaferle RogerFederer'in bu rekabeti anlatan o şampiyonluk konuşmasıyla yazımıza noktayı koymak istiyoruz:
"Tenis zor bir spor, beraberlik yok. Ancak olsaydı bugün Rafa'ya karşı beraberliği ve ödülü paylaşmayı seçerdim."

Baltimore Kurşunu

Başarılı bir sporcu olmak için uzun bir yol gidilmeli. Üstelik karşınıza çıkan yol ayrımlarında da "Spor" yazan tabela takip edilmeli. Çoğu sporcunun hayat öyküsü bu yol ayrımlarıyla doludur. Michael Phelps de bu ayrımlarla dolu yoldan geçti ve her zaman doğru yolu takip etmediğini söylemek yanlış olmaz.

Ablalarının yüzmeye gitmesi sayesinde yüzmeye başladı. İnanması zor fakat küçükken suya girmekten korkan Phelsps ilk kez 15 yaşında ABD milli takıma seçildi.İlk olimpiyatına katılması için 19 yaşını beklemesi gerekecekti.Sonradan anlattığına göre "Her yıl, her pazar yüzsem haftada 6 gün yüzen birinden kaç saat ve kaç metre fazla yüzerim?" diye bir hesap yapıp her gün antrenman yapmaya başlamış.

2004 Atina Oyunlarında 6 altın 2 bronz alarak bir olimpiyatta en çok madalya alma rekoruna ortak olmuştur.400m kelebekte dünya rekoru kırarak başarılarına başarılar katmıştır.
2008 Pekin'e günde 12.000 kalori alarak hazırlanan Phelps,8 altın madalya alıp 7 dünya rekoru kırarak(2'si aynı günde olmak üzere) ulaşılması zor olanı başarmıştır.

2012 de 4 altın alıp yüzmeyi bırakma kararı alan Phelps ne mutlu ki 2016 Rio için geri döndü.2016'yı da 5 altınla tamamlayan Phelps toplamda 23 altın 3 gümüş 2 bronz madalya ile kariyerine nokta koymuştur.

2.03 boyu ve 2.13 kol açıklığına sahip olan Phelsp'in vücudu adeta yüzme için yaratılmıştır.49,5 numara olan ve normalden 15derece fazla esneyerek palet görevi gören ayakları hızına hız katmıştır.Vücudu az laktik asit üreten Phepls rakiplerine göre daha geç yoruluyordu.Bu da aynı gün içinde birden fazla yarış yapmasına olanak sağlıyordu.

Uzun lafın kısası o birçok genç sporcuya örnek oldu insanlara sporu, yüzmeyi, sevdirdi. Madalya sıralamasında tek başına onlarca ülkeyi geçti. Bunları sadece güçlü fiziğiyle değil,çok çalışmasıyla başardı.

Seni izlemek büyük zevkti, teşekkürler Baltimore Kurşunu..

Anıl Bayram GÖĞEBAKAN
Emir ORHAN

PARALEL EVRENDE AFL (1)

Evvel zaman içinde, paralel evrenin birinde, yoksullar handa, beyler konağında, öğretmenlerimiz ise öğrenci olarak AFL yurdunda yaşarmış. Gün gelmiş devran dönmüş, yaz bitmiş okulların açılma zamanı gelmiş çatmış. Hasan C. için ağustos böceği olduğu günler bitmiş, karınca olma zamanı; Sedat Ö. içinse mangal partileri bitmiş okul bahçesinde mantar toplama zamanı gelmişti. Yurdun kapıları öğrencilere açılmış 2017-2018 eğitim öğretim yılı başlamıştı.

Ayşegül M. istediği arkadaşıyla odaya çıkabilmiş; Emine A. ise Hülya O. ile kalmak istemesine rağmen yerleşme sırasında Hülya O.'un kıyafetleri ve ayakkabıları ile kendi kitaplarının aynı odaya sığmaması üzere Emine T. ile aynı odaya çıkmıştı. Herkes odalarına yerleştikten sonra akşam yemeği vaktinde aşağıda buluşmuşlardı. Yemekte her zamanki gibi patlıcan vardı. Bunun üzerine Serkan T. söze başladı.

Serkan T.: Bu ne abicim ya! Daha ilk günden böyle yemek mi olur? Bunların düzeltilmesi lazım!

Eyüp A.: Evet, haklısın ama... Kim yapacak bu işi? Aslında sen yaparsın Sedat Ö., imparatorsun sonuçta.

Sedat Ö.: Hayır, hayır, hayır. Arkadaşlar, ben bunları bertaraf edemem. Ben öğrencilik hayatımın zirvesindeyim. Bunu yapsa yapsa Serkan T. yapar.

Bunun üzerine bütün gözler umutla Serkan T.'e çevrildi. Serkan T. ise ısrarlara dayanamayıp başkan adayı olmaya karar verdi ve kabinesini kurmaya başladı. Hasan C.'i erkek yurt başkanı Nilgün Ö.'ü ise kız yurt başkanı olarak belirledi. Bundan sonra kabinenin diğer üyeleri olarak alt dönem yetkilisi olarak Ayşegül M.'i, sosyal etkinlik tanıtmak için Emine A.'u, gezileri tanıtmak için Emine T.'yi seçti. Bu iş hallolduktan sonra herkes yemeklerine döndü fakat Serkan T. ile Hasan C. yemeklerini bırakıp sanayiye cağ kebap yemeye gitti.

-1 HAFTA SONRA-

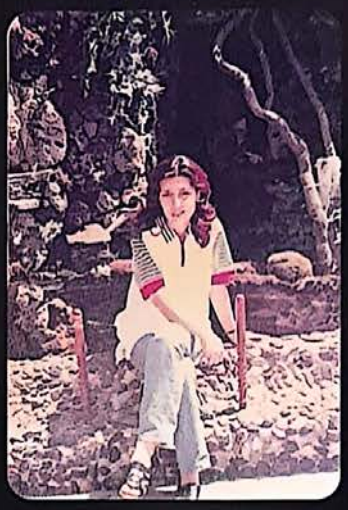
Bu bir haftalık süreçte başvurular yapılmış dilekçeler verilmişti ve demokrasinin gereklerinden biri olarak bir rakipleri vardı. Küçümsenemeyecek rakipleri olduğunu gören ve seçimi kolayca kazanamayacaklarını anlayan öğrencilerimiz vaatlerini hazırlamaya başladılar.

Eyüp A.: Yazdır bana...

Serkan T.: "Öncelikle yemeklerden başlayacağız arkadaşlar. Haftada bir kez yemekte portakallı Pekin ördeği çıkartacağım, aynı zamanda İngilizce derslerinin bir saatlerini yemek saati olarak ayırtacağım. Bu yediklerimizi eritebilmek için de okulun bahçesine havuz yaptıracağım. Bununla da bitmedi! Okulun bu yılki bahar şenliklerine Metallica'yı getireceğim. James Hetfield ile iletişime geçtim ve yakında cevap

vereceğine de eminim. Bir Fen Lisesi olarak olması gerektiği gibi her hafta laboratuvara çıkılmasını sağlayacağım. Şuan uzay istasyonunda bulunan Mark T. VandeHei ile yaptığımız telefon görüşmeleri sonucu canlı görüşme sözü aldık." diye uzayıp gitti Serkan T.'ın sözü. Oyları toplamak için yarış böylece başladı. Ayşegül M. o akşam 9. sınıfların odasına gitti. Bunu duyan çoğu çöm odaya toplandı. Sohbet sırasında,

Ayşegül M.: Arkadaşalar bu vaatlerimize inanamayacaksınız belki ama siz bilim dünyasından henüz çok uzaksınız. Hatta hidrojenin element olmadığını bile bilmiyorsunuz belki de.

Bunun üzerine şaşıran çömler arasında bir kargaşa çıktı ve Ayşegül M. tekrar söze girdi,

Ayşegül M.: Evet, değil ve bunu gibi bilmediğiniz çok şey var ve biz size bilim dünyasının kapılarını aralayacağız. Tabii ki bilimde zorlama olmaz kime oy vereceğiniz kendi kararınız.

Dedi ve odadan çıktı. Öte yandan Emine T. bahçede bulduğu birkaç öğrenciye yapacakları CERN gezisinden bahsediyordu.

Emine T.: Arkadaşlar kimileri için CERN'e gitmek ulaşılmaz bir hayaldir ama biz bu hayali gerçekleştirmek için çıktık yola. Proton, pozitron, antiprotonların hatta müonların hızlandırılmasına şahit olacaksınız.

Emine T. sözünü bitirip gitti ancak 9. Sınıf olup onu ilk defa dinleyen öğrenciler onun söylediklerinden hiçbir şey anlamamıştı. Olsundu. Zamanla alışırlardı.

Erkek yurdundan bu esnada nefis kokular geliyordu. Seçim kampanyaları kapsamında bahçeden topladığı mantarları ütü ile pişirip çömlere ziyafet çektiren Sedat Ö., birçok oyu kendi taraflarına çekmeyi başarmıştı.

Artık seçim günü gelip çatmış, ekilen tohumların meyvelerini alma vakti gelmişti. Hülya O. tohumların çenek sayısını tartışadursun sandık görevlileri oyları saymaya başlamıştı. Oylar bir bir sayılırken nefesler tutulmuştu veee kazanan Serkan T. ve ekibiydi. Hasan C.'in hazırladığı seçim müziği ile konuşma yapılmış, halaylar çekilmiş, Serkan T.'den nefis bir zeybek solosu izlenmişti. Azmin sonu zaferdi, onlar bir aile olarak çalışmış ve başarmışlardı. Her ne kadar verdikleri vaatlerin küçük bir kısmını (!) gerçekleştiremeseler de burada bahsettiğimiz veya bahsedemediğimiz diğer bütün öğretmenler ve öğrencilerle kocaman bir aile olarak güzel bir yıl geçirmişlerdi. Onlar ermiş muradına biz çıkalım kerevetine. Gökten üç elma düşmüş; biri Isaac Newton'un başına, biri bu hikâyenin yazarlarına, diğeri de bunu okuyanların başına.

Nurettin Hoca: Çocuğum işiniz gücünüz yok mu sizin? Hâlâ okuyor musunuz bu saçmalıkları? Gidin dersinize çalışın!

Günebakan Editörleri
Ege DEVECİ - Öykü OKUR - Yağmur AKARKEN - Merve DEMİR

AFL'YE YENİ GELENLERE HAYAT KURTARAN TAVSİYELER

Hey sen! Evet, sen. Anneni, babanı mı özlüyorsun? Sınavlardan bunaldın mı? Artık ders çalışmak istemiyor musun? Daha çok gırgır şamata, daha az ders mi istiyorsun? Hayatına 5 dakika mola istersin değil mi? Unut bunu çünkü hayatın temposundan kaçış yok. Şaka bir yana sana bir kaç tane ders kaynatma yöntemi söyleyeceğim. Hadi yine iyisin.

- Almanca dersinde Porshe'yi "Porş" diye okuduğun anda 37 dakika elde edersin.
- Biyoloji hocalarımızın "Biyoloji ezber." Cümlesine karşı alerjileri vardır. Bu da sana 13 dakika 8 saniye kazandırır.
- Edebiyat dersinde" kitap okuma" bahanesi ile günlük uyku ihtiyacının %42'sini karşılayabilirsin.
- 9. Sınıfların en sevdiği ders olan bilgisayar dersini kaynatmaya gerek olmasa da "Hocam ders işlemeyelim." diyerek ısrar edildiğinde en az 10 dakika kazanabilirsin.

Hayatını kurtaran, fizikteki F=m.a formülü gibi her işe yarayan bilgileri de aldığına göre artık yazımıza devam edebilirim.

Şimdi çok stresli bir konuya geçeceğim; sınav.

Üzgünüm, hepimizin başına bela olan bu sınavlar hakkında sana kaçış yolu gösteremem çünkü hayatın kendisi de bir sınavdır. Bu sınavdan kaçmak yerine onunla yüzleşmeli ve kendine bu stresi azaltacak bir kaç hobi edinmelisin.
Mesela dikiş nakış işlerine girebilirsin.

Tamam. Biliyorum, komik değil.
Ihm, ciddileşecek olursak; okulun yıl sonu gösterisine katılabilir, modern dansa ya da halk oyunlarına gidebilirsin. Sporla uğraşabilir, müzikle ilgilenebilir ya da okulda düzenlenen yarışmalara katılabilirsin.

Bol bol dedikodu yapabilirsin ama banyonun kapısının kapalı olduğundan emin olmanı tavsiye ederim, başının yanmasını istemeyiz.

Eğer bu beni kesmez dersen matematik yazılısı öncesi konsere gidebilir, fizik yazılısı öncesi "just dance" yapabilirsin, gayet eğlenceli oluyor. Stres falan kalmıyor ortada. Biliyorum çünkü tecrübe konuşuyor. Gerçi daha sonra vicdan azabı çekip saat sabah 5'te ders çalışıyorsun ama orası ayrı mesele.

Neyse sanırım biraz konudan saptım, o zaman sapmaya devam.

Şimdi sana bir Aydın Fen Lisesi öğrencisinin muazzam uyku düzeninden bahsedeceğim. İlk günlerde her şey normal olsa da dönemin ortalarına doğru maalesef bu düzen yok oluyor. Derslerde uyuyan mı dersin, teneffüste rüya gören mi dersin, etüt odasında horlayan mı dersin...

Gece saat 2'de yatıp sabah 5'te kalkan öğrenciden tutun gözünü yummadan etüt odasındaki tatlı kestirmeler hariç sabahlayan öğrenciye kadar hepsi mevcut.

Artık lafı daha fazla uzatmayıp yazımı bitirmek istiyorum çünkü elim yoruldu. Yorgunluktan bahsetmişken, derslerden yorulduysan ve hayatının sonuna kadar sürecek bir mola istiyorsan sen en iyisi şu dikiş nakış işini iyice düşün derim.

Büşra Hilal ÖKMEN
Simge AKGÜL

AFL'NİN ÖNEMLİ NOKTALARI

Banklar: Okulumuzun mimarisine mor renkleriyle katkı sağlayan banklarımız, zamanında mor okul formalarıyla birlikte "Milka İnekleri" olarak anılmamıza neden oluyordu. Günümüzde ise ekürileri olan piknik masalarıyla size öğle aralarında oturabileceğiniz bir aile ortamı sağlamaktadır. Demir banklara soğuk havalarda oturmamanızı önemle tavsiye ediyor, kahve yanı gıybet seansı yaparken ağaçların aralarına dikkat etmenizi ısrarla tavsiye ediyoruz.

Merdivenlerin önü: Soğuk ve sıcakta, tüm zorluklara rağmen toplandığımız bu alanda, muhtelif konuşmalar, bayrak töreni, konser etkinliği ve sabah içtiması yapılmaktadır. Zaman zaman anma törenleri ve çeşitli

kutlamalar da burada gerçekleştirilmektedir. Okul kıyafeti giymeden veya asık suratlı geçerseniz öğretmenlerimizin elf gözlerinden kaçabileceğinizi düşünmeyin. Eğer uslu bir çocuk olursanız bir gün bayrağı göndere siz çekebilirsiniz.

Dinlenme salonu: Kâh dram filmleri izleyip ağladığımız, kâh Türk dizilerinin derin denizinde kaybolduğumuz, kâh da öğretmenlerimizle sohbet ettiğimiz dinlenme salonlarımız yedi-yirmi dört hizmetinizdedir. Yurtta kalan öğrencilere, koltuğa oturma ve atıştırmalıkları orada yedikleri zaman azar işitme imkânı sunulmaktadır.

Konferans salonu: 9. Sınıfta Altınsoy'un edebiyat ödeviyle adım attığınız veya atacağınız konferans salonunun çok tozunu yutacaksınız.

Gün gelecek o küçücük sahneye otuz kişi sığacak, gün gelecek iki yüz elli yürek bir kişiyi dinleyeceksiniz.

"Othello"dan tutun da "Nefnidya'dan Dünya'ya" gibi başyapıtların oynandığı bu salona AFL'nin sanatkâr yürekleri olarak çok şey borçluyuz.

Orta masa: Okulun beyin takımının bulunduğu noktadır. Öğrenci ve öğretmenlerin buluşma noktası olan bu masa, özellikle 12. Sınıf öğrencilerinin favori noktasıdır. Siz de bu bölgedeki satranç masalarında satranç oynayabilir, çözemediğiniz sorularınızla orta masanın sihirli dünyasına katılabilirsiniz.

Kantin: Boş derslerde langırt atıp, sınav haftalarında çay ısmarlayarak totem yapabileceğiniz kantinimiz, Nermin Abla ve Bülent Abi'nin marifetli ellerinde hayat bulmaktadır.

Spor salonu: Okulumuzun en büyük fiziksel aktivitesi test çözmek olan aşırı sportif öğrencilerinin uğrak noktasıdır. Giren üç öğrenciden beşinin sakatlanıp onunun yaralandığı spor salonumuzda; voleybol, basketbol, tenis, badminton ve futsal sporları aynı anda ve aynı sahada yapılabilmektedir. Başarılara doymayan okul takımlarımız da antrenmanlarını burada sürdürmektedir. Okulumuzun önemli gelir kaynaklarından biri olup birçok okuldan birçok değerli misafiri ağırlamaktadır. Umuyoruz ki nasıl coğrafi keşiflerden sonra Akdeniz önemini kaybettiyse, spor salonumuz da bir gün önemini yitirecek ve tamamen biz öğrencilerine kalacaktır.

Öykü OKUR
Yağmur AKARKEN
Merve DEMİR

KAÇ YIL OLDU?

Bu yazı yazılalı 1 yıl,

Sonradan adı "Günebakan" olarak değiştirilen "eFen'in Sesi" dergisi ilk sayısı çıkalı 20 yıl,

Bahar şenliklerinin akşamında her yıl müzik kulübümüz tarafından verilen konserlerin ilki yapılalı 8 yıl,

Okulumuzun ilk hukukçusu ve en vefalı mezunu olan Emre Gezer AFL'de okumaya başlayalı 12 yıl,

Fikret Abi fotoğrafçılığı hobi edinip AFL halkını doğal yaşam alanlarında görüntülemeye başlayalı 12 yıl,

Süleyman Hoca'ya soruların zor olup olmadığının sorulması üzerine "Bugün yazılı mı vardı?" tepkisiyle karşılaşılalı 9 yıl,

Yaratıcı yemek kombinasyonları görebileceğiniz yemekhanemizde bulgur pilavının yanında pirinç pilavı çıkalı 9 yıl,

Kimya laboratuvarında güvenlik önlemi olarak gözlük istendiğinde okulumuzun eski müdüründen "Deniz gözlüğü kullansanız olmaz mı?" yanıtı alınalı 7 yıl,

Okulumuzun bir geleneği haline gelmiş, her yılın sonunda güzel anılarla hatırlanan bahar şenlikleri başlayalı 7 yıl,

"Spora pek yatkın olan" okulumuz öğrencilerinin maçlarını, bahar şenliklerini, bilim fuarlarını, bilgi yarışmalarını ve halk oyunu çalışmalarını ağırlayan spor salonumuz açılalı 6 yıl,

Bir öğrencimiz çakısından haritasına kadar her araç gereçini hazırlayarak yurttan Tire'ye kadar yürümeye karar verdikten sonra yarı yolda öğretmenlerimiz tarafından geri döndürüleli 4 yıl,

Serkan Hoca çocukları Efe ve Elif'in göbek bağlarını okul bahçesine gömeli 3 yıl,

Tiriç'in sınavında bir öğrenci, pusulası her zaman kuzeyi gösteren Ayşe'nin, Kutup Yıldızı üzerinde olduğunu iddia edeli 3 yıl,

Her an kafanıza su dolu bir poşet yiyebileceğiniz, balkonunuzda oturup şarkılar söyleyebileceğiniz, merdivenlerini boş göremeyeceğiniz eski yurdumuzdan, refah seviyesi nispeten daha yüksek olan yeni yurda geçeli 2 yıl,

Curcunası eksik olmayan etüt saatlerini okulda yapılması iptal edilip yeni yurttaki etüt odalarına alınalı 2 yıl,

Kimya öğretmenimiz Ayşegül Metin eski 18-B sınıf öğrencilerini "Hidrojen element değildir." diyerek "trolleyip" diğer sınıflarla anlaşarak bu trollü bir hafta boyunca sürdüreli 2 yıl,

Okulun son haftasında sabah okula gitmeyerek yurtta uyuyan öğrenciler yurda kilitlenileli 2 yıl,

Bilim fuarının en gözde deneyi olan sodyum-su tepkimesini laboratuvarda denerken küçük bir talihsizlik yaşayıp tavanın küçük bir kısmını yakalı 1 buçuk yıl,

AFL halkı topluca "mobbing" kelimesinin anlamını öğreneli 1 buçuk yıl,

Bir Pazar günü yurt öğrencilerin burnuna gelen mangal kokularını takip ederek okulun önünde mangal yapan bir aileyi bulup tepki olarak önlerinde test kitaplarıyla oturma eylemi yapıp haklı direnişlerinden galip çıkalı 1 yıl,

Bir başka kimya deneyi sırasında altını eritebilen tek bileşik olan kral suyu (HNO_3+3 HCl) bir öğrencimizin elinden kayarak bir kazağın erimesine neden olalı 1 yıl,

Ali Levent Çınar kendi mezuniyetine yapay ot giyerek geleli 1 yıl,

Çömler beyaz önlüklü Mehmet Usta'yı hayalet sanalı 1 yıl,

Bahar şenlikleri (sayabildiğimiz kadarıyla) 3. kez iptal edileli 9 ay,

AFL'18'in manevi dedesi Ivan Pavlov torunlarıyla birlikte Batı Karadeniz'i fethedeli 9 ay,

Hatay iddialarını körükleyen, öğrencilerin bıkmaksızın oynadığı langırt masaları kantine geleli 6 ay,

Sınıf kontenjanları 90'a çıkarılıp okulumuza yeni yüzler dolalı 6 ay,

Yine bir kimya deneyi sonucunda kıvılcım çıkmasıyla Ayşegül Hoca'nın etraftan geçen 12. Sınıflara "Siz YGS'siniz siz uzak durun" diyerek dokunulmazlık sahibi 12leri koruyalı 6 ay,

Okul başkanımız Alper Kutay Özbek seçim konuşmasını akıllardan silinmeyen seçim şarkısı ve davul zurna eşliğinde yapalı 5 ay,

Okulumuzun en iyi girişimlerinden biri olan BİTEG toplantılara başlayalı 4 ay,

Futsal maçında takım oyuncusu değil "taraftar" kırmızı kart yiyeli 4 ay,

Yurdumuzun bir gece ağırladığı tüylü misafirimiz Chest yurtta kalalı 3 ay,

Aynı langırt masalarında turuncu takımın oyuncusu gazi olalı 3 ay,

Su vanasının patlamasıyla erkek yurdunda Nuh Tufanı yaşanalı 2 ay,

Yemekhaneye çok gerekli gördüğümüz kartlı turnike sistemi koyularak, öğle arası kartını unuttuğu için hayal kırıklığı içinde yemekhaneden okula doğru koşan insanlar görülmeye başlanılalı 1 ay,

Hasan hoca ilk defa bir Freezone grubuna çalışma teklif edeli 12 saat,

Editörlerimiz 50. kez "Yazıyı pazartesi getirsek olmaz mı?" sözünü duyalı yarım saat,

Alptuğ'nun doğum günü bu yıl 48. kez kutlanılalı 3 dakika,

Dergi yazılarının bulunduğu bellekte 66 tane virüs çıkalı 1 dakika,

Editörlerimiz dergiyi 5746. kez bitireli 3 saniye oldu.

Selin SUAR

EGE FEN
ÖZEL ÖĞRETİM KURUMLARI

"Öğretim kursu olarak ilk yılımızdan beri gördüğümüz yoğun ilgiden dolayı öğrencilerimize ve tüm Aydın'ımıza teşekkürler. Erken kayıt dönemimiz başlamıştır. Sınırlı sayıdaki kontenjanlarımız hakkında bilgi almak ve EGEFEN Ailesi ile tanışmak için sizleri EGEFEN'e bekliyoruz.

Kamil Tarkan UYUMUŞ
EGEFEN Özel Öğretim Kursu Müdürü

Güvenli, sakin ve samimi ortamı ile sonuca dayalı ders odaklı öğretim...

Gençlerimiz AYDIN EGEFEN ÖZEL EĞİTİM KURSLARI'nda, kendini eksik hissettiği tüm ana ders branşlarından yardım alabilmektedir.

EGE FEN
ÖZEL ÖĞRETİM KURSU
Tel: 0549 219 73 33
Kemer Mah. Ayko 3. Cad. No:48/9
(Diş Hastanesi Yolu, Ayko Camii Yanı) Efeler / AYDIN

EGE FEN
ÖZEL ÖĞRENCİ ETÜT MERKEZİ
Tel: 0256 219 12 18
Girne Mah. 2177 Sk. Duru Apt. No:32
(Kıpa Arkası, 9 Nolu Sağlık Ocağı Yanı) Efeler / AYDIN

ÖZEL AYDIN
PUSULA
Doğru yön, doğru tercih...
EĞİTİM KURUMLARI
TEL:0256 219 56 56
Girne Mh. Bayındırlık Blv.
(Malazgirt Meydanı)
Efeler / AYDIN

Değişim

ÖZEL ÖĞRETİM KURSLARI

0506 025 56 02

Mimar Sinan Mh.
2375 Sk. No:9
Zeytinköy Villaları
Efeler / AYDIN

final
Vip

"hiçbir başarı tesadüf değildir"

Tel: 0.256 219 00 18
Gsm: 0.505 697 01 61
Mimar Sinan Mahallesi 2339 Sk. No:22/9 Efeler/AYDIN

AYDIN FEN LİSESİ
Girne Mah. 2203 Sok. No:4 Efeler / AYDIN
Tel: 0256 219 14 98 Faks: 0256 219 23 66
http://aydinfenlisesi.meb.k12.tr